

AJUNTAMENT
**PREMI
A LA
MILLOR
FALLA**
DE TOTES
LES CATEGORIES
FALLES

**EMOCIONS
DE FOC I FLAMA**

FALLA DON BOSCO

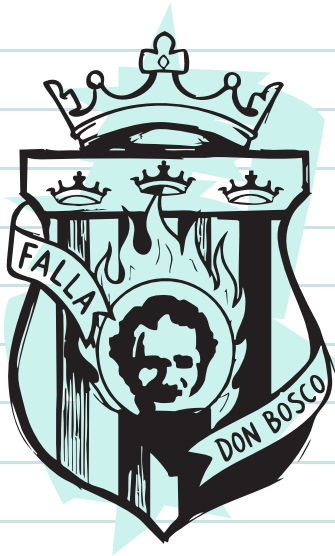
Disseny, maquetació i impressió: Conmove Marketing.

El llibret ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià de l'any 2026.

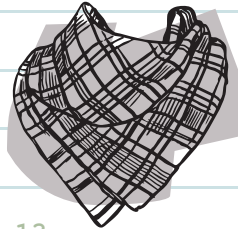
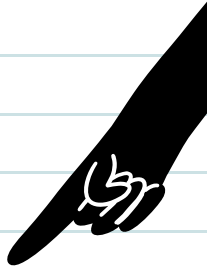
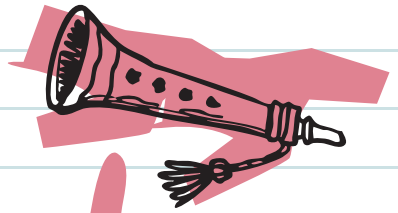
Dipòsit Legal: CS 110-2026.

A tots aquells que, any rere any, fan possible el miracle de la festa. Als que riuen en la Crida, ploren en l'Ofrena i somien davant la cendra. Aquestes pàgines són per a vosaltres, per haver mantingut viva la flama de la nostra identitat.

INDEX

Pàg. 8

Pàg. 11

A la casa, com al llibret, accedeixes pel **Brancal**.

Per començar una festa, un **Pregó** mai pot faltar.

Pàg. 13

Quan et trobes amb la gent, vaja per davant la **salutació**.

L'alegria de la festa són les nostres **falleretes**.

Pàg. 27

No és un sol ni una estrelleta, és la nostra **Fallera Major Infantil**.

Pàg. 35

L'ànima d'una falla? La seua **comissió**.

Pàg. 39

Pàg. 47

La falla, per ser falla, té de **crítica** la gana.

El monument s'elabora a partir del seu **esbós**

Pàg. 57

Per saber més der la gent, res millor que una **entrevista**

Pàg. 157

Si vols emocionar-te, no deixes de llegir el **monogràfic**

Pàg. 71

De **records** vivim i en records ens convertirem

Un acabament és borumballa sense l'**agraïment** de nostra falla.

Pàg. 165

Branca!

- Ieee, va de bo!!!!

EMOCIONS

Les emocions són respostes internes que apareixen davant del que vivim, pensem o recordem. Ens ajuden a interpretar la realitat i a reaccionar-hi, influint en les nostres decisions, relacions i conductes. Poden ser agradables o desagradables, però totes tenen una funció. Reconèixer-les i comprendre-les ens permet conèixer-nos millor, expressar-nos amb autenticitat i gestionar de manera més sana el nostre benestar personal i social al llarg de la vida quotidiana humana.

Aquesta, si fa o no fa, seria la resposta que ens donaria la IA a la pregunta Què són les emocions? Però, nosaltres som fallers i, com a fallers, tenim alguna cosa diferent a dir.

Aquest llibret, per tant, prefereix ser la resposta que donaria algú que s'estima la festa de la falla. És, si més no, un viatge per l'**Anatomia Emocional de la Festa**. A través d'una mirada psicològica i sincera, analitzarem els sentiments que ens defineixen i recorrerem els rituals del carrer a través d'un **Calidoscopi Faller**: testimonis reals de qui viu la festa des de diferents càrrecs i racons de la nostra geografia.

Aquest no és un llibre sobre les Falles. És un llibre sobre tu, sobre la teua família falle-ra i sobre eixe fil invisible que ens fa tornar, any rere any, a la flama.

Perquè les Falles no només es viuen. Les Falles es queden dins, es senten.

Tot i això, enguany, les emocions de la falla Don Bosco estan a flor de pell. Sense anar més lluny, en els seus monuments. I és que eixe és el lema que intitula la nostra falleta infantil, 'Emocions'. Ja veureu que Paco vos sorprendrà. De la falla gran, fent-la com la fa Vicent Martínez, no podem esperar més que admiració. Amb el lema 'Els colors de Borriana', no deixarà a ningú indiferent.

I, si d'emocions seguim parlant, cal posar en escena als nostres fallerets. Vega, Lola, Neus, Maria, Nico i Sofia són una passada i ens remouen els més tendres sentiments. Encara que enguany l'emoció més intensa ens la provoca la nostra Fallera Major Infantil, Sofia. Ella és la llum intensa i divertida que guia a la nostra falla aquest exercici de 2026. És, ras i curt, pura emoció fallera.

Per últim, i com d'emocions estem parlant, hem de confessar-vos que eixe és precisament el tema del monogràfic d'enguany: les emocions. Com vos dèiem fa uns renglons, amb aquest llibret vos convidem a fer un viatge emocional per aquesta festa tan nostrada: LES FALLES.

Res més a contar-vos en aquest Brancal. Ah, una cosa més: quedeu tots convidats a gaudir de la festa fallera amb nosaltres. Ja sabeu l'eslògan que ens caracteritza: #més que una festa, un sentiment. O una emoció, tant fa.

Benvinguts i benaurats.

PREGÓ 2026

Arribat el mes de març,
com mana la tradició,
Borriana tota es prepara
per honrar el seu Patró.

Tot és joiosa gaubança,
traques, música, remor...
Aquest ambient vaticina
un esclat multicolor.

Ja ho tenim tot preparat,
l'abillament, la il·lusió,
la ciutat engalanada
i el cor que bull d'emoció.

I en Don Bosco, més que mai,
es respira eixa alegria,
perquè enguany no ens faltará
festa, goig i algaravia.

Puix tenim a flor de pell
eixe profund sentiment
que ens uneix als valencians
al foc, el motiu primer.

Sentiu-vos, doncs, convidats,
a nostra falla i casal,
ja sabeu on estarem
just davant dels salesians.

BONA FESTA I BONES FALLES

Saludes

- Els fallers som gent educada

Ángel Asurmendi

Director de la Casa Salesiana de Borriana

SALUTACIÓ DIRECTOR DE LA CASA SALESIANA DE BORRIANA

Apreciats amics de la Falla Don Bosco:

Felices festes de Falles de 2026!

De nou, estem celebrant la Festa. Són aquests uns dies en què s'enllaça de manera palpable i pública el fet religiós, el social, el cultural i el festiu.

A la Falla Don Bosco sabeu fer-ho molt bé. Es nota i es viu. Dona gust respirar l'ambient d'aquests dies.

Anem a veure i a gaudir, també enguany, com es reafirma la tradició i el sentit de comunitat i pertinença.

Hores d'ara, amb la càrrega d'individualisme que hi ha i el sentit de solitud que avança, sentir-se part d'alguna cosa i cultivar una identitat de grup és una cosa fonamental.

Seràn dies en què es posen en joc una sèrie d'**EMOCIONS** que contribueixen a sentir-nos bé: l'alegria, el desig de reunir-se i de gaudir amb família i amics; les ganes de festejar i de divertir-se i de evadir-se de les preocupacions i de l'estrès... Tot això adobat amb bona taula, amb molt de soroll, amb molt de colorit i música i amb l'elegància en el nostre vestir.

I això ens fa bé, ens ajuda a sentir-nos millor perquè viure l'ací i l'ara, valorar-nos nosaltres mateixos i dedicar-nos temps, valorar a qui tenim al costat, gaudir amb ells, deixar de banda el que ens distancia, agrair el batec que ens dona la vida... ens fa més humans i val la pena.

Deixem, doncs, que florisquen amb ganes les nostres emocions... Això sí, amb molt de seny.

Que gaudim de tot açò i passem unes bones festes que ens facen feliços i agraïts pel que tenim i vivim.

Una felicitació cordial a tothom,

Ángel Asurmendi

Roser Gumbau Rosell

Fallera Major 2025

SALUDA COMIAT FALLERA MAJOR 2025

Estimada comissió de la Falla Don Bosco, la meua benvolguda falla,

Amb el cor ple d'emoció ha arribat el moment de dir adeu a un any que quedarà gravat per sempre a la meua memòria.

Un any màgic i inoblidable que he tingut el plaer de compartir amb tots vosaltres com a màxima representant d'aquesta falla. Em costa trobar les paraules per a expressar tot el que ha sentit el meu cor aquest any, sols puc tindre paraules d'agraïment cap a una comissió que va depositar la confiança en mi i em va fer sentir com a casa cada vegada que anava al casal.

Som una falla de gran germanor, que prepara cada acte amb il·lusió, i que treballa constantment perquè tot estiga perfecte. Les falleres ens hem sentit molt pagades de poder contar amb tots vosaltres.

En primer lloc, voldria agrair a la meua companya de viatge, Sara, gràcies per compartir aquest any amb mi, el nostre 2025 ha sigut un any molt especial i ple d'emocions que mai podré oblidar, gràcies de tot cor a Sara i a la seua família que ha estat pendent per a què tot fora molt especial.

Aquest any tampoc haguera sigut el mateix sense la meua cort d'honor, quatre joves que m'han acompanyat en cada acte, en cada pa i porta, en cada rialla o en cada llàgrima.

Elles són: Irene, Laura, Lucía i Natalia. Gràcies a les quatre per haver compartit la vostra infinita estima per aquesta festa i per aquesta falla. Amb elles, la Cort Infantil i la Presidenta Infantil, María, ho hem passat d'allò més bé i les estime moltíssim.

I què dir del meu president, Carlos. Gràcies per acceptar aquest càrrec, per les teues atencions i dedicació, saps que a casa et tenim en gran estima. Aquest any no haguera sigut el mateix sense tu al meu costat en tot moment.

I com no un agraïment immens per a la meua família. Papà, mamà, Maria, no sé com vos podré agrair que m'acompanyàreu en cada acte, per cuidar cada detall, per la infinita paciència que heu tingut amb mi.

Finalment, només volia desitjar a Sofia i la seua Cort que visquen este somni intensament, que gaudisquen de cada moment juntament amb els seus presidents, Isabel i Ferran. Segur que serà un any que no podreu oblidar mai.

VISCA PER SEMPRE LA FALLA DON BOSCO I VISQUEN LES FALLES

Roser Gumbau Rosell

Sara Arrufat Pastor

Fallera Major Infantil 2025

SALUDA COMIAT FALLERA MAJOR INFANTIL 2025

Estimats fallers i falleres de la Falla Don Bosco:

Ha arribat el moment d'acomiar-me d'un any que quedarà per sempre al meu cor. Ser Fallera Major Infantil d'aquesta comissió ha sigut un orgull immens i una experiència inoblidable que recordaré tota la vida.

Gràcies de tot cor a la meua falla per l'estima, el suport i cada somriure compartit. A la meua cort, per caminar al meu costat en cada acte; a Roser, que més que la meua Fallera Major ha segut com la meua germana; als nostres presidents, Carlos i Maria, que han estat pendents per a què tot estiguera perfecte durant tot l'any i a totes les persones que fan possible que la flama fallera continue viva any rere any.

Me'n vaig amb el cor ple de records, emocions i moments únics, sabent que la Falla Don Bosco sempre serà casa meua.

Gràcies per fer-me viure un somni.

Ara només em queda desitjar a Sofia i la seua cort unes bones falles i dir-los que disfruten cada moment.

I a vosaltres fallers i falleres de la meua benvolguda comissió, vull desitjar-vos que passeu unes molt bones falles 2026.

Bones Falles, hui i sempre.

Sara Arrufat Pastor

Isabel Lozano Poyatos

Presidenta 2026

SALUDA PRESIDENTA 2026

Falleres i fallers, estimats amics,

Tinc el privilegi de poder saludar-vos des d'aquestes pàgines com a Presidenta de la Falla Don Bosco.

Un any més, aquest llibret es converteix en el testimoni del treball, la il·lusió, la germanor i, enguany, de manera especial, també dels sentiments que compartim els fallers.

Les falles són molt més que monuments i festa, són tradició, convivència i emocions. Són mesos de feina silenciosa, de reunions, de somnis compartits i d'esforços que culminen en uns dies intensos que vivim amb el cor obert i els braços estesos. Però res seria possible sense el treball i la col·laboració de tots els fallers que donen el millor de si mateixos perquè cada detall siga especial, per poder fer que la nostra festa siga més gran si cap. Vull expressar el meu agraïment des d'aquestes línies, a totes i tots els qui feu que seguim creixent any rere any. Sense la vostra implicació, res tindria sentit. Junts formem una gran família que sap celebrar, treballar i estimar les nostres arrels.

Voldria convidar-vos a compartir amb Sofía, la seua Cort d'Honor i Ferran aquestos dies tan remarcats al nostre calendari, amb la mateixa il·lusió i innocència que tenen ells, els menuts de la nostra falla, però també amb responsabilitat i respectant les nostres tradicions. Eixiu al carrer a gaudir del monument, dels actes i de l'ambient tan únic que es viu al nostre emplaçament. Que la música de les xarangues, el soroll dels coets i el foc de la Cremà ens recorden qui som i el que vivim junts.

Desitge que aquestes falles siguen un motiu d'alegria, de retrobament i d'orgull de pertànyer a la millor falla de Borriana. Perquè a Don Bosco les falles són més que una festa, són un sentiment.

Visquen les falles i visca la Falla Don Bosco!

Isabel Lozano Poyatos

Terran Balaguer Sales

Presidenta 2026

SALUDA PRESIDENT INFANTIL 2026

Xiquets i xiquetes de la nostra Falla:

Per a mi, ser el vostre President Infantil és un somni fet realitat. Estic molt feliç i amb moltíssimes ganes de gaudir al màxim amb vosaltres d'aquest exercici faller 2026.

Per això, la primera persona a qui vull dirigir-me és a Isabel, la meua volguda presidenta. Des d'aquell dia del mes d'abril, amb aquella telefonada tan especial, sempre ha estat al meu costat, ajudant-me i acompanyant-me a viure tots els actes amb il·lusió.

Vull donar les gràcies a Neus, la meua germana, que ha volgut viure amb mi aquest somni sent fallera, i a la resta de la cort: Nico, Vega, Lola, Maria i Sofia, per estar sempre al meu costat i fer-me sentir tan estimat. I, com no, a Sofia, la nostra Fallera Major Infantil, que gràcies a la seua espontaneïtat i alegria, el dia que em van nomenar president, es va proposar per a ser Fallera Major Infantil, per viure aquest camí amb mi.

Tots junts estem molt il·lusionats per compartir cada traca, cada pa i porta i cada dinar amb tots els membres de la nostra estimada Falla.

Per acabar, vull donar les gràcies als meus pares, perquè sense ells res d'açò seria possible, especialment a la meua mare, sobretot, per contagiar-me el seu esperit faller i a la meua "abuelita", que amb tant d'amor ha fet els meus trages perquè els lluisca amb orgull.

Espere que aquest any faller siga inoblidable per a tots, ple de somriures, moments compartits i de records que guardem per sempre. Que continuem sent una gran família i que visquem les Falles amb la mateixa il·lusió què jo les visc.

Per unes Falles inoblidables...

Visca la Falla Don Bosco!

I visca el 2026!

Ferran Balaguer Sales

Sofia Ribes Daza

Fallera Major Infantil 2026

SALUDA FALLERA MAJOR INFANTIL 2026

Amics i amigues, fallers i falleres, la meua família fallera de la falla Don Bosco.

Em dirigisc a vosaltres com a Fallera Major Infantil per compartir l'alegria que senc per poder representar la nostra falla.

Primer que res, vull agrair a tota la comissió per deixar-me ocupar aquets càrrec tan important.. No vos podeu imaginar el que significa per a mi poder ser Fallera Major de la Falla Don Bosco. Mai imaginava que algun dia podria aplegar a ser la màxima representant. Gràcies als meus pares pel seu esforç i a la meua germana per insistir tant. És un somni fet realitat que sempre portaré al meu cor.

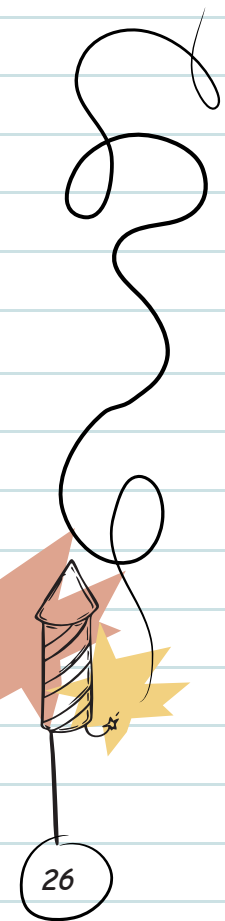
Ara que s'apropa la setmana fallera sols puc dir-vos que disfrutem al màxim d'aquesta festa que és meravellosa, des del primer fins a l'últim moment. Que l'alegria es desprenga per tots els llocs per on passem. Que es note la germanor que tenim tots el comissionats de la falla Don Bosco. Gaudium. Això sí, ho faré junt amb la meua Cort, la xicoteta gran Cort que m'acompanya a tots els llocs. El millor regal que he tingut enguany, les xiquetes i xiquet més riallers i divertits que poden haver: Vega, Lola, Neus, Maria, Nico i Sofia, amb ells no hi ha moments avorrits. Gràcies per formar part d'aquest meravellos any.

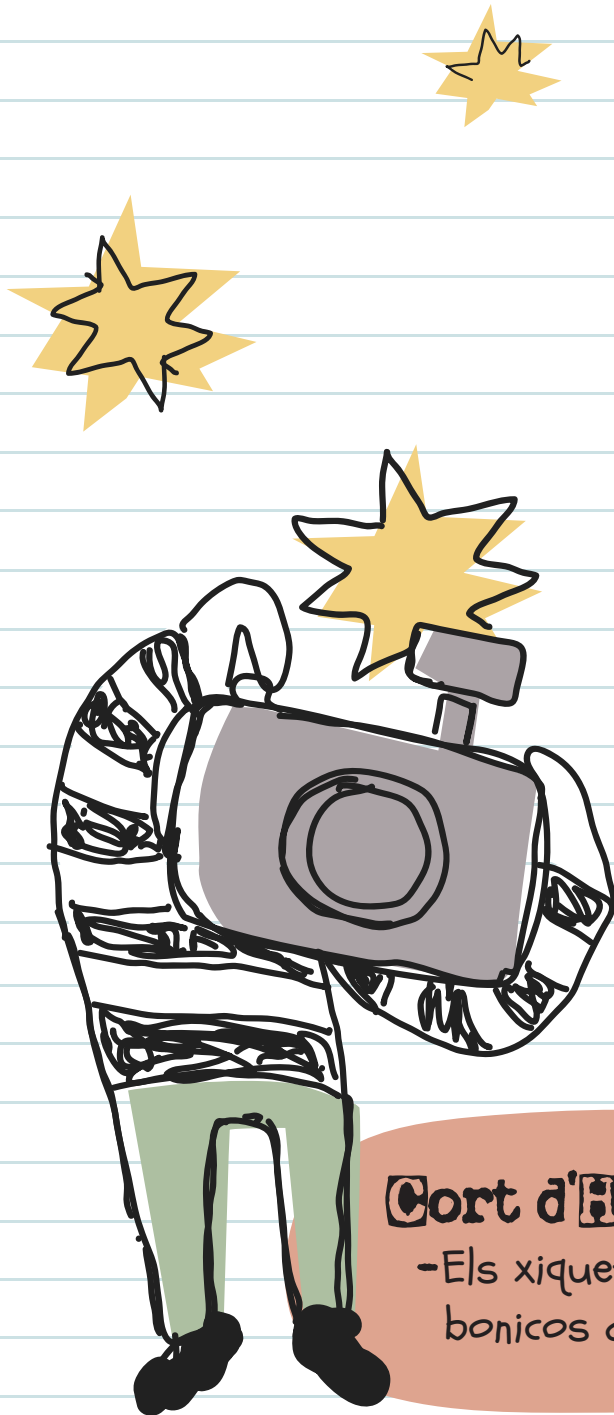
No em puc oblidar de Ferrán, el meu president infantil que sempre està atent en tots els moments, junts formem un gran equip, no hi ha un millor. I també Isabel, la nostra presidenta. La millor presidenta amb una dedicació excel·lent, sempre pendent que tot estiga a la perfecció. Gràcies, Isabel, et vull molt. Mapi, la nostra delegada, gràcies també pel teu esforç incansable, sempre amb un somriure i pendent de tots.

Per últim, sols queda dir-vos, a tota la comissió, que sou la meua família fallera, gràcies pel vostre suport, la vostra dedicació i el vostre esforç per a què aquesta falla siga el que és i el que senc, UNA FAMÍLIA UNIDA. Que el 2026 siga per al record.

Que visquen les falles i que visca la FALLA DON BOSCO!

Sofía Ribes Daza

Cort d'Honor

-Els xiquets més bonicos de tots

Maria Hernández Balaguer

Cort d'Honor Infantil 2026

Neus Balaguer Sales

Cert d'Honor Infantil 2026

Lola Torcano Melchor

Cort d'Honor Infantil 2026

Vega Silvestre Blasco

Cort d'Honor Infantil 2026

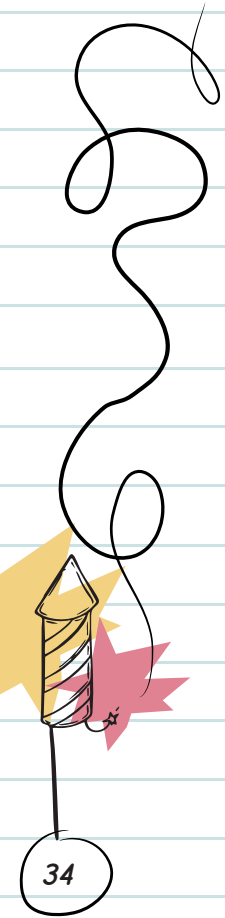
Sofia Balboa Bernat

Cort d'Honor Infantil 2026

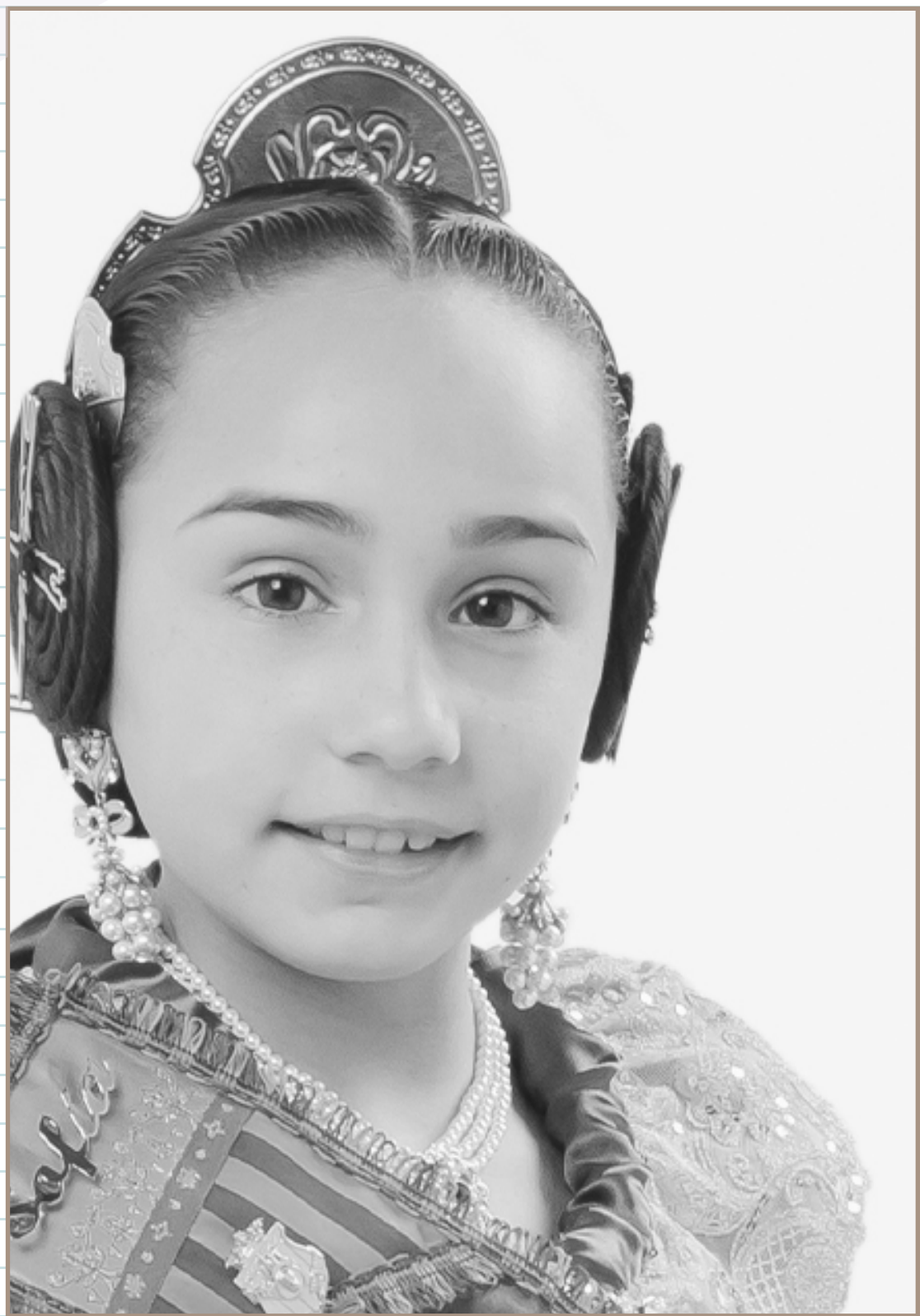
Nico Alexandre Lorente

Cert d'Honor Infantil 2026

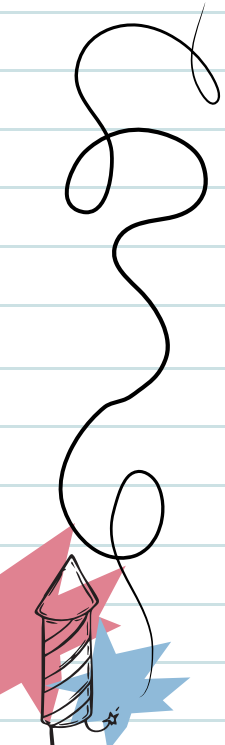
Fallera Major
Infantil
La nostra peque

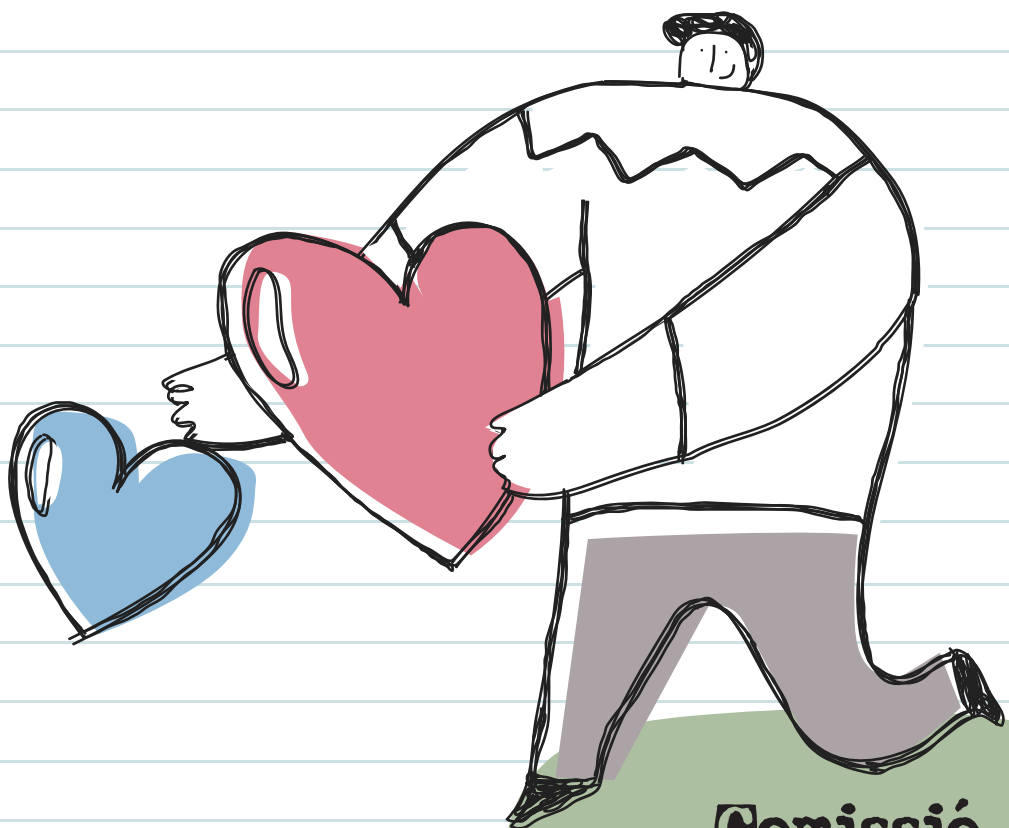

Sofia Ribes Daza

Fallera Major Infantil 2026

Comissió

- La Falla es de tots

COMISSIÓ

Jòvens i adults

Presidenta: Isabel Lozano Poyatos

Vicepresidents: Mauro Llopis Martí, Jordi Doménech León

Tresorer: Javier Pi Saborit

Vicetresorera: Mª Pilar Ventura Salvador

Comptador: Juan Granell Ferré

Secretaria: Mª Carmen León Domingo

Vicesecretari: Venancio Fuentes Guerola

Assesor jurídic: Pedro Rodríguez Ruiz

Delegats d'activitats diverses: Salvador Doménech Montoliu, Carlos Cano Heras i Emilio

Dávila Velasco

Delegat d'actes protocolaris: Vicente Miró Gutiérrez

Assesor artístic: Juan Dualde Molés

Delegat d'activitats artístiques: Vicente Ribes Caballer

Delegats de Llibret: Paloma Boix Bort, Juan Emilio Gumbau González i Emilio Dávila Velasco

Delegada Xarxes socials: Carmen Doménech León

Delegats Play Backs: Raquel Climent Silla i Emilio Dávila Velasco

Delegats de casal: Juan Carlos Hernández García, Joaquín Monfort Peña

Delegat de pa i portes: Juan Fran Pedro Burdeus

Delegat pirotècnic: Javier Arrufat Vicent

Delegats d'activitats festives: Manuel Ríos Sarmiento, Emilio Morcillo Ortega

Delegats de carrosses: Luis J. Bernat Rubert, Javier Perelló Oliver

Delegades de comparsa infantil: Mª Ángeles Daza Lobón, Natalia Usó Sánchis, Cristina

Devís Drago, María Feliu Ros.

Delegats de comparsa: Mª José Badimón Sanz, Marina Chesa Piñana, Marilar Rosell Diago,

Maite López Atienzar, Laia Gil Monraval, Marta Latorre Poveda

Delegades de falleres infantils: Mª Pilar Ventura Salvador, Ángela Ribes Daza

Delegat de Sainet: Emilio Dávila Velasco

Delegat de "La Volta": Salvador Doménech Montoliu

Delegats de truc: José R. Broch Mesado, Santiago Doménech Montoliu

Delegades de parxis: Mª Cinta Escobedo Molés, Mª Isabel Tortosa Julián

Delegat sindical: Emilio Dávila Velasco

VOCALS: Javier Abella Julián, Ariana Claramonte Marhuenda, Jessica Agudo Serrano, José Luis Aleixandre Renau, Mª Trinidad Lorente Navío, Sofía Alonso García, Pedro Aragonés Cabanes, Esther Hernández García, Marc Aragonés Hernández, David Aragonés Hernández, Eugenio Aranda Blesa, Inma Sánchez Martínez, Juan José Archelós Picazo, Carmen María Arnal Balaguer, Francisco José Arnándis Ibáñez, Yago Arnándis Usó, Rosa Arnau Fandos, Gloria Pastor Aymerich, María Arrufat Pastor, Claudia Aymerich Llop, Jordi Aymerich Marín, Isaac Balaguer Lizarán, Nuria Sales Pérez, Sergio Balboa Venge, Sandra Bernat Girona, Ivana Beltrán Guerola, Izan Beltrán Hermosa, Enrique Bernat Enrique, Mª Dolores Girona Llacer, Salvador Blanch Saera, María Ríos Torres, Júlia Blanch Ríos, José Antonio Blasco Pérez, Sara Sanmiguel Gómez, Balma Blasco Sanmiguel, Álvaro Blasco Sanmiguel, Alejandro Bonet Pérez, Mercé Gil Blasco, Mª Carmen Bort del Río, Lorena Monraval Peris, Pepe Broch Monraval, Ana Campos Gil, María Caballer Palomero, Carlos Cano López, Clara Canut Ramos, Eva Capella Esteban, Luna Carabantes Herrero, Rubén Cervera Moreno, Lucía Castellano Sánchez, Adrián Chiva Sáez, Joaquín Chiva Ventura, Mariló Sáez Alonso, Pau Collado García, Eduard Congost Roca, Andrea Crespo Rueda, Daniela Cubero Cantavella, Irene Diago Mañó, José Domingo Escribano, Jesús Domingo Segura, Carlos Domingo Lago, Irene Corbalán Solaz, Josefa Ballester Enguïdanos, Andrea Dumitru Sene, Cristian Edo Monfort, Marta Aleixandre Renau, Adriana Enrique Montagut, Valentín Escrig Martí, Cristina Escuriola Pérez, Alba Fábrega Alcalá, Leo Fábrega Alcalá, Alejandro Fandos Renau, Ana Casabó Martín, Daniela Ferrari Sánchez, Vicente Ferrer Blanco, Marta Claramonte Chiva, María Font Granell, Marc Forcada Torralba, ,

...COMISSIÓ

Jóvens i adults

Alejandro Forcano LLácer, Fernando Fortea García, Susana del Olmo García, Ana Fortea Sánchez, María Fortea Sánchez, África Franch Guardino, María Franch Guardino, Mª Isabel Portalés Galí, Sofía Fuentes Portalés, Ricardo Gabriel Daudí, Jordana Ninot Verdegall, José Vicente Gallego Porras, Inmaculada Fort Porcar, Lucía Gallego Fort, Daniel García Bernia, Iris García Collado, Aarón García Collado, Eva Fort Marco, Adrián Marco Collado, Eric García Herreros, Vicente García Monfort, Cristina Gómez Montalt, Carlos García Palomar; Laura Benedito Palos, Borja García Tomás, Hugo García Tomás, Víctor García-Vaquero Organero, Yessica Granell Ruiz, Sergio Gargallo Iserte, Teresa Monraval Barres, José Manuel Gil Fonfría, Elsa Ibáñez Palau, Natalia Gil Ibáñez, Sara Gil Ibáñez, Sofía Gimeno Gimeno, Santiago Gimeno Piquer, Cristina Ríos Ripollés, Paula Gimeno Ríos, Maria Gumbau Rosell, Roser Gumbau Rosell, Gloria Balaguer Moscardó, Hugo Herrero Navarro, Bibiana Hidalgo Sanchis, Silvia Ibáñez Palau, Laura Barrué Ibáñez, Joan Isach González, Juan José Jiménez Aguilera, Gemma María Canales Esteve, Marc Jiménez Salmerón, Pau Jiménez Salmerón, Natalia Lees Ochando, Carmen López Burdeus, Lorenzo López López, Marta Feliu Edo, Romina López Pérez, Vicente López Pérez, Claudia López Suárez, Paula Lozano Luna, Javier Llopis Manzano, Jordi Mallol Escura, Cristina Saborit Dosdá, Blanca Mallol Saborit, Patricia Mañó Gutiérrez, Francisco Martí Ros, Manuel Martí Vilar; Estefanía Expósito Estevan, Balma Martí Expósito, Lluna Martí Expósito, Ainhoa Martínez Zamorano, Emma Membrado Gargallo, Juan Carlos Miguel Monfort, Mª Ángeles Mingarro Arnándis, Marc Esteller Mingarro, Aitana Esteller Mingarro, Laura Mingarro Gurtubay, Alexis Mingarro Mollar, Clara García Muñoz, Maite Cabrera Vicent, Anna Miró Cabrera, Paula Molés Palomero, Sandra Molés Rodrigo, Miguel Molina Saera, Mª José Dualde Ballester, Nacho Monferrer Daudí, Nacho Monferrer Devís, Alba Monsonís Palau, Irene Monsonís Payá, María Montoliu Asensio, Ana Ballester Grimaltos, María Morcillo Ballester, Jimena Muñoz Ávila, Lucía Muñoz Ríos, Juan Navarro Gil, Mara Peiró Ronda, Paula Oltra Voicu, Ariana Ortolá Vicent, Lucas Pallarés

Torrent, Óscar Pardo Yagüe, Cristina Fraile Cortijo, Rocío Pastor Ródenas, Carla Paúl Piquer, Mercedes Payá Gil, Gloria Monfort Manzano, Cinta Perelló Escobedo, Andrea Perete Hidalgo, Jordi Perete Hidalgo, Lucía Pérez Barber, Irene Monfort Pérez, Aimar Pérez Sotomayor, Diego Pérez Sotomayor, Víctor Pesudo Villarreal, Javier Pi Cano, Jero Cano Martínez, Nacho Piñeiro Ortells, Gema Pla Gil, Lucía Planelles Barrachina, Mª Rosario Planelles Ramos, Adolfo Porcar Beltrán, Ana Blanch Tejedo, Eduardo Portalés Gómez, Almudena García Nebot, Manuela Ramos, Sofía Ramos Ventura, Diego Redondo Solsona, Vega Ribes Palomero, Pilar Medina Badenes, Celia Ríos Medina, Pilu Ríos Medina, Alejandra Ríos Medina, Vicent Ríos Torres, Gloria Granell Doñate, Marina Ríos Granell, Ignacio L. Rocha Castilla, Alejandra Alemany Ribes, Claudia Rodríguez Alemany, Cristian Romero Trilles, Claudia Pérez Martínez, María Ruiz Capdevila, Marta Salas Simó, David Sanchis Luri, Esther Torralba Pradas, Héctor Silvestre Isach, Sara Blasco Payá, Santiago Soro Nacher, Pablo Soro Cervera, Mateo Soro Cervera, Pablo Suárez Vicent, Sonia Carratalá Ferré, Martina Tellols Barres, Valeria Tognetti Forés, Rubén Urbaneja Martínez, Tamara De Haro Sánchez, Raquel Usó Tejedo, Javier Valls Chordá, Elena Muñoz Salas, Francisco Ventura Aguilera, Ibaña Moreno Llácer, Cesc Ventura Moreno, Jacobo Ventura Guinot, Valentina Ventura Alba, María Vernia Sanchis, Jordi Vilar Saborit, Elena Vilar Vicent, Josep Zafra Abella

COMISSIÓ

Infantil

President: Ferran Balaguer Sales

Vicepresident: Pau Hernández Balaguer

Secretari: Ricardo Gabriel Ninot

Vicesecretari: Pau Blanch Ríos

Tresorer: Xavi Pi Feliu

Comptador: Abel García Benedito

Del.Pa i portes: Ferran Mingarro García

Vocals: Elena Abella Claramonte, Juan Abella Claramonte, Mía Agudo Serrano, Nicolás

Aleixandre Lorente, Kilian Aleixandre Lorente, Elena Aranda Sánchez, Ángela Arnándis Usó,

Sara Arrufat Pastor, Amaya Aymerich Villanueva, Neus Balaguer Sales, Sofia Balboa Bernat,

Salva Blanch Ríos, Júlia Bonet Gil, Diego Bonet Gil, Carlota Borja Monsonís, María José

Broch Monraval, Natalia Macarena Carot Lees, David Chiva Mataix, Adrián Chiva Mataix,

Nicolás Dávila Chesa, María Doménech Clausell, Carla Domingo Corbalán, Marc Domingo

Corbalán, Paco Fabregat Mañó, Elena Fabregat Mañó, Andrea Fandos Casabó, Laia Felis

Marmaneu, Manel Ferrer Claramonte, Miquel Ferrer Claramonte, Lola Forcano Melchor,

María Fortea del Olmo, Ana Gabriel Ninot, Martín García Gómez, Vega García Gómez,

Irene García Benedito, Javier García Escudero, Ariadna García-Vaquero Granell, Alejandro

Gargallo Monraval, Júlia Gargallo Monraval, Santiago Gimeno Ríos, Emma González

Gómez, Paula Granell Marco, Maria Hernández Balaguer, Ana Isabel Jiménez Canales,

Juan José Jiménez Canales, Alba Mª Jiménez Canales, Bosco Llopis Boix, Carmen Llopis

Boix, Valeria López Feliu, Juan López Feliu, Claudia López López, Valeria López López, Aina

Lozano Chumillas, Balma Marañón Meliá, Llum Martí Expósito, Claudia Monferrer Devís,

Paula Monfort Gil, Diana Monsonís Palomero, César Morales Pla, María Morales Pla, Jimena

Muñoz Ávila, Alex Navarro Peiró, Valentina Navarro Peiró, Ana Pardo Fraile, José Pascual

Pedro, Jimena Pascual Pedro, Olivia Ladera Pedro, Rubén Ferrer Perelló, Lucas Ferrer Perelló,

Víctor Pesudo Climent, Julio Pesudo Climent, María Pi Feliu, Ana Porcar Blanch, Eduardo Portalés García, Ángela Ribes Daza, Sofía Ribes Daza, Amelia Ríos Granell, Vicent Ríos Granell, Luca Romero Pérez, Fran Sanahuja Beltrán, Mateo Sanahuja Beltrán, Valentina Sanchis Torralba, Vega Silvestre Blasco, Marcos Silvestre Blasco, Ignacio Soro Cervera, Aitana Suárez Carratalá, Victoria Suárez Carratalá, Olivia Urbaneja de Haro, Pepe Valls Muñoz, Bosco Valls Muñoz.

Monument

- La veu del foc

MONUMENT INFANTIL

Artesà faller: Paco Martínez Heredia

LEMA: EMOCIONS

Crítics. Salvador Doménech i Juane Gumbau

Escolteu, xiquets, xiquetes,
i pareu molta atenció,
puix de la falla infantil
vos farem l'explicació.

Hi ha també un tendre xiquet
que s'estima els animals,
preocupant-se pel seu bé
i curant-los de tot mal.

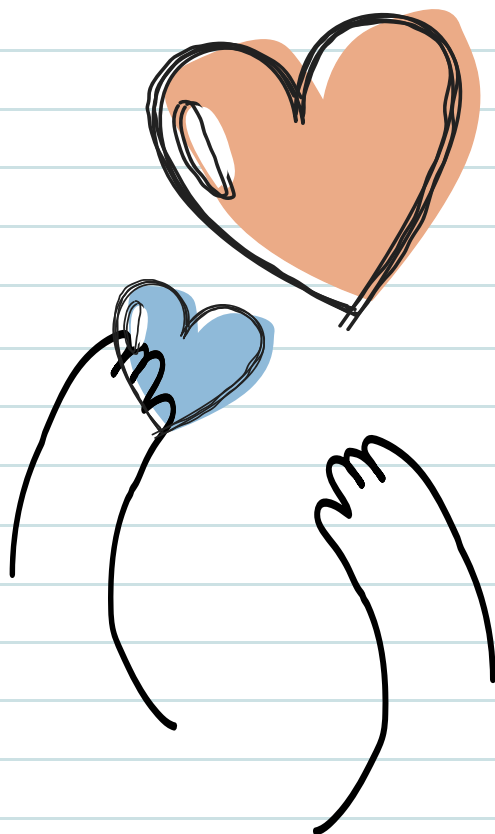
Enguany, Paco, nostre artista
ha ideat un monument
dedicat en exclusiva
a emocions i sentiments.

El xiquet vol enlairar-se,
puix és l'etern somiador,
ansia la llibertat
i vola que és un primor.

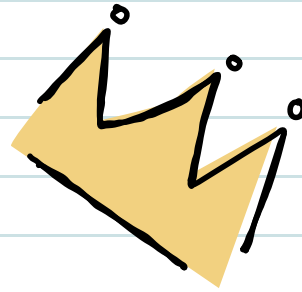
Així el COS d'aquesta falla
són dues mans gegantines
que sostenen sengles cors
i que es mostren ben divines.

Per davant, ho podreu veure,
és tot amor i alegria,
per darrere, tot tristor,
tot fosc i bogeria.

Davant, doncs, de la falleta
tenim a un graciós solet
que ens escalfa i dona goig
amb son càlid caloret.

També, és clar, trobarem
a un xiquet que està esperant,
amb il·lusió i esperança
l'arribada dels Reis Mags.

Esta xiqueta tranquil·la
ara es troba en mode zen,
vol la pau per a tothom,
la concòrdia i l'assossec.

Altrament, tenim darrere
un xiquet que és un fartó,
no té cap fre ni cap mida,
el menjar és sa passió.

Al seu costat, badallant,
hi ha un xiquet ben avorrit,
que no s'entretén amb res
i mai està divertit.

Tot, en fi, en aquesta part
mostra tristes emocions,
mes, nosaltres preferim
unes altres sensacions.

Un altre dels sentiments
que a molta gent la cabreja,
i es representa a la falla
és la coneguda enveja.

Així la falla us convida
a que tots pugueu optar
entre alegria i tristor;
què és el que aneu a triar?

Falla Don Bosco

VICENTE MARTÍNEZ

MONUMENT ADULT

Artesà faller: Vicente Martínez

LEMA: ELS COLORS DE BORRIANA

Crítics. Salvador Doménech i Juane Gumbau

Borrianencs i borrianenques,
estimada comissió,

com no, a la gent forastera
que ens estima amb gran delera...
rebeu tots salutacions.

Per a no perdre el costum
vos farem l'explicació
del nostre bell monument,
que, arribat març, plantarem
en la nostra ubicació.

Enguany, Vicent, nostre artista,
en una nit desvetlada
va rebre la inspiració
de fer una creació
que als colors fos dedicada.

Així doncs, com si es tractara
del pintor més virtuós,
va agafar el seu pinzell
i com sols hi sap fer ell
va parir un bell esbós.

COS I REMAT

És el COS d'aquesta falla
la cara d'un senyoret
amb barret i bon posat,
i més blanquet que la llet.

Per darrere, és inaudit,
tenim la mateixa cara,
mes ara llueix tota negra
com si fora del Biafra.

I com bé diu aquell dit
que hi vaig escoltar un dia:
el Món es veu del color
del cristall amb què se mira.

ESCENA PRIMERA

LES MONINES DEL PSOE

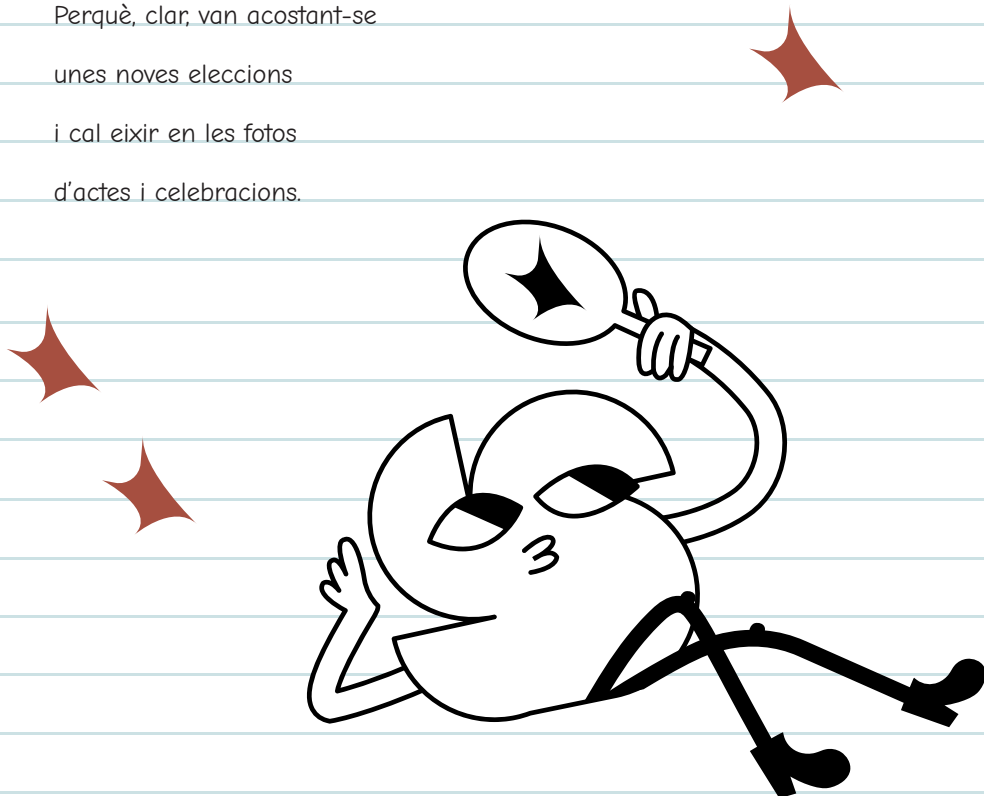
Té el color aquesta escena
del roig d'una bella flor,
bella com les regidores
d'un partit de gran renom.

Mireu l'antiga alcaldessa,
des que el càrrec va deixar
se la veu la mar de pita
i ha rejuenit deu anys.

I és que és digne d'admirar
com desfilen, tan mudades,
orgulloses, amb bon pas,
somrients i pentinades.

Més, compte, perquè als votants
les fotos i el postureig
tant els fa, si no compleixen
amb allò que li han promés.

Perquè, clar, van acostant-se
unes noves eleccions
i cal eixir en les fotos
d'actes i celebracions.

ESCENA SEGONA

QUI PACTA CONTRA NATURA,

VA CAVANT SA SEPULTURA

Sinyó alcalde, li ho vam dir:

No és una aposta segura,
els pactes amb extremistes
són pactes anti-natura.

Clar que la necessitat
sol cegar-nos el criteri,
i pot fer que, fàcilment,
ens faça perdre el senderi.

Ara el veiem molt més prim
pel pes que ja s'ha llevat,
mes, compte, que l'Albiolet
diu que no se'n vol anar.

ESCENA TERCERA

QUI MOLT ABARCA

CARREGA A L'HOME DE FAENA

En el nostre consistori
tenim a una regidora
que, per dir-ho subtilment,
s'ha tornat un poquet gola.

I com no tenia prou
ara s'agencia Cultura,
fent-se l'ama del Payà...
Quina falta de cordura!

Igual és perquè li agrada
lluir-se dalt l'escenari;
mes, si no vol ser vedet,
que es deixi de calendaris.

ESCENA QUARTA

DESHARMONIA FALLERA

Que bonic és que les falles —Que si ací es fa el que jo dic...
tinguen bona sintonia, —Compte que et denunciaré...
ajudant-se quan fa falta, —Que me'n vaig a un altra falla...
sempre amb pau i amb harmonia. —Doncs, ves, que allí estaràs bé.

Mes, a voltes, per minúcies, Al final, quan falta el seny
en algunes comissions es crea un gran avalot,
sorgeixen desavinences puix tots tenen la raó
que es resolen per collons. i acaben, clar, com camot.

ESCENA CINQUENA

LA CREACIÓ DE LES FALLES

En la capella Sixtina
hi ha una escena principal,
digna de tota lloança,
mai no s'ha vista cap igual!

Ens mostra el precís instant
en què Déu, magníficent,
lliura l'espurna divina
a l'Adam, l'home primer.

CONTINUA DARRERE

És com si Déu li atorgara I acabem l'explicació,
un poder desmesurat d'esta falla acolorida,
que el fera estar per damunt que segur que en el carrer
de la resta dels humans. ens quedarà ben llüida.

Si en març teniu un moment,
Més o menys és el que passa vingueu-nos a visitar,
en el nostre món faller ja sabeu on estarem:
on un Déu amb bata blanca just davant del salesians.
ha triat al seu hereu.

I sabeu qui és l'escollida?
Una jove regidora
que molt molt gran no és que siga,
això sí, té una gran gola.

Ara els dos al món faller
s'han fet amos del cotarro.
fent tot allò que els ve en gana,
impunement i amb descaro.

Entrevista
Falleria **M**ajor **I**nfantil
- Conta'm conta'm

SOFÍA RIBES DAZA

Fallera Major Infantil 2026

Anem a conèixer un poc més a la nostra FMI, ella es Sofia Ribes Daza, una xiqueta carinyosa, amable i un poc tímida, però només agarra confiança és un terratrèmol. Comencem en preguntes sobre tu, sobre els teus gustos, aficions, personalitat... Quan veu la quantitat de preguntes que hi ha, s'esglaia un poc però de seguida comença a respondre com si estiguera acostumada a fer aquestes cosses.

Comencem:

-Quants anys tens?

Tinc 9 anys

-Quin dia vas nèixer?

Vaig nèixer el dia 13 d'abril de 2016

-Quina és la teua afició?

M'agrada molt la gimnàstica, dibuixar i pintar

-Color preferit?

El verd

-Menjar que més t'agrada?

La truita de creïlla del meu papà.

-A quin col·legi vas? Curs?

Estudie al col·le dels salesians i faig 4rt de primària.

-Assignatura que més t'agrada?

L'assignatura que més m'agrada és Arts and crafts però també disfrute amb l'anglès.

-T'agrada llegir? Quin llibre és el teu preferit?

Sí. M'agraden uns quants, però si he de triar-ne un me quede en qualsevol d'Ana Punset. Els d'Unicornia.

-I quina pel·lícula és la teua preferida?

Origen de los guardianes

-Què és el que més t'agrada fer els caps de setmana?

Quan puc i tinc temps, m'agrada molt anar a la Salera de compres, descansar i veure pel·lícules amb la meua família. M'agrada molt el temps en família.

Ara que ja et coneixem un poc més, anem a saber un poc més de tu dins del món de les falles...

-Què vas sentir quan et van dir que series aquest any Fallera Major Infantil de la teua falla?

Vaig sentir molta il·lusió, com un somni fet realitat.

-Des de quan eres fallera?

Soc fallera des que vaig nàixer, però de banda des de 2024.

-Com explicaries les falles?

És una festa d'alegria i soroll, de germanor, de diversió...

-Què és el que més t'agrada del teu vestit?

M'agraden molt les meues sabates perquè la primera volta que les vaig veure, hem van encantar, hem vaig quedar al·lucinada.

-Quines diferències notes de ser de la Cort a ser Fallera Major Infantil?

Què ara soc més protagonista i la gent me mira més i em diu com estic de guapa. Quan era de la Cort també estava molt il·lusionada però ara més.

-Què significa per a tu ser la FMI de Don Bosco?

És una responsabilitat molt gran perquè he de representar molt bé a la nostra falla. És un orgull per a mi poder fer-ho perquè és la meua il·lusió feta realitat.

-Quin acte es el que més t'agrada? I quin esperes amb més ganes?

L'acte que més m'agrada és l'exaltació, encara que siga l'acte més llarg, és el primer dia que puc lluir el meu vestit. El acte que més espere és la planta. Perquè és quan ja puc veure com de bonic està el nostre monument.

-Com vas triar el teu vestit que lluiràs tot el teu any? Tenies clar quin color volies?

El vàrem triar entre tota la família i una molt bona amiga de la mamà que ens va recomanar i ajudar un poquet. Vam anar a València i allí tenien la tela en diferents colors, me la van posar per damunt i el color més bonic el tinc jo. En principi el volia roig però va guanyar el blau i vam encertar perquè per a mi és preciós.

-Què signifiquen les falles per a tu? I per a la teua família?

És un sentiment molt difícil d'explicar, però el que tinc claríssim és que m'encanten. Per a la meua família són unes festes meravelloses, no ens imaginem la vida sense les falles. El meu pare quan acaba nadal ja conta els dies que queden per a falles.

-La teua germana Àngela, t'ha donat algun Consell per a este any?

Sí, que disfrute molt i que sempre siga agraïda amb la gent de la falla, que és la que m'acompanya durant tot l'exercici faller.

-I tu, Sofia, quin Consell li donaries a una xiqueta que vol ser FMI?

Primer que si vol ser de veritat FMI que ho diga moltes vegades per a poder ser...(Rialles). Després, doncs, que siga una xiqueta molt amigable i simpàtica, que ho disfrute molt perquè el temps passa molt ràpid.

-I de la teua Cort, que ens pots dir? Que penses de cada un d'ells i elles?

Estic molt agraïda perquè han volgut acompanyar-me durant aquest exercici.

De NICO puc dir que és un terratrèmol, mai es cansa i sempre te trau un somriure.

De SOFIA, mai para queta però és molt sensible i molt carinyosa.

De MARÍA, és una amiga de sempre, la conec des que va nàixer i estic molt contenta de que enguany pugua estar al meu costat. Encara que és un poc tímida també és molt divertida.

De NEUS, és una bogeria immensa, perquè junt amb Nico fan un duo molt divertit i mai te pots avorrir amb ells.

De LOLA, que és molt atenta i molt llesta, m'agrada molt que estiga enguany en la meua cort, és un gran regal per a mi.

De VEGA, encara que és la més xicoteta té una marxa incansable, és un gran descobriment.

En conclusió, tots són molt bons i els vull moltíssim.

-I del teu presi Infantil Ferran, què ens pots contar? Es porta bé?

Ferrán i jo ens hem fet inseparables, hem connectat molt bé i passem molt de temps junts.

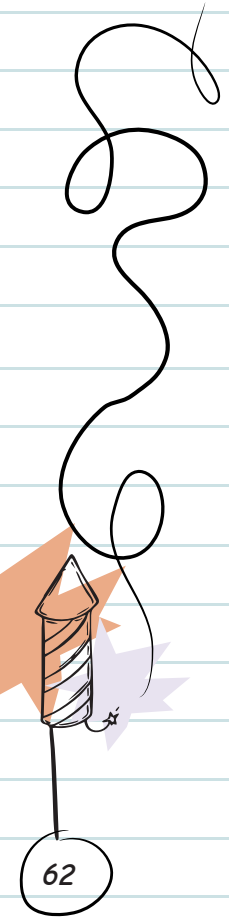
Es porta molt bé amb mi i sempre està pendent de tots.

-De la teu presi Isabel, tens alguna cosa que contar-nos?

És una presi genial, és una sort que este any estiga acompanyant-me, ja que sempre està pendent de tots i de que tot estiga perfecte.

-Per acabar, quin missatge li donaries a la xicalla de Burriana?

Que disfruten molt de les festes, que siguen molt alegres, que la nostra festa és la millor del món, que facen soroll perquè és alegria. Els xiquets tenim que disfrutar i les falles són la nostra festa.

Entrevista
Artesans Fallers
- Conta'm conta'm

PACO MARTÍNEZ

Artesà Monument Infantil

-Com vas començar al món de les falles?

Qui et va inculcar la passió per este món?

Des de menut al carrer on vivia hi havia un taller faller i, a l'eixir de l'escola, era on jugàvem i d'ahí ve el cuquet.

-Què és el que més t'agrada de la teua feina?

El que més m'agrada és el modelat i la pintura, però disfrute de tot el procés de creació del monument.

-Quins són els majors reptes als que t'enfrontes aquest any?

Intentar, de nou, aconseguir el primer premi.

-Què sents quan veus la falla plantada?

Al veure la falla plantada sent molt d'orgull del meu equ

-Les falles són efímeres, com vius el moment de la Cremà?

La Cremà és un moment molt especial, on es veu tota la feina d'un any finalitzada i d'ahí naix tot de nou.

-La falla d'aquest any, creus que cridarà l'atenció? Ens pots avançar algun grup de ninotets en els quals ens tinguem que fixar?

Enguany la falla toca els sentiments, i espere que la gent es fixe en el que representen i disfruten d'ella.

-Del ninot que durem a l'expo, què ens pots contar?

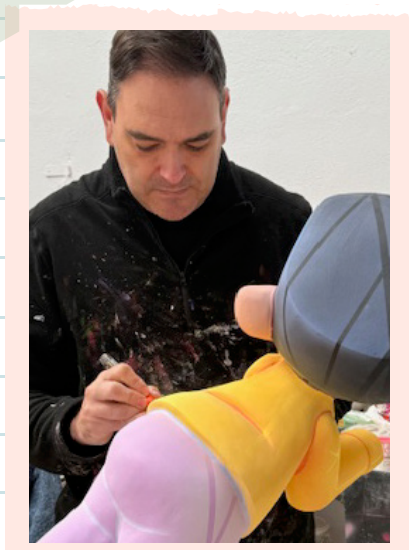
De l' expo , poca cosa...sempre és secret, però es un grup amb molt de sentiment.

-Vas a pel quart any que plantes a Don Bosco, estàs content de repetir?

Sempre és un orgull que una comissió com Don Bosco compte amb mi.

-A hores d'ara, com van els nervis per les proximitats de les falles, ho tens tot controlat?

Sempre a última hora els nervis apareixen, però els controlem i confiem en el projecte d'enguany.

VICENTE MARTÍNEZ

Artesà Monument Adult

-Com vas començar al món de les falles?

Qui et va inculcar la passió per este món?

Des de molt menut vaig viure el món de les falles en casa, m'agradava molt la part artística, modelar amb plastilina, fer dibuixos... A més la influència de mon pare, que també feia alguna falleta i els amics que ell tenia, que eren artesans fallers, me van fer veure que aquell món era el que a mi m'agradava. Vaig estudiar disseny gràfic, però les meues ganes eren de fer falles, així que, al final, ens vàrem juntar mon pare i jo i vam començar a fer monuments majors, i d'ahí la meua afició per este món. Una cosa molt familiar que des de ben menut vaig viure i em va agradar.

-Què és el que més t'agrada de la teua feina?

De la meua feia el que més m'agrada és que no és una feina rutinària, cada dia és diferent... des de crear, modelar, fer la maqueta, pensar la fusteria i pintar, que són de les coses que més m'agraden. Aixina que podria dir que la meua feina al final és com un vici que no pots parar mai de pensar en detalls, idees, ninots... el cap no para.

-Quins són els majors reptes als que t'enfrontes aquest any?

Els reptes en aquest treball són constants, des que agarres una falla més gran del normal, per exemple una falla de secció especial, on has d'estar involucrat al 100% i has de complir amb moltes coses, sobretot amb la inseguretad de si agradarà a la gent que a la fi és l'important; fins treballs artístics, on m'he afrontat a faenes més divertides, que realment eren reptes per a mi; des de fer figures per atraccions de fira, fer figures per a tendes, unes roses per a una marca de perfums que no sabien com fer-les o figures amb moviment per a diferents marques. A més aquest any també he fet el Betlem de Castelló que això sí que ha sigut un repte ben diferent. I si parlem de falles, la falla de primera de València, anem a intentar que impressione i poder millorar el premi de l'any passat i la de Don Bosco de Borriana, revalidar títol seria fantàstic.

-Què sents quan veus la falla plantada?

És una alegria molt gran, veus reflectit el treball de tot l'any i de tot el taller i que isca bé i que agrade a la gent, és la major satisfacció que podem tindre. I si després ens donen un bon premi, millor. A més, quan veus la falla plantada, realment és un descans, és la tranquil·litat de vore que el treball ja està acabat.

-Les falles són efímeres, Com vius el moment de la Cremà?

Estem mentalitzats que es van a cremar un dia, quan veus la cremà veus el final d'un cicle, i m'agrada molt quan la gent veu la fusteria i diu..." uiii, perquè no cau" i això me fa sentir bé. També quan veus la cremà de la falla i penses en el dia 20, es com pensar que comença un xicotet descans on pots tornar a tindre vida per a tu.

-La falla d'aquest any, creus que cridarà l'atenció? Ens pots avançar algun grup de ninots en els que ens tinguem que fixar?

Jo crec que cridarà l'atenció, perquè té els colors cridaners, les formes planes, té dos cares per a què la gent pugui disfrutar mirant la falla per on la mire, ja que l'orientació que té la falla, ha de donar peu a que siga cridanera. Hi ha moltes coses en què fixar-nos, sobretot, en la crítica local, ja que sempre intentem que tinga una crítica en la qual tothom es veja reflectit, entre Salva i Juane que són experts en fer que esta crítica junt amb els ninots tinga sentit i siga del millor que podem llegir a Borriana. En resum, fixar-nos en els colors, les formes i la crítica.

Del ninot que durem a l'expo, que ens pots contar?

El ninot de l'expo és una sorpresa, sempre intentem que siga un ninot per a indultar, però no puc dir res més perquè ha de sorprendre a tot el món quan vaja a voré'l.

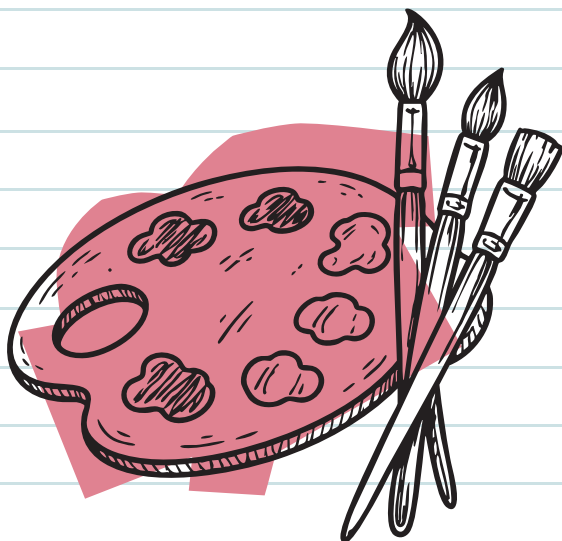

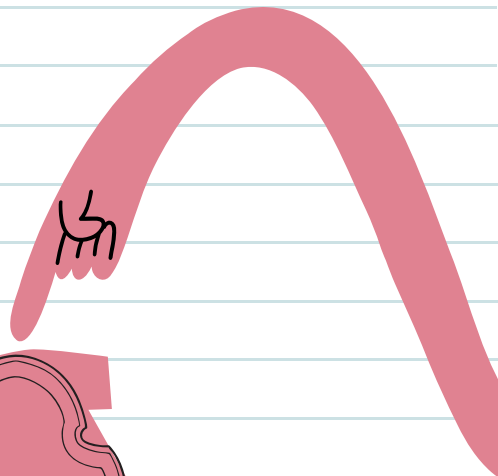
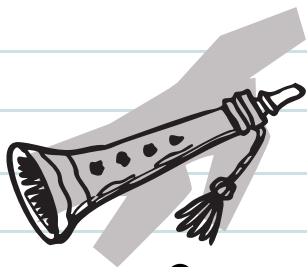
-Vas a per un altre any que plantes a Don Bosco, estàs content de repetir? La comissió et deixa fer la feina amb facilitat?

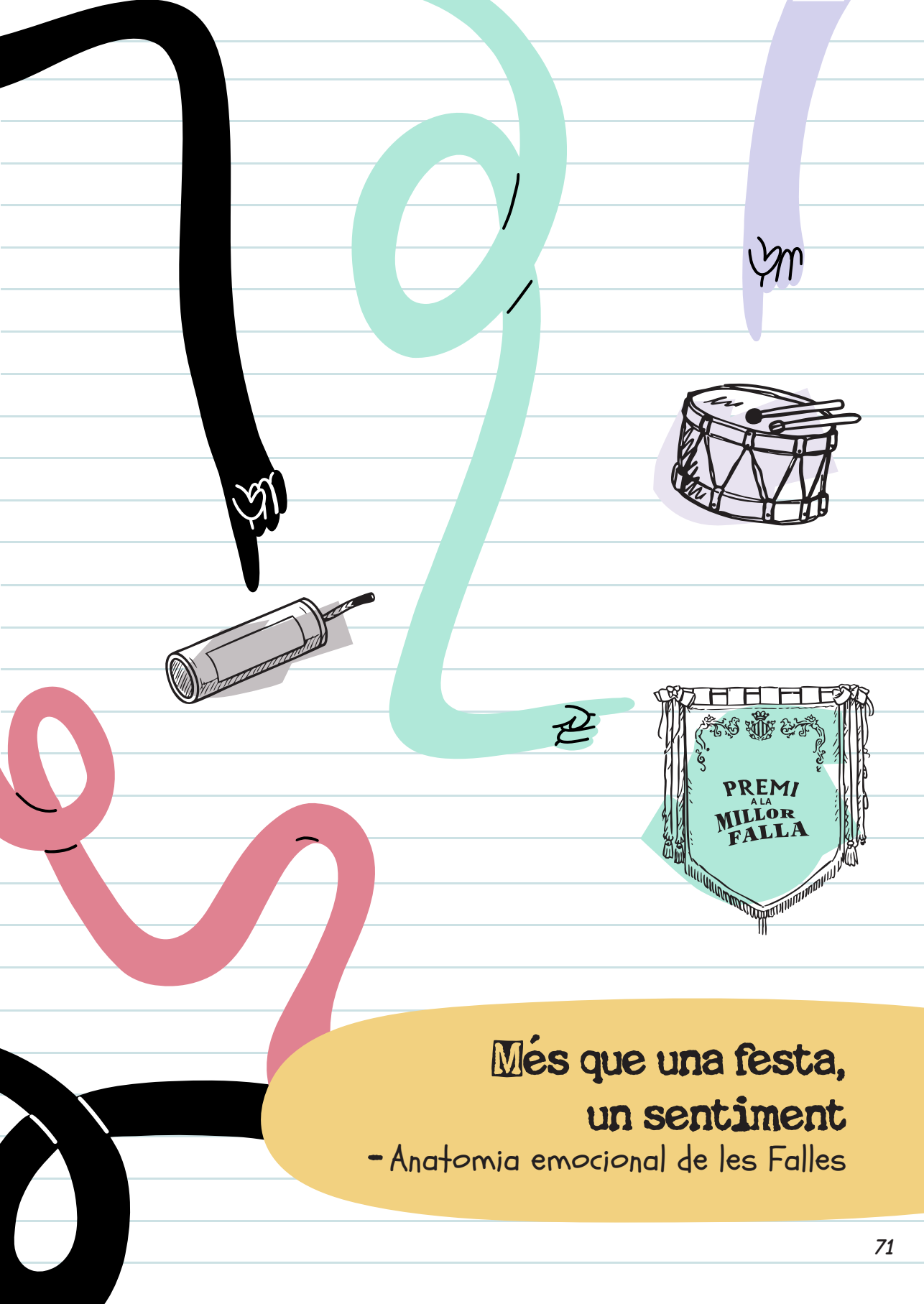
Sí que estic content, perquè m'abellia plantar al poble, és una comissió que em tracta molt bé, tinc molts amics dins la falla i mentre se puga intentaré estar plantant amb ells. La comissió sempre està per ajudar-me, la veritat és que es molt fàcil treballar amb ells.

-A hores d'ara, com van els nervis per les proximitats de les falles, ho tens tot controlat?

Els nervis, des de nadal a falles, jo dic que no soc persona, comencem a pensar que no acabem i ens fem molt nerviosos, jo crec que això és el que ens fa que al final ho tinguem tot mitjanament bé. Després de nadal ens fem ermitans allí al taller, jo dic que deixem de tindre vida fora de les quatre parets, estem a totes hores pensant en el que ens queda i en els possibles imprevistos que puguen sorgir, perquè per molt que ho tingues controlat, en esta feina mai saps el que et pot deparar un dia, la pluja, un xicotet desperfecte en un ninot.... Mai saps que ho tens controlat fins que acabes de plantar i veus la feina al carrer.

Més que una festa,
un sentiment
- Anatomia emocional de les Falles

MANIFEST DEL SENTIMENT FALLER

Nosaltres, els qui portem la pólvora en la sang i la cendra en la memòria, proclamem que la Falla no és un objecte, sinó un estat de l'ànima. Perquè ser faller no és un càrrec, ni un títol, ni una festa de pocs dies; és una forma de resistència emocional davant l'oblit, és una forma de vida.

Per tot això, declarem:

I

Que el foc no destrueix, allibera. Creiem en la flama com l'únic element capaç de purificar el passat. No plorem perquè la falla es crema, plorem perquè ens reconeixem en la seua llum. La cendra no és el final, és l'adob de la nostra pròxima esperança.

II

Que el Casal és la nostra pàtria xicoteta. Reivindiquem el casal com el lloc on la germanor se fa paret i sostre. Entre eixes quatre parets, som família per elecció. Ací el sentiment se cuina a foc lent i se servix en plats compartits, recordant-nos que ningú està sol si té una comissió al seu costat.

III

Que la nostra estètica és la nostra història. Portem el vestit de valenciana i la brusa de faller com qui porta una bandera. No és luxe, és respecte. Cada agulla, cada seda i cada mocador nuga el nostre present amb el record dels qui ens van ensenyar a estimar les falles.

IV

Que la nostra llengua és el soroll i la música. Proclamem que el silenci se trenca per a fer lloc a l'emoció. Entenem el llenguatge del pasdoble que ens fa caminar més rectes i el del terratrèmol que ens fa bategar el cor. Si el món no ens entén, és perquè el nostre sentiment no es diu, se sent.

V

Que la distància no apaga la flama. Afirmem que se pot ser faller a milers de quilòmetres del seu casal. El sentiment no entén de mapes, només de memòria. Qui està lluny de la seua falla el 19 de març, és capaç de cremar la seua pròpia falla amb només tancar els ulls.

VI

Que som el poble de l'efímer. Acceptem amb orgull que construïm somnis de cartró per a vore'ls morir en una nit. Perquè sabem que la bellesa més gran no és la que perdura, sinó la que és capaç de commoure'ns en un instant de glòria abans de fer-se llum.

Aquest llibret no és una crònica de fets, és el testimoni d'una passió. Perquè les Falles no es contenen... les Falles es viuen, es pateixen i s'estimen.

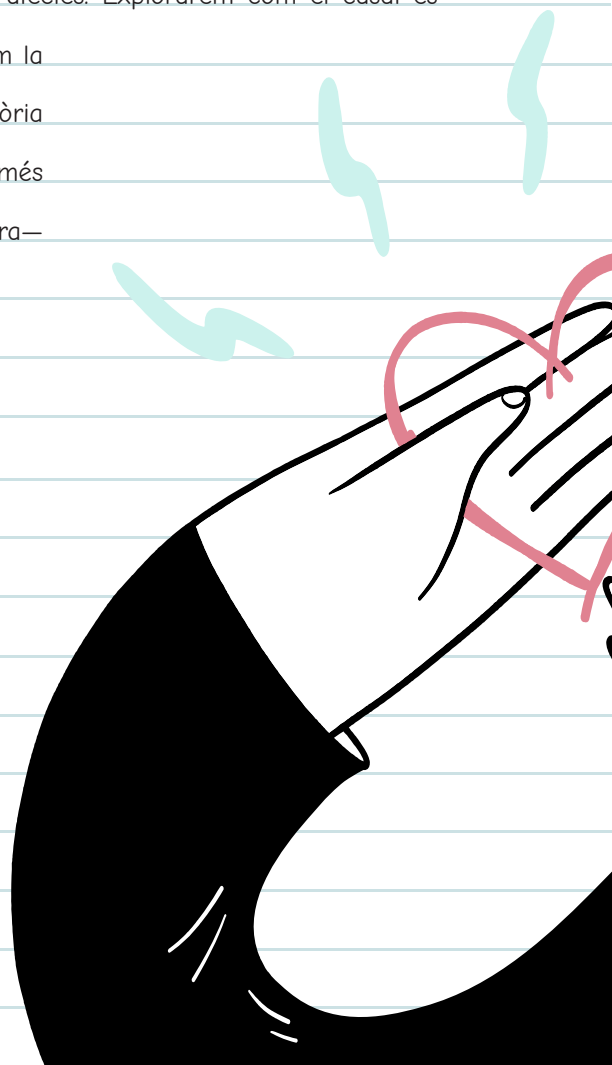

PRÓLEG

Burriana, el bressol del foc i l'ànima

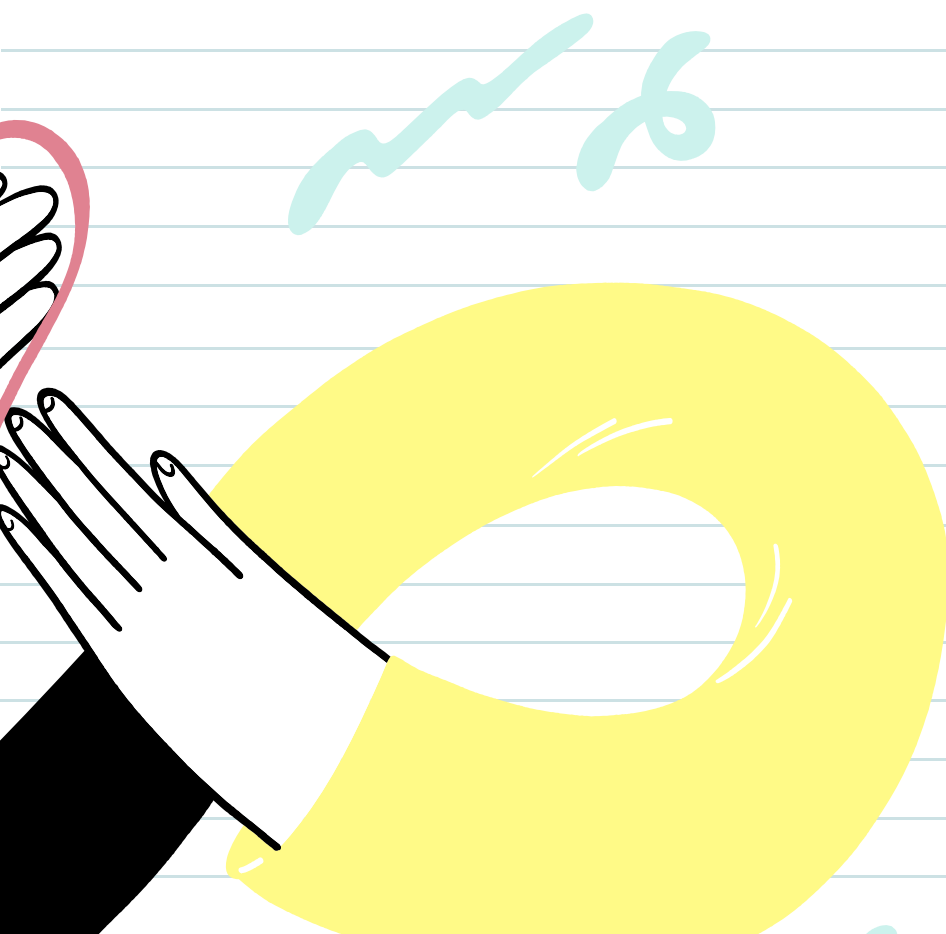
Hi ha llocs on la festa es mira, i llocs on la festa es respira. Però hi ha un racó vora la mar on la festa, senzillament, naix. Benvinguts a Burriana, el lloc on el foc no és un element estrany, sinó el bressol del cartró i la fusta d'un poble que ha fet de l'efímer la seua forma més eterna de viure, on descansa la nostra memòria i el motor que encén la nostra ànima.

A través d'aquestes pàgines, ens endinsarem en les entranyes del sentiment faller. No busquem la crònica dels fets, sinó la veritat dels afectes. Explorarem com el casal es convertix en la llar de la nostra família triada, com la nostra estètica és una pell teixida amb fils de memòria i com les emocions més bàsiques —de l'alegria més desbordant a la tristesa més buida de la cendra— s'entrellacen per a donar forma a qui som.

Escriure sobre el nostre naixement de foc és un acte de gratitud. Gràtitud als qui ens van ensenyar a mirar el cel amb respecte, als qui ens van nugar el primer mocador i a aquells que, des de la distància, mantenen la seua ànima plantada en cada plaça de la nostra ciutat.

Aquestes línies són un homenatge a eixa dualitat que ens defineix: la força destructora i creadora del foc, i la delicadesa infinita de l'ànima d'un faller. Perquè, al final, tots sabem que les Falles no acaben mai; només esperen pacientment a què una nova espurna les torne a despertar.

L'ADN D'UN SENTIMENT

Escriure sobre les Falles és, en realitat, escriure sobre la condició humana. A través d'aquestes pàgines hem descobert que, per damunt del soroll i de la flama, el que realment sustenta la festa als valencians és un entramat d'emocions que ens fan únics. Este és el mapa del nostre sentiment:

I: La jerarquia de l'emoció

Hem entés que la festa no es viu igual des de tots els llocs. Mentre la Fallera Major viu l'emoció des del símbol com a vèrtex d'una força col·lectiva, el President la sent des de la responsabilitat protectora i la soledat del càrrec, el faller/a vocal des de la llibertat i el refugi de la seua comissió. Diferents mirades per a un mateix foc.

II: Els pilars de la festa

Les Falles són una lliçó de vida dividida en tres actes:

L'Expectativa: Eixa il·lusió pacient que ensenya a esperar i a construir un somni durant tot un any.

La Catarsi: El moment de l'esclat on la pólvora i la música alliberen totes les nostres tensions acumulades.

L'Efímer: L'aprenentatge més profund, el de saber dir adeu a la bellesa per a poder tornar a començar.

III: La Dualitat del Foc

El foc no és destrucció, és transformació. És l'últim abraç que ens fa plorar de nostàlgia, però també és l'espurna que fecunda la cendra per a crear la falla de l'any que ve. És el final necessari per a la renovació de l'esperança.

IV: El Mapa de la Pertinença

El Casal: Més que un local, és la llar familiar on es forja la germanor i el sentiment de pertinença.

L'Estètica: Una pell feta de seda i tradició que ens connecta amb els nostres avantpassats.

La Distància: La prova de foc que demostra que el sentiment faller no entén de quilòmetres, sinó de records i de cor.

En definitiva, ser faller és parlar una llengua que només s'entén amb el cor. És saber que la falla és més que una festa. És el nostre refugi, la nostra memòria i la nostra forma de dir-li al món que, mentre hi haja algú disposat a somiar davant d'un tros de cartró, la nostra essència mai desapareixerà.

**I: I'arquitectura de
l'invisible**

LA JERARQUIA DE L'EMOCIÓ: EL PRISMA DEL SENTIMENT

En les Falles, el sentiment no és una massa uniforme; és una estructura piramidal on cada graó oferix una perspectiva diferent de la festa. No és que uns senten més que altres, és que senten des de llocs diferents. Aquesta distància emocional no es mesura en metres, sinó en responsabilitat, i es fa especialment visible en la nit de la Cremà: el mateix foc que per a uns és celebració, per a altres és el tancament d'una part de la seua pròpia identitat.

La Cúspide: l'emoció sagrada de la Fallera Major

En el punt més alt de la festa, la Fallera Major no s'erigeix sola; ella és el batec compartit de tota la comissió. La seua mirada no és una vitrina, sinó el mirall on cada faller veu reflectit el seu orgull. Des d'eixa cúspide, el seu sentiment no pesa per soledat, sinó per la responsabilitat de portar en el cor les il·lusions de la seua comissió.

Quan encén la metxa, no clausura un regnat individual, sinó que sublima el somni col·lectiu cap a la glòria. El foc no és final, sinó el lligam etern amb la seua gent. En cada llàgrima no hi ha buit, sinó l'escalfor de saber-se acompanyada: ella és el somni encarnat que camina, respira i s'emociona amb tota la seua comissió.

El Centre: La Mirada del Guardià del President

Un graó més avall, l'emoció es transforma en vigilància i una profunda soledat. Per al President, el sentiment és una barreja d'orgull patern i tensió constant; ell és qui camina sol demanant favors i teixint complicitats perquè la roda no pare. Totes les decisions recauen sobre ell, vivint la festa amb el cap en el rellotge i l'ull en el monument.

La seua mirada a la flama és de pur alleujament. Mentre les flames pugnen, repassa en silenci la seguretat, els pagaments i l'harmonia de la comissió. La seua satisfacció no és el premi, sinó la pau de veure la seua "família" fallera fora de perill. És l'arquitecte de somnis aliens que, finalment, solta la càrrega del deure complit.

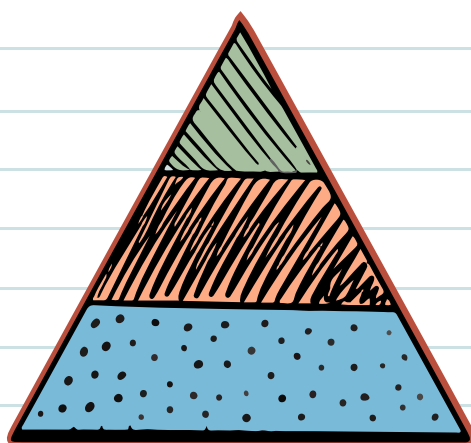
La Base: La Llibertat del Faller de comissió

A la base, on resideix la força més gran, l'emoció és pura i lliure. És el sentiment del guerrer que torna a casa. Sense el pes del protocol, el faller de peu té el privilegi de la imperfecció: pot riure, cantar o plorar sense que ningú el mire com a símbol.

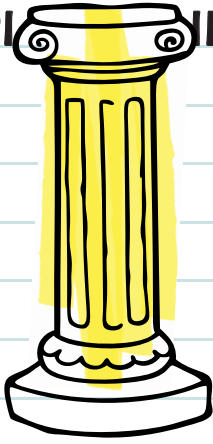
Per a ell, el foc és el refugi de la comissió i el moment de relaxar els múscles. S'ha acabat el treball i les presses; ara el foc és el "caliu" d'una reunió amb els amics de tota la vida. La seua mirada és d'agraïment visceral i de propietat: "Este foc és nostre". És una emoció terrenal, basada en la germanor i en la llibertat absoluta de viure la catarsi sense filtres.

La unió en la cendra

A pesar d'estes diferències, hi ha un instant —just quan l'estructura principal cau i el cel de es tiny de roig— en què totes estes mirades es fonen. En eixe segon, la jerarquia desapareix. Davant de la flama som iguals: persones fetes de la mateixa pols de fusta i de la mateixa esperança, unides per eixa punxada en el cor que ens diu que, siga quin siga el nostre càrrec, el foc ens pertany a tots per igual.

ELS PILARS INVISIBLES DE LA FESTA

En el món de les falles les emocions no són estats passatgers, sinó els fonaments sobre els quals es construeix la festa. Per a algú que ho mira des de fora, pot parèixer una successió de foc i soroll, però per a qui ho viu, cada element té un significat espiritual que tradueix allò que les paraules no poden explicar. Per a entendre la festa, hem de despullar-la de la seua estètica i mirar els mecanismes mentals que la mouen. Les falles no són un esdeveniment; són un procés psicològic que s'alimenta durant dotze mesos sobre tres pilars invisibles però indestructibles.

L'Expectativa: La Construcció del Desig

L'any faller és una gestació lenta. L'expectativa és l'emoció que manté viva la flama durant els mesos d'hivern; un sentiment de futur, una il·lusió que es nodrix de reunions, de propostes i converses, i de la planificació minuciosa. Esta emoció té la capacitat d'unir a un col·lectiu sota una mateixa meta, creant un vincle de pertinença que és, potser, el sentiment més fort de la festa.

L'expectativa en les falles és un exercici de gratificació retardada. Vivim en una societat de la immediatesa, de l'"ací i ara", però el faller educa la seua ment per a saber esperar. El camí es convertix en la meta: l'emoció no resideix només en la setmana de març, sinó en la il·lusió alimentada cada divendres en el casal. Esta espera crea un vincle neuronal fort; el cervell associa el pas del temps a una recompensa futura, convertint la preparació en un antidepressiu natural contra la rutina. És la fase de la idealització, on la imaginació no té límits i ens permet somiar amb la falla perfecta sota un sol que encara no ha eixit.

La Base: La Llibertat del Faller de comissió

Arribat el mes de març, l'emoció deixa de ser individual per a ser coral. És el moment de la catarsi, on la pressió emocional acumulada durant l'any finalment esclata. La pólvora és el vehicle principal d'esta purga. El sentiment no és només auditiu, és tàctil: el cor vibra i el cor s'accelera al ritme del terratrèmol final.

Psicològicament, l'estrèpit funciona com un trencament amb la realitat quotidiana. En eixe moment de vibració absoluta, els problemes individuals s'esvaeixen; s'anul·la l'ego per a passar a ser part d'una massa que sent exactament el mateix. És una descàrrega de tensió, un moment de llibertat on la ciutat se sent viva i poderosa. Per això, la llàgrima que apareix després d'una mascletà o un acte emotiu no és de pena, sinó l'alleujament alliberador de qui deixa anar tota la càrrega emocional continguda.

L'Efímer: La Lliçó de la Pèrdua

Finalment, l'arquitectura de la festa se sosté sobre la comprensió de l'efímer: La nit del 19 de març es produïx un fenomen emocional curiós: la convivència de la satisfacció amb la pèrdua. Mentre el foc consumix l'obra d'un any, el faller sent un buit físic. És la lliçó psicològica més dura i bella: les Falles ens ensenyen a no posseir.

En una cultura que tendix a conservar, el faller construïx per a destruir. Això genera una mentalitat resilient: aprenem que la bellesa no residix en la permanència, sinó en l'instant. L'efímer ens obliga a estar presents; sabem que allò que veiem morirà en unes hores, i això ens fa mirar-ho amb una intensitat que no dediquem a cap altra cosa. Esta nostàlgia no és paralitzant, sinó regeneradora. És l'agredolç del foc que ens recorda que tot és un cicle i que la pèrdua d'avui és l'única via possible per a la creació de demà.

LA DUALITAT DEL FOC: L'ÚLTIM ABRAÇ I LA PRIMERA PARAULA

El foc, en la gènesi valenciana, no és un element químic ni una simple combustió de fusta i cartró; és una divinitat de dos cares que habita en el centre mateix de la nostra identitat. És un déu que demana un sacrifici absolut per a poder atorgar-nos el do de la renovació. En aquesta dualitat resideix el misteri de la nostra festa: estimem allò que sabem que ha de morir, i és precisament eixa mort anunciada la que li dona un valor infinit a cada segon viscut.

El Monument com a Espill de l'Ànima

Abans de la flama, hi ha el monument. La falla no és només fusta i cartró; és un contenidor d'emocions que evoluciona amb el pas dels dies, exercint un magnetisme que altera l'estat d'ànim de la comissió i del poble. El monument és la cara visible d'un sentiment de grup; no és només "una falla bona", és "la nostra falla".

Este orgull actua com un escut emocional. La sàtira que conté el monument és l'emoció de la rebel·lia, una forma de catarsi social. A través de l'humor i la crítica, el faller i l'espectador senten l'alliberament de poder riure's d'allò que els preocupa durant l'any. És un sentiment de llibertat col·lectiva expressat a través de l'enginy i la gràcia. Per això, quan el foc arriba, no crema només cartró, crema també les nostres pors i les nostres crítiques.

La Carícia del Comiat (L'Àdeu)

Quan la metxa comença el seu camí cap al cor de la falla, un nus s'apodera de la gola. Eixe foc és l'últim abraç. En el seu vessant de botxí, el foc representa el final d'una inversió emocional. És el moment en què acaba el treball de l'artista, el somni d'un president i el regnat de les falleres.

En cada llengua de foc que puja al cel, se'n va un trosset de nosaltres: les hores de són perdudes en el casal, les rialles davant del monument acabat de plantar i eixes confidències dites a mitja veu sota la llum de les garlandes. Davant de la flama, no hi ha càrrecs, ni bandes, ni jerarquies; només hi ha persones que miren amb els ulls humits com la seua pròpia història es converteix en llum. És eixa tristesa dolça de saber que hem sigut feliços i que, precisament perquè ha sigut bonic, ens fa mal dir adeu.

El Bressol de la Cendra (El Renaixement)

Però, en el mateix instant en què el foc pareix que ho guanya tot, es produïx el miracle de la purificació. Eixa calor que ens crema la cara no és mort, és vida bategant. El foc s'entén com una necessitat emocional: s'esborra tot el que ha sigut roí, les picabaralles de la comissió i els mals records. Hi ha un alleujament col·lectiu en veure el foc créixer:

Mentre l'estructura cau, el foc està cuinant l'esperança. La cendra que cau sobre l'asfalt no és pols morta; és la llavor de la falla que encara no té nom. L'emoció no mor amb la cendra, es transforma en la il·lusió de la "falla de l'any que ve". És un exercici psicològic de resiliència que practiquem amb naturalitat: el foc ens ensenya que per a poder recordar, primer hem d'aprendre a soltar.

Som un poble que troba la seua màxima glòria en el moment de la seua pèrdua. Perquè el faller no mira el foc amb por, el mira amb amor, sabent que cada espurna que puja al cel és la primera paraula d'una promesa que ens fem a nosaltres mateixos: que mentre hi haja foc, hi haurà vida.

L'UNIVERS SENSORIAL: EL BATEC BAIX L'ESCLAT

Un llenguatge que ens fa únics

Existix un llenguatge comú a la nostra terra que no es parla, se sent. És el llenguatge de la pólvora, del fred del matí en una Ofrena i del buit que deixa el foc la nit del 19 de març. Qui no parla esta llengua veu soroll on nosaltres veiem música, i veu fum on nosaltres veiem glòria. Per a qui viu les Falles, este llenguatge sensorial és el que manté bategant el sentiment.

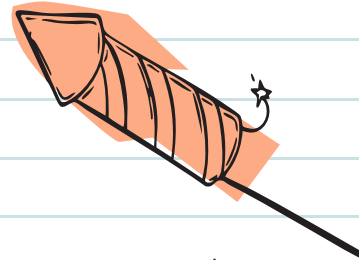
La Música El pols de l'emoció

La música de banda no és un acompanyament, és l'arquitecta dels nostres estats d'ànim. El so del tabal i la dolçaina, o els primers compassos d'un pasdoble al girar un cantó, tenen el poder de transformar el cansament en eufòria. És una música que ens fa caminar més rectes, que ens unix en el mateix pas i que ens diu que la festa ja està ací. És el fil que cus el passat amb el present, fent que cada cercavila siga un diàleg entre generacions.

La Pólvora: El crit de la vida

La pólvora és la part més visceral d'esta llengua. No se sent amb les orelles, se sent amb el cor. Una bona mascletà és un poema escrit en el cel i en l'aire. Per al faller, el soroll no és molèstia; és un crit de llibertat, la forma que té el poble de dir: "Estem vius i estem ací". L'olor que es queda flotant en els carrers després d'un esclat ens transporta instantàniament a moments de felicitat absoluta. És l'aroma de la nostra identitat.

El Silenci: L'oració del faller

Paradoxalment, el silenci també forma part d'esta llengua. És el silenci respectuós en el moment de l'Ofrena, el tens silenci abans del primer tro de la mascletà, o el silenci d'admiració davant d'una falla il·luminada en la nit. En eixos moments de silenci compartit sota el cel de la nostra ciutat, es produeix la comunicació més profunda. No cal dir res per a saber que la persona que tens al costat està sentint el mateix que tu.

Però este llenguatge dels sentits no ocorre en el buit. La música necessita un escenari, la pólvora un carrer i la identitat un refugi. Per a entendre com eixe esclat es converteix en part de la nostra vida, hem de recórrer els espais on el sentiment es fa llar i la pell on es grava la nostra memòria.

ELS ESPAIS, LA PELL I L'ABSÈNCIA: EL MAPA DE LA PERTINÈNCIA

Si la falla és el cos de la festa, el casal és el seu cor, la indumentària la pell que el protegeix i la memòria, el fil que la manté viva en la distància. Per a entendre el sentiment faller, hem de recórrer el camí que va des de les quatre parets del casal fins a la intimitat del faller que viu lluny de la seua terra.

El Refugi del Casal: La Cuina de la Germanor

Per als valencians, el casal no és simplement un local social o una seu administrativa; és un territori conquerit a la rutina, un refugi on el temps s'atura i les parets, sovint plenes de fotografies en blanc i negre que ens miren des del passat, custodien el secret millor guardat de la festa: la germanor. És el lloc on la vida quotidiana se suspén per a donar pas a la família que triem. Creuant la seua porta, el món exterior deixa d'existir; la jerarquia desapareix entre el fum de les paelles i la brusa es convertix en l'únic uniforme que ens fa a tots iguals davant de la festa.

Aquest espai funciona com una escola de valors on el sentiment es transforma en convivència pura. És allí on es produïx el miracle de la transmissió: el faller veterà ensenyant al més xicotet com nuga el mocador, o contant històries d'aquelles falles mítiques que ja només viuen en la memòria. Eixe intercanvi no és només informació, és el traspàs del "coret" faller. El casal ens ensenya que cap èxit és individual; el monument s'alça al carrer, però es constrüix emocionalment en les nits de sopars, en les discussions apassionades sobre el lloc exacte on s'ha de plantar una peça o en el riure que omple les hores de treball compartit.

Si les falles són l'aparador que el món veu al carrer, el casal és la cuina on es couen les emocions més pures. L'emoció es fa tangible en el soroll de les culleres en els dinars de comissió, en l'abraç del company que sap exactament com estàs de cansat, o en el silenci compartit dalt d'una escala mentre es col·loquen les banderetes que engalanen el nostre espai sagrat. En definitiva, el casal és el bressol de la nostra identitat i el batec de la nostra resistència; el lloc on aprenem que la felicitat de veure el monument plantat és la suma de milers de xicotets sacrificis fets en silenci.

L'Estètica del Sentiment: La Pell de la Memòria

Vestir-se de faller o fallera no és una qüestió de moda; és un ritual de transformació. L'estètica fallera és l'art de vestir el cos per a que estiga a l'altura de la intensitat amb la que batega el cor. Cada detall de la nostra indumentària és una paraula en una llengua antiga que tots sabem llegir. No portem roba; portem història, portem identitat i portem el respecte per una tradició que mereix ser presentada amb tota la seua esplendor.

Eixe moment de silenci en casa, mentre es col·loquen les pintes o es nuga la faixa, és un acte d'amor a la tradició. Quan ens mirem a l'espill vestits de gala, veiem el pes de l'herència: les mans de mares i àvies presents en cada plec de la falda, guiant cada agulla i cada fermall. Vestir-se és, en realitat, una forma de resistència: la de qui no vol que el passat s'esborre i sap que, en portar eixes teles, està mantenint viva la memòria de la seua estirp.

L'emoció es troba en la joia del detall: el brillant de la pinta que reflectix la llum del sol, el color de la flor en l'Ofrena que és part d'una pregària silenciosa, o la brusa tacada de cendra i pólvora que és la nostra armadura emocional de diari. L'estètica fallera ens uniforma en la passió i ens diferencia en el detall, recordant-nos que la cura extrema en l'aparença no és vanitat, sinó dignitat. Som un tapís humà on cada agulla i cada brodat són peces indispensables per a mantindre bategant el sentiment col·lectiu de la nostra ciutat.

El Sentiment en la Distància: La Flama que mai s'apaga.

Hi ha un tipus de faller que no apareix en les estadístiques ni es veu en les cercaviles, però que té el cor més encès que ningú: el faller absent. Per a qui la vida ha portat lluny del seu casal, dels carrers del seu poble, les Falles deixen de ser una setmana al calendari per a convertir-se en un estat de l'ànima. Estar lluny no significa estar absent; significa viure la festa des de la trinxera de l'enyorança, on la distància actua com l'oxigen que fa que la flama siga encara més intensa.

En la distància, el sentiment es torna purament sensorial. L'oïda busca el pasdoble i el cervell reproduïx de memòria eixe ritme encara que estiguem a l'altra punta del món. Fins i tot l'olfacte inventa la pólvora enmig d'una ciutat desconeguda; és la memòria olfactiva la que ens recorda qui som.

Qui viu lluny no necessita mirar el rellotge: saben quan és l'hora de la mascletà o quan el foc comença a besar el cartró la nit de Sant Josep. Eixe faller viu en dos llocs al mateix temps: el seu cos està lluny, però el seu esperit està plantat en la seua demarcació, amb la seua gent.

Aquesta absència és la prova de foc del nostre sentiment. La distància ens ensenya que ser faller és indestructible i que no depèn de la presència física, sinó de portar la falla dins. El fil que ens unix és de seda i de ferro, i res del món és capaç de trencar el vincle d'un cor que batega al ritme de la nostra festa.

L'AUTÒPSIA EMOCIONAL: L'ANATOMIA DEL SENTIMENT

Dins de cada faller, des del representant més solemne fins al xiquet que tira el seu primer tronador, conviuen les sis emocions que ens fan humans. En les Falles, estes emocions no apareixen de forma aïllada; se barregen en un còctel visceral que ens manté al límit durant tot l'any. Per a entendre per què un monument de cartró o un esclat de pólvora poden moure estructures internes tan profundes, hem de despullar el sentiment i analitzar les seues sis cares.

1. L'Alegria: El Motor de la Germanor

En el diccionari de la nostra festa, l'alegria no és un estat d'ànim individual; és una energia col·lectiva que naix entre les parets del casal. És eixa rialla espontània que ens iguala en un sopar de pa i porta o el crit de goig quan es tanca l'últim contracte. Els fallers, hem après que l'alegria és l'únic sentiment que es multiplica quan es comparteix.

Esta eufòria se manifesta en la catarsi al carrer; quan el so d'un pasdoble ens fa caminar més rectes i ens fa oblidar el cansament. És l'alegria de saber-se part d'una tradició viva. Però, sobretot, és una alegria sàvia perquè és conscient de la seua caducitat: vivim amb una intensitat doble perquè sabem que el somni té data de caducitat. És el triomf de l'esperança sobre la rutina.

2. La Tristesa: El Buit que deixa la Flama

Després de la llum, arriba l'emoció que dona profunditat a tot el que hem viscut. Per als fallers, la tristesa no és una derrota; és el preu que paguem per haver sigut intensament feliços. Naix en el dol de la Cremà, quan la llàgrima que cau per la galta de la Fallera Major no és de pena, sinó d'agraïment pel cicle complit.

Hi ha també una tristesa més discreta: la del dia 20, quan el faller entra al casal i el troba en silenci, orfe de bullici. Eixe buit ens recorda la nostra pròpia fragilitat. Tanmateix, la nostra tristesa és el germen de la memòria; neteja el cor i ens deixa només la melancolia dolça del record, eixa enyorança que ens dona la força per a, només uns dies després, tornar a dir: "Ja estem en Falles".

3. La Por: La Fragilitat i el Respecte

La por és l'ombra silenciosa que ens manté alerta; no és covardia, és el màxim respecte que el faller li té a la seua pròpia obra. És la por visceral al cel, a eixe núvol negre que ve de la mar durant la Plantà i que amenaça la fragilitat del cartró. Esta por ens recorda que som xicotets davant de la natura i ens unix en una vetla incansable per protegir la falla.

També existix la por a la responsabilitat, al vertigen de no estar a l'altura del càrrec o de la història valenciana. I, finalment, la por sagrada al foc i a la pólvora. Sabem que juguem amb deus perillosos, i eixa por és la que garantix la litúrgia i la seguretat del ritual. La por, en definitiva, és el motor de la nostra perfecció.

4. La Ira: La Sàtira com a Escut

La ira fallera no és un odi cec; és una energia creativa que crema els problemes a través de l'enginy. A la nostra ciutat, transformem la ràbia contra les injustícies en ninot. En lloc de cridar, modelem una caricatura; la sàtira és la nostra venjança pacífica. La ira és intel·ligent: sap que la millor manera de vèncer un problema és fer que tot el poble se'n riga d'ell.

També hi ha una "ira noble": la frustració de la Plantà quan una peça no encaixa, eixa ràbia que es convertix en tenacitat per a seguir treballant tota la nit. I, finalment, la purga del foc: quan la falla crema, també ho fa la nostra "mala llet", les enveges i les discussions de l'any. El foc ens allibera del pes i ens deixa el camí net per a tornar a començar.

5. La Sorpresa: L'Instant on el Cor s'Atura

La sorpresa és l'emoció que trenca qualsevol expectativa. El seu clímax és, sense dubte, el moment dels premis. És eixe silenci elèctric abans del crit, on cada número pronunciat pel micròfon és una descàrrega en l'estómac. La sorpresa de sentir el nom de la teua falla més amunt del que esperaves és una màgia que et deixa sense aire.

Per a l'artista, la sorpresa és el reconeixement invisible de veure que un detall en el qual va treballar a soles ha sigut descobert pel jurat. Però la sorpresa també ens ensenya a ser humils; ens obliga a acceptar la subjectivitat de l'art i ens recorda que el premi més gran no el dona un micròfon, sinó el poble en passejar pel teu barri.

6. El Rebuig: La Defensa de la Identitat

El rebuig naix d'un amor profund que se sent amenaçat; és el sistema immunitari de la festa. Sentim rebuig davant de l'incivisme, davant d'aquells que confonen la llibertat amb el descontrol i maltracten la nostra ciutat. Aquest sentiment ens obliga a protegir els nostres carrers com si foren el saló de casa nostra.

També hi ha un rebuig quasi físic cap al maltractament del ritual o de la indumentària. No és supèrbia, és el rebuig a perdre els nostres orígens i la nostra dignitat. Aquesta reacció cap a la mediocritat i cap a la pèrdua de la sàtira és el que ens espanta a seguir arriscant. El rebuig és el límit que marquem per a què el sentiment faller seguisca sent pur, digne i autèntic.

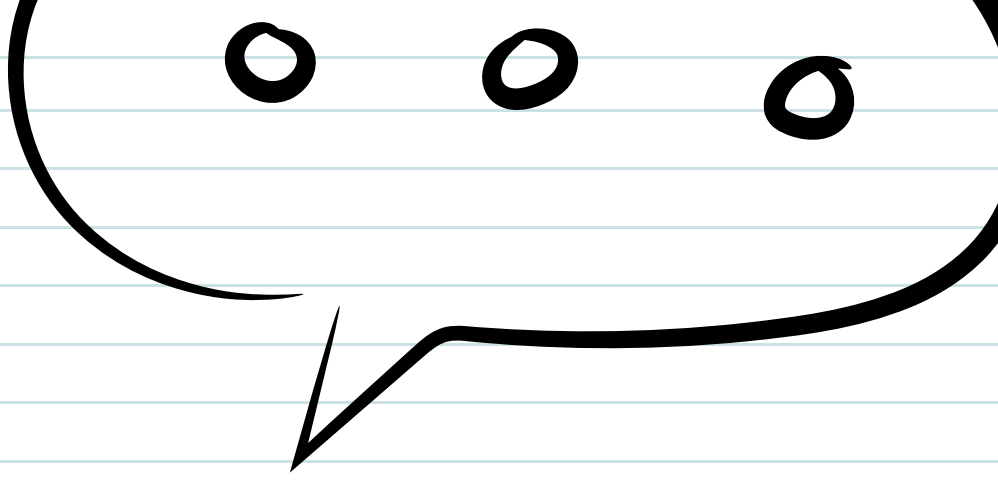

EL SILENCI DE L'ENDEMÀ: L'ECO DE LA CENDRA

Si el 19 de març és l'apoteosi del foc i la paraula, el 20 de març és el regnat de l'absència. Per als fallers, este dia no comença amb el sol, sinó amb el buit que deixa la falta de música i eixa olor tan particular a carrer banyat que intenta esborrar el rastre de la nit anterior.

El vertigen de l'asfalt nu. Caminar pels carrers on ahir s'alçava un monument de diversos metres d'alçària provoca una espècie de vertigen. El carrer ha tornat a ser un lloc de pas, ja no és un lloc de trobada; eixa transició de "plaça fallera" a asfalt nu és el recordatori més amarg de què la festa ha mort. És curiós vore com els fallers caminen l'endemà mirant al terra, buscant de manera quasi inconscient una taca negra, un clau de fusta o un trosset de suro salvat de les flames. Eixes restes són el certificat de què el somni va ser real; tocar el terra encara calent és una forma de dir: "Jo vaig estar ací, això va passar".

La descompressió de l'ànima. Psicològicament, este silenci és necessari. És el temps de dol que el faller necessita per a processar la intensitat del que ha viscut. En el fons del casal, mentre es recullen les taules i se guarden les bruses amb cura, el silenci es convertix en reflexió. Passem de l'expectativa a la catarsi, del foc que ens unix a la cendra que ens fa pensar. Però en este buit es gesta la paradoxa de la tristesa esperançada. A diferència de qualsevol altra pèrdua, la de la falla porta implícita la promesa de la seua tornada. L'esgotament físic actua com un anestèsic que ens permet acceptar el final sense la violència de la ruptura.

L'antfídot de la melancollia. Enmig d'eixa ressaca emocional, ja comença a sonar en veu baixa l'única frase capaç de trencar el malefici del silenci: "L'any que ve...". El silenci es trenca finalment amb la primera conversa sobre el nou projecte; la nostàlgia es convertix en motor i el faller plena el buit amb imaginació. Sabem que, en realitat, el foc no s'ha apagat: només s'ha refugiat en el cor a l'espera d'un nou març. Esta és la lliçó final de l'anatomia fallera: som un poble que sap trobar en la tristesa de la cendra la llavor de la següent il·lusió.

II: El batec de la festa

L'ÀNIMA EN EL CARRER: VIVÈNCIES SOTA EL RITUAL

I. L'Exposició del manifest: El santuari de la memòria

L'Exposició del Manifest és el moment en què la festa s'exposa a la llum abans d'habitar el carrer. No és només una mostra d'indumentària; és el ritual d'obrir les portes de la intimitat per a compartir el tresor teixit durant uns mesos, el tresor millor guardat.

L'olor de nard i d'herència... L'atmosfera es transforma en una barreja inconfusible d'olor a nards i teixit nou. En eixe espai sagrat, el temps s'atura davant la caiguda immaculada d'una falda o la brillantor d'un adreç. El sentiment es fa tangible en les mans de les famílies que han custodiat cada detall, recordant-nos que cada fil és una part de la nostra història familiar que ara es fa pública.

El vestit que espera obrir la casa és un acte de generositat emocional. El vestit, silent sobre el maniquí, sembla bategar mentre espera el moment de convertir-se en la pell del faller. Davant del Manifest, es pot sentir la tradició i el vertigen d'una responsabilitat que ja no es guarda en l'armari, sinó que es lliura al cor de tot un poble.

2. L'Exaltació: El ritual de la banda i la paraula

L'Exaltació és el moment en què el somni es fa oficial. És l'acte solemne on la jerarquia de la festa es vestix de gala i el sentiment es concentra en un escenari que, durant unes hores, es convertix en el centre del món per a una comissió.

El pes de la banda. El moment culminant és la imposició de la banda. Eixe tros de seda no és solament el símbol que t'acredita com la màxima representant de la teua falla. És més, molt més. En sentir el seu pes sobre el muscle, el cor s'accelera: en eixe instant ja no eres només tu, eres la veu i l'ànima de tota la teua família fallera. La banda és el vincle que et lliga a la història de la teua comissió i la que et dona la força per a guiar-la durant tot l'exercici.

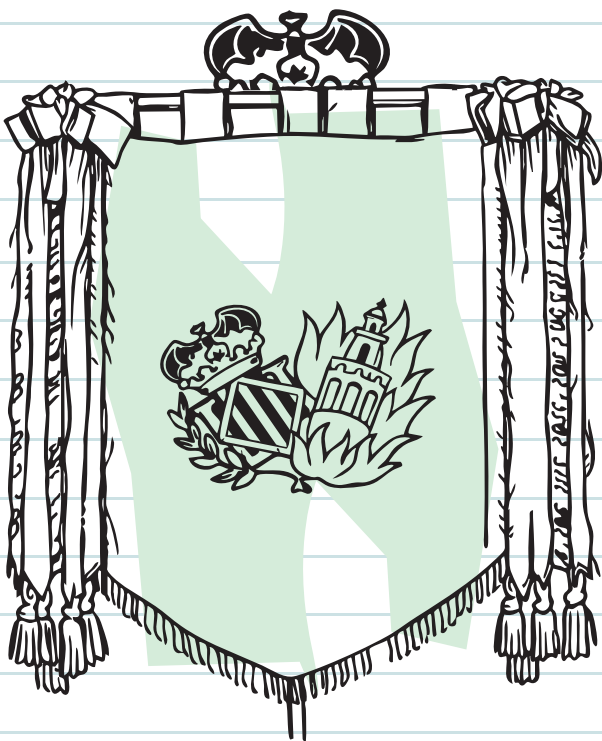
La paraula que acaricia l'ànima. Si la banda és el símbol, el mantenidor és la veu de l'emoció. Escoltar unes paraules escrites i pensades cent per cent per a tu, davant dels teus éssers més volguts, és un exercici de vulnerabilitat i orgull. En eixe silenci sepulcral de la sala, les paraules del mantenidor dibuixen la teua vida i la teua passió, creant un nus a la gola que només es desfà amb l'aplaudiment d'una comissió que et mira des de baix amb devoció. És el triomf de la paraula feta sentiment.

3. La Crida: El Crit que desperta la Ciutat

La Crida és el punt de no retorn. Quan el crit de "Ja estem en Falles" esclata des del balcó de l'Ajuntament i rebota en les parets de la plaça, Burriana sencera desperta d'un letargia de dotze mesos. És el moment en què la festa deixa de ser un projecte en la intimitat del casal per a convertir-se en una realitat imparable al carrer.

L'esclat de la germanor. En eixe instant, els nervis acumulats i les hores de treball en silenci es transformen en una eufòria col·lectiva. Totes les comissions es fonen en una sola veu; les sigles de cada falla s'uneixen sota un mateix sentiment de pertinença. És el triomf de l'amor per les Falles per damunt de qualsevol diferència. En vore la plaça plena de gom a gom, el faller sent que el cansament ja no importa, perquè l'energia de la multitud és el combustible que el mantindrà dret fins a la nit de Sant Josep.

L'inici del somni compartit. La Crida és l'anunci d'uns dies on el temps es mesura en emocions i no en hores. És el retrobament amb la família fallera sota la llum de la pólvora, amb la certesa que el camí més esperat de l'any ja ha començat. Eixe moment marca la transició definitiva: de la paraula a l'acció, de l'espera a l'esclat. A partir d'ara, la ciutat ja no dorm; bategarà al ritme del sentiment d'un poble que ja està, oficialment, en festes.

4. La Cavalcada del ninot: El somriure de la comissió

La Cavalcada del ninot és l'esclat de la llibertat i el riure. Si en l'Exaltació tot era solemnitat i seda, ací la festa es despulla de protocols per a vestir-se d'enginy i germanor. És el moment en què la comissió es llança al carrer amb un únic propòsit: conquerir als assistents a través del somriure i la sàtira.

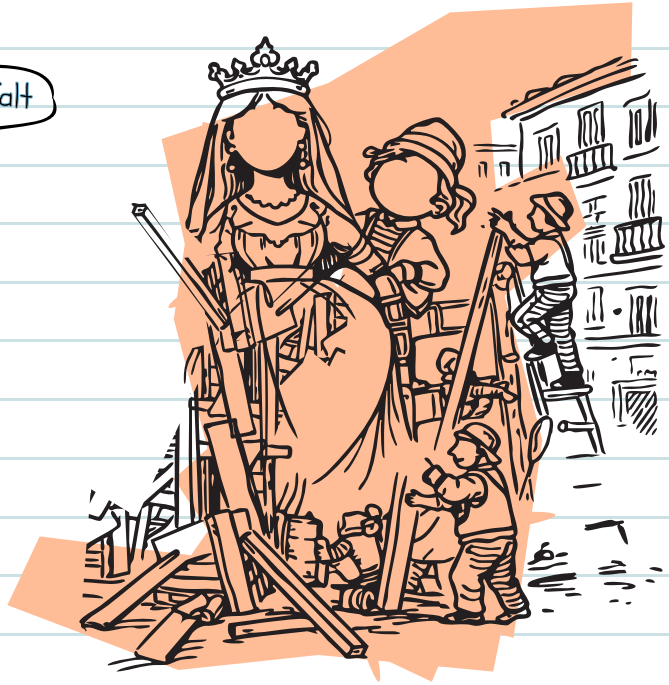
La sàtira que ens unix. Darrere de cada comparsa i de cada carrossa, hi ha setmanes de treball compartit, de secrets guardats al casal i de teles cosides a contrarellotge. La cavalcada és el triomf de l'enginy col·lectiu; utilitzem l'humor com un escut per a fer crítica social, però sobretot com una excusa per a estar junts. En eixe recorregut pels carrers, la diferència entre el ninot i el faller es desllueix: som un poble que sap riure's d'ell mateix, transformant qualsevol preocupació en una paròdia compartida.

L'alegria de fer carrer. Recórrer els carrers de la teua ciutat amb la teua gent, disfressats i units sota una mateixa idea, és una de les mostres més pures de "fer poble". En la Cavalcada, el sentiment faller és d'eufòria, recordant-nos que la festa també és eixe espai de joc on l'única jerarquia que importa és la de qui més fort riu amb els seus amics de tota la vida.

5. La Plantà: El miracle que naix de l'asfalt

La Plantà és el moment de la veritat. És la nit en què el silenci de l'espera es trenca amb el soroll dels camions i la suor del treball compartit. Si les falles són un sentiment, el monument és el seu cos; vore com les primeres peces toquen terra en la demarcació és vore, per fi, el reflex de tot un any de sacrificis, reunions i somnis.

L'essència de la festa. En cada ninot que s'alça i en cada remat que desafia la gravetat, hi ha una part de l'ànima de la comissió. La Plantà és l'essència més pura de la nostra celebració: el moment en què l'art de l'artista faller i l'esforç de cada faller es fonen per a guanyar-li la partida al carrer. És una nit blanca, de mans tacades de greix i pols, on la germanor se certifica entre torns de sopars al ras i la tensió de vore com la peça clau encaixa perfectament en l'estructura.

Art i sentiment en peu. Quan el monument es queda finalment plantat i la seua ombra es projecta sobre les façanes, el sentiment és d'una plenitud absoluta. Eixa figura de cartró i fusta ja no és un objecte; és un veí més del barri que ens parla de la nostra identitat. Vore-la en peu, imponent i acabada, provoca un orgull silenciós: la certesa de saber que hem sigut capaços de crear bellesa del no-res. La falla ja "mira" al seu poble, i el seu esguard és el premi més gran per a un cor faller que sap que el miracle, un any més, s'ha complit.

6. L'Entrega de premis: El batec del veredicte

L'Entrega de Premis és l'acte on el cor batega amb més força i menys compàs. És el punt de trobada entre la il·lusió dipositada en el cartró i el fred veredicte d'un jurat. En eixa caminada cap a l'entrega de premis, els nervis es poden tallar en l'aire; no es busca només un número, es busca el reconeixement a dotze mesos de somnis i sacrificis en el casal.

L'esclat i la ferida. Pocs moments són tan intensos com l'instant en què s'anuncia el nom de la teua comissió. Si el premi és l'esperat, l'emoció esclata en un crit unànime que agermana a grans i menuts en un abraç infinit. Però la festa també ens ensenya la cara amarga: la frustració i la tristesa de qui sent que el seu esforç mereixia més. En eixe silenci dolorós, el sentiment faller es fa resiliència. Aprendre a encaixar el resultat amb dignitat és el que ens fa grans com a col·lectiu, entenent que el millor premi no és el guardó, sinó el camí recorregut junts.

L'orgull de ser de la teua falla. Siga quin siga el número que acompanye a la teua falla, l'acte acaba amb un orgull renovat. En baixar de l'escenari amb un premi a les mans, la comissió entén que l'art és subjectiu, però la seua germanor és inqüestionable. Les llàgrimes —siguen de joia o de decepció— acaben fonent-se en un mateix crit d'amor pels teus colors. Perquè, més enllà dels estendards, el premi de veritat és saber que, un any més, hem sigut capaços de plantar cara a l'impossible.

7. L'Ofrena: El tapís de la memòria i el cor

Si les falles tenen un cor, aquest batega amb més força que mai durant l'Ofrena. És l'acte més emotiu de la setmana fallera, el moment on el soroll de la festa s'esvaeix per a deixar pas a un silenci ple de significat. Caminar pels carrers de la teua ciutat amb el ram a les mans és recórrer un camí que ens connecta amb el més profund de les nostres arrels, amb vitals ancestrals que s'inscriuen a la memòria.

La família com a camí. Poder fer l'Ofrena acompanyat de la teua família, caminant al costat dels teus i dins de la teua comissió, és un regal que no té preu. En eixos passos compartits es resumeix la transmissió del sentiment: veure als pares, als fills o als avis units pel mateix fil de seda i devoció. És el moment en què la falla deixa de ser una celebració de carrer per a convertir-se en un acte d'amor sincer, on cada membre de la família aporta el seu pètal a la història comuna de la nostra ciutat.

Davant la nostra Patrona. En arribar davant la imatge de la Patrona, el món s'atura. Alçar la vista i lliurar les flors és buidar el cor de tot el que hem portat dins durant l'any: peticions silencioses, agraïments infinits i, sobretot, el record emotiu dels qui ja no hi són però que hui caminen amb nosaltres en el record. Eixe nus a la gola que apareix en creuar la mirada amb la Mare de Déu és la prova que el sentiment faller és, en realitat, una forma de devoció a la vida i als nostres. Quan l'Ofrena acaba, el tapís de flors no és només un monument de color; és el mapa de les ànimes de tot un poble.

8. La Cremà: El foc que ens fa eterns

La Cremà és el moment del sacrifici necessari. Quan la primera flama besa el cartró i el foc comença a ascendir pel monument, la comissió s'unix en un abraç silent i poderós. És l'acte que ens recorda que la bellesa més gran no és la que perdura, sinó la que és capaç de fer-se llum per a purificar el camí viscut, és l'acompliment del ritual del foc.

L'àlbum de les instantànies. Davant de la calor de la flama, la ment del faller es convertix en un projector de records. En eixe instant, entre el soroll del foc, et venen imatges de tot l'any: eixa mirada de complicitat en el casal, el riure compartit durant la Plantà, els nervis de l'Exaltació i les llàgrimes de l'Ofrena. Són fagonades d'una vida compartida. El foc no crema el cartró; crema les hores de son i els esforços, transformant-los en una memòria col·lectiva que ens fa invencibles com a grup. Tots els membres de la falla, sense importar el càrrec, ens fonem sota un mateix sentiment de pertinença.

Cendra que és llavor. Els fallers sabem que la nit de Sant Josep no és un comiat, sinó una promesa. De les cendres encara calentes de la falla, naix inevitablement la falla de l'any següent. Mentre el monument cau i les espurnes pugen al cel, el faller ja està dibuixant en la seua ment el nou projecte. És el miracle de l'etern retorn: plorem perquè s'acaba, però somriem perquè sabem que demà tornarem a començar. El foc ens unix en la pèrdua, però ens agermana en l'esperança de saber que el nostre sentiment és més fort que qualsevol flama.

CALIDOSCOPI FALLER: **QUATRE MIRADES, UN MATEIX BATEC**

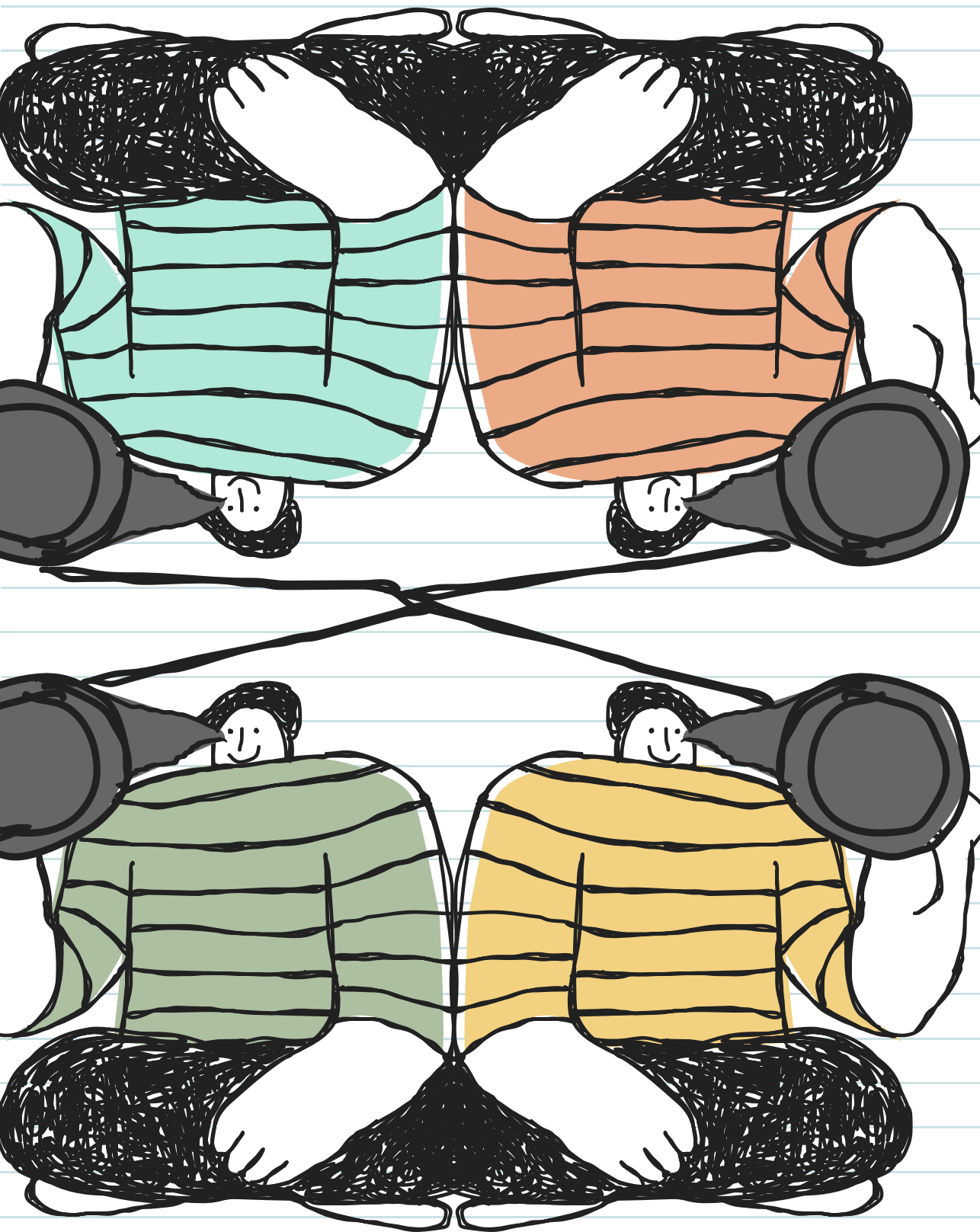
Les Falles no són només fusta, cartró i pintura; són pell de gallina, llàgrimes que no cauen i abraçades que no cal explicar. Si les emocions són el batec immediat —el tro que ens sacseja el cos—, els sentiments són l'eco que queda al cor quan el soroll s'apaga i el foc ho ha cremat tot... excepte allò que som.

En aquest bloc ens endinsem en el ritual, en eixe viatge que comença amb un crit i acaba en cendra. Però cap cicle es viu igual, perquè el sentiment és l'emoció feta consciència, i cada consciència és un món. Per a descobrir com vibra un mateix instant en cors diferents, en cada estació d'aquest recorregut trobarem el testimoni de quatre fallers.

A través de les seues vivències, explorarem com un mateix acte es transforma segons el càrrec o el municipi de la Comunitat Valenciana des d'on es mire. Quatre mirades i quatre realitats que ens recorden que, encara que el sentiment siga universal, la manera de bategar és única.

Prepareu-vos per a reviure la festa no com un calendari d'actes, sinó com un mapa de sensacions. Perquè les Falles no només es miren; les Falles es queden dins.

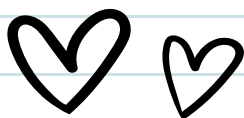

L'Exposició del Manifest (La Indumentària)

REINA FALLERA DE BURRIANA

Què sents quan obris les portes per a fer públic quin és el secret millor guardat?

María Franch (*Reina Fallera Infantil de Burriana 2008*): En l'instant en el que les portes de casa s'obren i el secret queda revelat comprenc que el somni que tant havia somiat s'ha fet realitat. La il·lusió guardada durant molt de temps es transforma en felicitat pura i en eixe moment comprens que el teu secret no és sols un vestit, és el reflex de tants desitjos imaginats a casa. És un moment únic, màgic, on el cor entén que el impossible també és pot fer realitat. 'Rosa atardecer', el color del meu somni.

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO

Quina emoció et recorre el cos quan obris les portes de casa teua i veus la cara dels teus veïns en descobrir el teu vestit?

Natalia Gil (*Fallera Major 2024*): Quan òbric les portes de casa i veig les cares dels meus veïns, el cor em fa un bot impossible de controlar. És una emoció que barreja nervis, orgull i una felicitat profunda, d'eixes que et fan tremolar les mans i somriure sense adonar-te'n. Després de mesos de preparatius, proves i il·lusió, tot cobra sentit i es desvela el secret millor guardat. El vestit deixa de ser només tela i brodats per convertir-se en sentiment, en tradició viva. Les mirades còmplices, els ulls brillants i els "que guapa estaràs" em fan sentir envoltada d'afecte i alegria, creant un instant que quedarà gravat per sempre en el meu record.

Què és el que més t'impacta de la forma en què es viu el ritual de la indumentària en la màxima representant de la festa?

Lucía García Rivera (*Fallera Major Infantil de València 2025*): El respecte amb què es viu el ritual de la indumentària ha sigut el que més m'ha impactat durant tot l'any. Cada gest es realitzava amb cura i estima, donant a cada detall el valor que mereix. En tot moment, la indumentària deixava de ser només un vestit per a convertir-se en tradició, identitat i memòria. Com a Fallera Major Infantil de València, he sentit una emoció profunda en ser conscient de la responsabilitat de representar a tot el món faller. Ha sigut un ritual solemne que m'ha ajudat a centrar-me i a viure els actes amb serenitat, orgull i un profund respecte per la festa i pels seus xiquets i xiquetes.

Quina importància creus que té per a la tradició el respecte pel detall i l'artesania en la indumentària?

Noelia Soler (*Protocol en Junta Central Fallera de València*): La nostra festa és Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat, i dins d'ella hem de cuidar la indumentària. Quan parlem d'ella, moltes vegades no caem en certs detalls. Al segle XVIII, per exemple, les teles no eren simètriques, i no perquè no volgueren fer-les així, sinó perquè directament no existien. Les flors solien anar en rams que feien com una sanefa, per dir-ho d'alguna manera, o en composicions diferents de les d'ara, no allò tan típic de dues flors i una al mig. I amb els adreços passa exactament el mateix. Hi ha adreços que hui veiem molt normals, però que en aquella època encara no s'havien inventat. Un cas molt clar és el raïm: posar-se un raïm amb una indumentària del segle XVIII era impensable. No és una qüestió de gust, és coneixement i interès per conèixer més a fons la nostra cultura i poder seguir cuidant-la per a què en les pròximes generacions la coneguen el més correcta possible.

L'Exaltació

Què se sent en estar en el centre d'un escenari ple de gent en peu, sabent que ets la veu de tot un poble?

REINA FALLERA DE BURRIANA

Gloria Pastor (*Reina Fallera de Burriana 2002*): Doncs la veritat és que és un sentiment indescriptible. Recorde eixe moment amb molta alegria, molta il·lusió, orgull i molta responsabilitat. La veritat és que és molt emocionant, quan arribes allí dalt de l'escenari i veus tota eixa gent confiant en tu, aplaudint-te. És una barreja de sentiments d'alegria, responsabilitat, il·lusió, emoció. És que és un sentiment indescriptible i és un moment que mai, mai en la vida se t'oblidarà. És un moment molt, molt bonic. Jo ho recorde com un dels moments més emocionants que he viscut. En la meua vida m'han pogut passar moltes coses bones, però eixe moment és un dels moments importants i emocionants que he viscut. És una sort i un orgull haver pogut representar a Burriana i viure eixe moment.

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO

Pots descriure el batec del cor en el segon exacte en què et posen la banda que t'acredita com a màxima representant?

Roser Gumbau Rosell (*Fallera Major 2025*): Parlar del dia de la teua exaltació com a màxima representant de la teua comissió és parlar d'un instant que no es pot descriure amb paraules, però que el cor no oblidarà mai. Just en el moment en què la banda et creua el pit, el batec del teu cor s'accelera, darrere d'eixe batec es troba la teua família, la teua comissió. Es tracta d'un batec fort, el teu cor comença a bategar amb molta intensitat, perquè sap que el moment ha arribat, el teu moment, el teu somni. És un batec emocionat per poder complir el somni d'una xiqueta, una xiqueta que un dia es va vestir de fallera per primera vegada a la seua comissió i que hui ja és la seua màxima representant.

FALLERA MAJOR D'ALTRE MUNICIPI

Com vius la solemnitat i el protocol d'un acte tan imponent com és l' exaltació?

María Donderis (*Fallera Major Infantil de València 2015*): L'acte de l'exaltació és un moment molt especial per a qualsevol Fallera Major. És un acte ple de simbolisme on cada moment, paraula i instant tenen un significat únic. La solemnitat que recau en l'acte així com el seu protocol son símbol de la seua importància que, com a Fallera Major Infantil de València, et fa prendre consciència del càrrec que es representa. No sols és un somni, sinó també un compromís de representar a la festa i a tots els xiquets i xiquetes fallers, i per això la il·lusió i l'emoció es multipliquen.

PRESIDENTA

Què penses quan escoltes les paraules del mantenidor dedicades a les falleres? Com creus que la paraula uneix la festa?

Elena Sales (*Presidenta Falla Societat de Caçadors 2026*): Escoltar a un mantenidor és conèixer a la fallera, transportar-nos al seu interior i descobrir la part més privada de la seua vida. Paraules carregades d'estima que ens mostren en moltes ocasions un llegat familiar, una il·lusió i un somni viscut. Rialles i llàgrimes dins d'un mateix discurs on a les falleres se'ns remouen els sentiments per haver tingut una vida fallera somniada gràcies als qui ens envolten, estiguen o no presents. A banda de la part interrelacional amb la fallera, per a mi la figura del mantenedor té una profunda arrel festiva i valenciana, pel seu lligam amb la festivitat dels jocs florals i la seua antecedència històrica amb la figura de la fallera major i el nostre vestit regional. Es per això que els discursos formen part de les lletres falleres i en moltes ocasions en el record de qui les escolten.

La Crida

Quina força et transmet veure la Plaça Major plena de gom a gom esperant tu dones el tret d'eixida?

REINA FALLERA DE BURRIANA
María Olivas Vidal (*Reina Fallera Infantil de Burriana 2023*): El dia de la Crida és un dels actes més esperats en el món faller, ja que és el dia en què s'inicia la festa més anhelada, eixa que tots esperem, les falles. Quan anava pels carrers de Burriana, que estaven plens de pólvora i música, arreplegant als sectors, tenia els nervis a flor de pell, però els aplaudiments de la gent em donaven el suport per a poder donar la benvolguda a la nostra festa estimada. En eixir al balcó de l'Ajuntament, els nervis t'augmenten, ja que saps que arriba el teu moment, però veure la plaça plena de gom a gom, que representa il·lusió i germanor, et desperta eixe sentiment faller. Una vegada finalitzat l'acte i escoltar els aplaudiments de la gent, et sents molt orgullosa i feliç.

Què sents quan crides amb la teua comissió sabent que, per fi, els teus dies més esperats ja han començat?

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO
Sofía Alonso (*Fallera Major Infantil 2008*): És una emoció profunda i compartida, difícil de descriure amb paraules, que naix del sentiment més sincer. És un dels moments més desitjats per fallers i falleres, aquell en què l'espera arriba al seu final i el cor s'ompli d'alegria, orgull i il·lusió. En eixe instant, la germanor, el sentiment de pertinença i l'amor per la festa es fan més presents que mai. La Crida no és només l'inici de la festa, sinó el reflex d'una tradició que ens uneix, ens identifica i ens permet viure intensament els dies més esperats de l'any.

Què significa l'acte de la Crida per a tu?

FALLERA MAJOR D'ALTRE MUNICIPI

Mª Estela Arlandis (*Fallera Major de València 2024*): "Per a mi, la Crida no és un crit, és una respiració profunda que ompli el pit de pau i d'una il·lusió difícil de descriure. És el moment just abans que tot comence, quan la ciutat encara no ha explotat, però ja està a punt, bategant en un silenci ple de promeses. En eixos instants no hi ha presses, només una expectació màgica que et recorre la pell. És mirar cap a les Torres, alçar els ulls a la història i sentir que formes part d'alguna cosa més gran que tu, un vincle que ens agermana a tots. Sí, la marcaria com un dels actes més especials, perquè no parla de monuments ni de festa, parla de pertinença i d'arrels. La Crida no anuncia Falles: ens recorda per què tornem cada any, per què batega la nostra identitat i per què estimem esta festa amb tot el cor."

PRESIDENT D'ALTRE MUNICIPI

Com definiries l'energia que es genera quan totes les falles s'uneixen sota un mateix crit, compartint sentiment per les falles?

Carlos Galiana (*Presidente de Junta Central Fallera de València 2022*): La ciutat respira un mateix batec que recorre cada carrer per on passen les comissions de camí a la Crida. L'energia que es genera quan les falles s'uneixen davall d'un mateix crit és una força col·lectiva que transcendeix el soroll i es converteix en emoció compartida. És un impuls que naix de la passió, de la germanor i de la il·lusió que cada faller i fallera aporta. El món vibra quan les Falleres Majors diuen «Ja estem en falles!» i l'aire sembla encendre's. És una dia que uneix generacions, que fa créixer l'orgull i que recorda que les falles són molt més que festa: són identitat, cultura, memòria viva i un sentiment profund que només es pot entendre vivint-lo intensament.

La Cavalcada del Ninot

Com es veu des de la teua carrossa l'enginy i l'esforç que cada comissió posa per a fer riure la ciutat?

REINA FALLERA DE BURRIANA

Marta Aleixandre (*Reina Fallera de Burriana 2014*): És l'acte en què es barreja la paciència dels que cada nit fiquen paperet per a poder traure obres d'art al carrer amb l'enginy i gràcia dels que ideen una posada en escena viva que utilitza música, dansa i disfresses per a poder fer una crítica social a la vegada de disfrutar d'una nit divertida i desenfadada. La reina fallera té la sort de poder viure este acte amb tots ells, des d'entregar els premis de carrossa veient l'emoció dels participants al veure el seu esforç recompensat, fins a poder interactuar amb cada comparsa, aplaudint i rient amb cada detall enginyós. És un acte peculiar en què gràcies a l'esforç de les comissions disfruta tant qui ix com qui ho veu.

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO

Què és el millor de compartir la sàtira i la desinhibició amb la teua comissió de tota la vida pels carrers del poble?

Lucía Gallego (*Fallera Major Infantil 2016*): La cavalcada del ninot és, any rere any, un dels meus actes preferits. Per a mi, el que té d'especial és que és un dels actes més inclusius i divertits per a tot el món, des dels més menuts de la falla fins als comissionats més adults, passant per totes les falleres, que vivim el dia com un acte de diversió i unió amb tots els membres de la falla. Recorde els anys vivint la cavalcada del ninot amb una il·lusió especial. Per a mi, el millor d'aquest acte és precisament això: la germanor i la unió que es crea eixos dies de cavalcada, i sobretot amb els preparatius de les carrosses i comparses entre els membres de la comissió, fent possible que cada any siga un dels actes més divertits per a tots i donant l'oportunitat de gaudir de les Falles a tot el món de la comissió, mostrant la cara més divertida i crítica de les Falles amb la sàtira de les comparses. I és que, per a mi, les Falles són precisament això: un reflex de l'esforç, el treball en equip i la diversió en comú.

Com creus que la cavalcada ajuda a "fer poble" i a unir els fallers a través de la crítica social?

PRESIDENT

Jose Poveda (*President Falla Barri Quarts de Calatrava 2023*): La Cavalcada del Ninot és festa, humor i crítica social, expressats a través de disfresses, carrosses i sàtira. Mostra situacions viscudes al poble, actituds de la societat i la política, tot amb una mirada irònica i festiva que fa reflexionar sense perdre el somriure. Eixe dia, el poble cobra vida: els carrers s'omplin de música, rialles i d'una il·lusió compartida que contagia grans i menuts. La gent se sent reflectida en la crítica, riu de si mateixa i participa d'alguna cosa comuna. Desperta emocions, reforça llaços veïnals i fa bategar el cor del poble amb més força. Les comissions veuen el seu treball en equip reconegut i donen ales a la imaginació, posant tot l'esforç i els dies de preparació al servei del públic.

PRESIDENT D'ALTRE MUNICIPI

Què és el que més t'agrada d'aquest acte? Si el tingueres que definir en una paraula?

Hugo Morte (*President Federació Junta Fallera de Sagunt*): Ací a Sagunt no es diu cavalcada del ninot, es diu cavalcada de l'humor faller. Clarament, cal destacar l'esperit de superació any rere any de totes les comissions falleres per a fer una cavalcada més vistosa, més espectacular, més mediàtica, per tal d'aconseguir millors guardons. A pesar dels pressupostos que tenen, fan unes disfresses espectaculars, dignes d'admirar el seu treball, enginy i acabat. A més, hi ha comissions, que es treballen molt la carrossa part essencial en aquest acte, que ompli de colorit, atreviment i originalitat els carrers.

La Plantà

Quina sensació tens en recórrer les demarcacions de nit i veure com els monuments van conquerint cada cantó de la ciutat?

REINA FALLERA DE BURRIANA

Carmen Doménech (*Reina Fallera Infantil de Burriana 2015*): El 15 de març és el millor dia de l'any. Des de xicoteta recorde visitar tallers d'artistes per a veure com s'anava creant la falla i el mateix dia 15 s'ha viscut en molta emoció i nervis en ma casa. Sempre he passat este dia en la meua comissió, ajudant a plantar la meua falla, però l'any 2015 vaig tindre l'oportunitat de ser Reina Fallera Infantil de Burriana, i gràcies a això vaig visitar i conèixer la manera de plantar de les 19 comissions de la ciutat, que com a fallera curiosa i enamorada de la màgica nit de la Plantà que soc, em va suposar un privilegi. Per a mi és el dia en què s'unixen totes les emocions; ansietat davant del muntatge de la falla, por perquè tot isca bé i alegria finalment, per veure la falla plantada.

Què sents quan veus arribar el primer camió amb les peces de la teua falla?

És nervis o és orgull?

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO

Carmen Melchor (*Fallera Major 2012*): Quan comença la plantà, sent una barreja d'orgull i nervis que em recorre tot el cos. Veure arribar el camió carregat de ninots, encara adormits entre fustes, em fa bategar el cor amb força, perquè és l'anunci que la festa ja és ací. Em sent nerviosa perquè valore profundament la responsabilitat fallera que implica plantar un monument digne, representatiu i fidel a tot el treball de l'any. Em meravella pensar en les mans, les hores i la il·lusió que hi ha darrere de cada ninot. El monument és molt més que fusta i cartó: és la nostra llengua feta art, sàtira i crítica, emoció compartida. És el centre de la festa fallera, el fil que ens uneix com a comissió i com a poble. Sense ell, la festa perdria l'ànima; per això, quan es planta, recorde que és la nostra raó de ser.

Què penses en veure la magnitud de les falles i la passió amb què els fallers ajuden l'artista durant la nit?

Fernando Manjón (*President Interagrupació de falles de València*): La magnitud de les falles ajuda al fet que el públic en general valore i es deixe sorprendre per tan magnífica i grandiosa obra d'art, però crec que és importantíssim que això no descure la qualitat de l'obra. Tal és la seua magnitud, que qualsevol faller vulga participar de la Plantà, em sembla una cosa intrínseca a la seua condició, perquè les falles, són en si, això, Falles, i poder participar directament i ser part del resultat final, és importantíssim per al faller, sempre sense descurar l'atenció a l'artista per a ser una ajuda i mai una nosa. La meua experiència em diu que quan hi ha una col·laboració entre comissió i artista el seu resultat es veu en la plaça.

Què significa el moment en què el remat de la falla es queda, per fi, mirant al cel?

Miguel Prim (*Mestre Gozalbo - Comte Altea. València*): Alguna volta has pensat com es podria construir un somni? Això és plantar una falla. I és que quan li dones forma als teus pensaments i els ordenes, i els tires unes gotetes de sàtira, una miqueta d'ingeni i un riuet de gràcia, a la cosa se li fica cara de falla i el món es vestix amb tonalitats primavera i la vida somriu i el cel està una miqueta més blau. Aixina, quan les góndoles carregades de falla entren pels carrers de la teua demarcació fallera, és fàcil traure la següent conclusió: Si un dia arriba la fi del món, que ens pilleplantant!!!

L'entrega de premis

Què sents en veure des de dalt de l'escenari les cares de tota una ciutat que espera, entre el silenci i el crit, el reconeixement al seu treball?

REINA FALLERA DE BURRIANA
Lucía Pérez (*Reina Fallera de Burriana 1993*): En el meu any de regnat des de dalt de l'escenari, l'emoció que es sentia era realment profunda i només es capta plenament quan s'ha tingut l'honor de viure-la. Davant meu, les cares d'una ciutat sencera que esperen, entre el silenci contingut i els crits emocionats, el reconeixement a tot un any de dedicació. En cada mirada es reflectia l'esforç, el sacrifici i l'alegria compartida, sentiment que persisteix amb el pas del temps. En aquell moment únic, Burriana bategava a l'uníson a través de les seues dèsset comissions, conscients que cada premi és més que un guardó: es converteix en un símbol d'orgull col·lectiu, de respecte i de profund amor per la nostra festa y les nostres tradicions.

Com gestiones eixa barreja de nervis i responsabilitat quan puges a recollir el premi sabent que tota la teua comissió està esperant eixe guardó?

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO
Raquel Climent (*Fallera Major 2011*): Quan vaig pujar a recollir el premi, els nervis i l'emoció anaven de la mà. Sabia que no pujava a soles: darrere de mi hi havia una comissió sencera, molts anys d'esforç, de treball silencios i d'il·lusió compartida. Aquell guardó no era només un premi, era el reconeixement a una manera d'entendre la festa, feta amb estima pel detall, respecte pel monument i fidelitat al treball ben fet. Vaig sentir una alegria immensa, però també una gran responsabilitat, perquè representava el somni de molta gent que mai havia deixat de creure. En aquell instant, l'emoció es va transformar en sentiment: orgull, gratitud i una felicitat profunda, d'eixes que no s'obliden i que donen sentit a tants anys de dedicació.

Com vius la passió i la sana rivalitat de l'entrega de premis?

FM D'ALTRE MUNICIPI

Carme Montes (*Cort d'Honor de la Fallera Major de València 2025*): Cada 19 de març, em commou veure els més menuts de la meua comissió rodar la falleta infantil mentre es crema, agafats de les mans, quasi ballant, recuperant un rite ancestral on el foc, al centre, hipnòtic i màgic, ens atrapa, ens reuneix, ens fa sentir que pertanyem, que compartim, que som. El foc i, per tant, la falla, són el centre de la comunitat fallera. Així, els premis no són més que un recordatori de la nostra essència, una manera de senyalar-nos on resideix allò verdaderament important i que, lluny d'enfrontar-nos, ens uneix en l'homenatge del passat i la construcció del futur de la festa.

Quina és la teua funció quan el premi no és el que s'esperava? Com es transforma eixa frustració en la força necessària per a seguir celebrant la festa?

PRESIDENT D'ALTRE MUNICIPI

Jaume (*President Junta Local Fallera de Dènia 2023*): Com a expresident de la Junta Local Fallera de Dènia, conec bé la cara i la creu de la nostra festa. El 17 de març la tensió es desborda: un procés que garantim transparent amb jurats externs, però que, inevitablement, enfronta l'eufòria del guanyador amb la frustració de qui perd. Vaig viure amb tristesa com eixa decepció es transformava massa sovint en faltes de respecte i assetjament personal cap a la meua figura. Eixe patiment em va fer perdre la il·lusió, però l'experiència m'ha ensenyat a prioritzar la llum sobre les ombres. He après que les Falles són molt més que un palet. Hui em quede amb la passió que em va fer tornar: l'amor a una festa que ens defineix, les Falles són molt més que un premi.

L'Ofrena

Quin sentiment et pessiga el cor quan entres a la plaça i veus el tapís de flors que Burriana ha teixit per a la seua Patrona?

REINA FALLERA DE BURRIANA Isabel Lozano (*Reina Fallera de Burriana 2011*): És molt difícil expressar amb paraules tot el que et passa per la ment en eixe xicotet instant. La plaça està de gom a gom, la gent augmenta els aplaudiments quan arriba la Reina Fallera i jo, em sentia una privilegiada per poder viure l'experiència d'ofrenar a la nostra patrona des de tan a prop. La devoció que els fallers sentim es fa palés en un acte com l'ofrena, on els sentiments més profunds estan a flor de pell. Gràtitud per tot el viscut, orgull de veure la teua ciutat engalanada i agermanada, respecte per les nostres tradicions i les nostres arrels; i emoció de poder demanar-li a cau d'orella que mai s'apague la flama de les falles.

En qui penses en el moment exacte en què lliures el teu ram a la Verge?

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO Sandra Bernat (*Fallera Major 2006*): En eixe precís moment pense, inevitablement, en qui ja no està... però també en qui encara m'acompanya en el camí. Done gràcies per estar i pregue per poder continuar estant pels meus. És un instant únic, íntim: alçar els ulls com si poguera mirar de front la Mare de Déu i baixar-los immediatament, sabent-me menuda però acollida davant d'ella. És solemnitat, emoció pura, sentiment profund i orgull immens de formar part d'una tradició que ens fa poble. És pregar com a dona, mare i filla en una mateixa acció. I el moment de lliurar el ram, per a mi, és tota eixa oració.

Què té de "màgic" l'ofrena?

Liliana Requena (*Fallera Major de Gandia 2013*): Cada 18 de març, l'Ofrena esdevé amor i esperança. Des de xicoteta, i durant 42 anys, mai he faltat a la cita amb la Geperudeta. En 2013, el meu somni es feu realitat com a Fallera Major de Gandia. Recorde desfilant entre l'afecte de la gent i llàgrimes d'emoció. En arribar a la plaça, la megafonia anuncià el meu nom. Avançava amb pas ferm al ritme de Dolça Memòria, el pasdoble de ma mare, mentre mon pare i el meu germà tocaven el tabal i la dolçaina. Davant la Mare de Déu, el món es detingué. En eixe instant màgic, a soles amb Ella, la devoció i l'enyorança bategaren amb força. Un silenci agraït que serà, per sempre, el moment més especial de la meua vida.

Com definiries el respecte que es respira a la plaça Major mentre les comissions avancen cap al tapís?

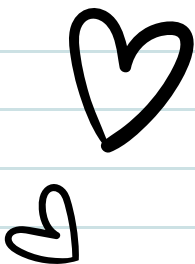
Vicent Blasco (*President Falla Barri la Mercè 2023*): Jo pense que el tram del carrer i la Plaça Major constitueix l'essència de l'ofrena. Després de més de trenta anys participant he pogut observar que és just en eixos escassos metres on es concentra tot el respecte i emoció de l'acte. Un respecte que es materialitza amb la gran quantitat de gent que aplaudeix amb força des de les voreres, la música de les bandes interpretant pasdobles solemnes, la visualització del tapís on culminarà l'ofrena i l'entrega d'unes flors que sempre van carregades d'emoció i dels sentiments i peticions a la patrona de cadascú que les oferim.

La Cremà

REINA FALLERA DE BURRIANA

Què sents quan veus encendre la metxa que tanca el somni de tot un exercici faller? És un final o és una promesa?

Ingrid Marco (Reina Fallera de Burriana 2003): Quan encens la metxa, el cor tremola entre el dol i l'orgull. El foc devora mesos de treball, però encén records que ja són eterns. No és un adeu, és un agraïment silenciós a cada somriure compartit. Les flames tanquen un cicle i, alhora, marquen el final d'una etapa. Allò que crema no mor: es transforma en emoció, en memòria viva. Mentre la cendra cau, el somni faller ja s'ha complit

FALLERA MAJOR DE LA FALLA DON BOSCO

Pots descriure l'abraçada amb la teua comissió mentre veieu com el foc es porta el monument? Què et passa pel cap en eixe moment?

Sara Blasco (Fallera Major 2010): Són moments de sentiments oposats...és la meua falla...estic esperant "la Cremà", ho sé, però les flames s'emporten el meu any, el meu monument, al que tantes vegades hem rodat amb la xaranga. El qual desapareix per sempre, o no,estic pensant que més aviat culmina un somni,estic feliç! Són llàgrimes d'alegria! Veig passar tot un exercici faller i ja imagine el nou per vindre. Així són les falles!!!!

Com vius la barreja de tristesa i admiració en veure cremar l'esforç de tot un any en una nit tan intensa?

FALLERA MAJOR D' ALTRE MUNICIPI

Alba Castaño (*Fallera Major Infantil de Gandia 2001*): La paradoxa de la cremà, tristesa i admiració barrejades, fent únic el sentiment faller. Sent tristesa perquè el foc simbolitza que un altre any faller s'acaba. Veure cremar la falla és deixar enrere molt de treball perquè tots els actes queden perfectes, il·lusió compartida amb la gent de la teua comissió, cercaviles de felicitat i sobretot moltes hores dedicades perquè, l'exercici, que ja és història, haja sigut recordat per sempre. Però, alhora, la nit de la cremà és una nit d'admiració, perquè pense que el foc és un símbol de finalitzar amb allò que tenim material els fallers, la falla, però queda un esforç que no busca durar sinó omplir una motxilla de records i escriure una pàgina més en la història de la nostra festa.

PRESIDENT

Per què creus que de la cendra de la falla naix immediatament la il·lusió per l'any que ve? Com es viu eixe renaixement?

Marc Martí (*President Falla Barri València 2026*): Per a un faller l'any comença i acaba la nit del 19 de març, la nit de la Cremà es una nit d'inflexió on es barregen sentiments de record per tot l'any viscut i és la nit on es comença a somiar en el proper any. Una vegada el foc de la Falla comença a transformar el suro i la fusta en cendres, ahí es desperta el sentiment de la il·lusió, el sentiment de renàixer i el sentiment recorren mil idees de Creus de Maig que és el proper acte que vindrà, comence a somiar en la propera falla que plantarem en la Plaça, xiquetes i joves que ja hem diuen que volen ser falleres. La nit de la Cremà dona inici a la màgia del proper any faller.

**III: L'herència del
sentiment**

Darrere de cada flama que s'apaga i de cada nostàlgia que naix, hi ha una mirada nova que comença a brillar. El cicle de l'etern retorn no seria possible sense ells: els xiquets i xiquetes que aprenen a estimar el foc abans que a lletrejar la paraula "festa".

Si el sentiment faller és un mapa, la infància és la brúixola. Perquè per a entendre el món dels grans, primer cal haver jugat amb l'emoció dels menuts. Aquesta secció final és un espai per a compartir, per a posar nom a allò que batega al pit i per a jugar amb la màgia de ser faller.

BLAI I EL TRESOR DE LA FLAMA

BLAI I EL TRESOR DE LA FLAMA

A Burriana, quan el mes de març començava a fer olor a pólvora i flors, un xiquet anomenat Blai es preparava per a la setmana més màgica de l'any. Però aquell any, Blai portava una llibreta xicoteta a la mà. Volia descobrir de què estaven fetes realment les Falles.

El matí de la Plantà, Blai va sentir una explosió de colors al carrer. Era l'**ALEGRIA**. La veia en els somriures dels fallers i en la música de les xarangues que feia que els seus peus ballaren sols. "La festa és felicitat!", va escriure.

Però, de sobte, un núvol negre va tancar el sol i va començar a ploure fort. Blai va veure la **IRA** en la cara d'alguns grans, que s'enfadaven amb el cel i cridaven perquè el monument es podia banyar. Blai va comprendre que, a vegades, les coses no ixen com volem i la ràbia ens vol guanyar la partida.

A l'estona, en una cantonada, va veure un ninot que havia caigut i s'havia trencat un braç. Un sentiment nou el va envair: el **REBUIG**. No li agradava veure el monument danyat, li feia ganes de girar la cara i no mirar. Però va veure com tota la comissió s'unia per a arreglar-lo, entenent que fins i tot el que no ens agrada forma part de la nostra història.

La nit del 18 de març, a la nit de foc, el terra va començar a tremolar. Un xiquet més menut que ell es va tapar les orelles amb **POR**. Blai li va agafar la mà. —És només el cor de la festa que batega fort —li va dir. Va comprendre que la por es fa xicoteta quan estem junts.

Dia 19 de març, un dels dies amb més càrrega de sentiments per als fallers a Burriana. El dia de l'Ofrena, en arribar davant la Mare de Déu, Blai es va quedar bocabadat. Quina **SORPRESA!** El tapís de flors era preciós, quin treball hi havia enguany, quant de detall! Molt millor del que havia imaginat mai.

Finalment, va arribar la nit de la Cremà. Mentre el foc pujava cap al cel, una llàgrima va recórrer la seua galta. Era la **TRISTESA**. El seu amic de suro i pintura es feia cendra. Però en mirar al seu costat, va veure al President i a la Fallera Major amb la mirada brillant. No estaven desfets, estaven plens de nostàlgia, eixe lloc on es guarden els records per a poder tornar a començar.

Blai va tancar la seua llibreta. Ara ho sabia: les Falles no són només una festa de cartró. Són un regal de la vida que ens ensenya a sentir-ho tot.

Blai, va anar corrents a buscar als seus pares, els va donar una forta abraçada i els va dir —Gràcies, pare, per fer-me faller —va xiuxiuejar—. Mamà, ara ja comprenc el que has dit sempre sobre les falles, més que una festa, un sentiment—. Quina sort tinc de viure a Burriana, on cada any podem cremar el que ens fa mal per a florir de nou.

PREGUNTES PER A XICOTETS (I GRANS) FALLERS:

1. *El teu súper-moment:* De totes les emocions de Blai, quina és la que més t'agrada sentir durant la setmana de Falles?

2. *L'escut contra la por:* Quan sents que la por o els trons són massa forts, qui és la persona que et dona la mà per a sentir-te segur?

3. *El regal invisible:* Si pogueres ficar un sentiment dins del monument abans de la Cremà per a què arribara al cel, quin triaries?

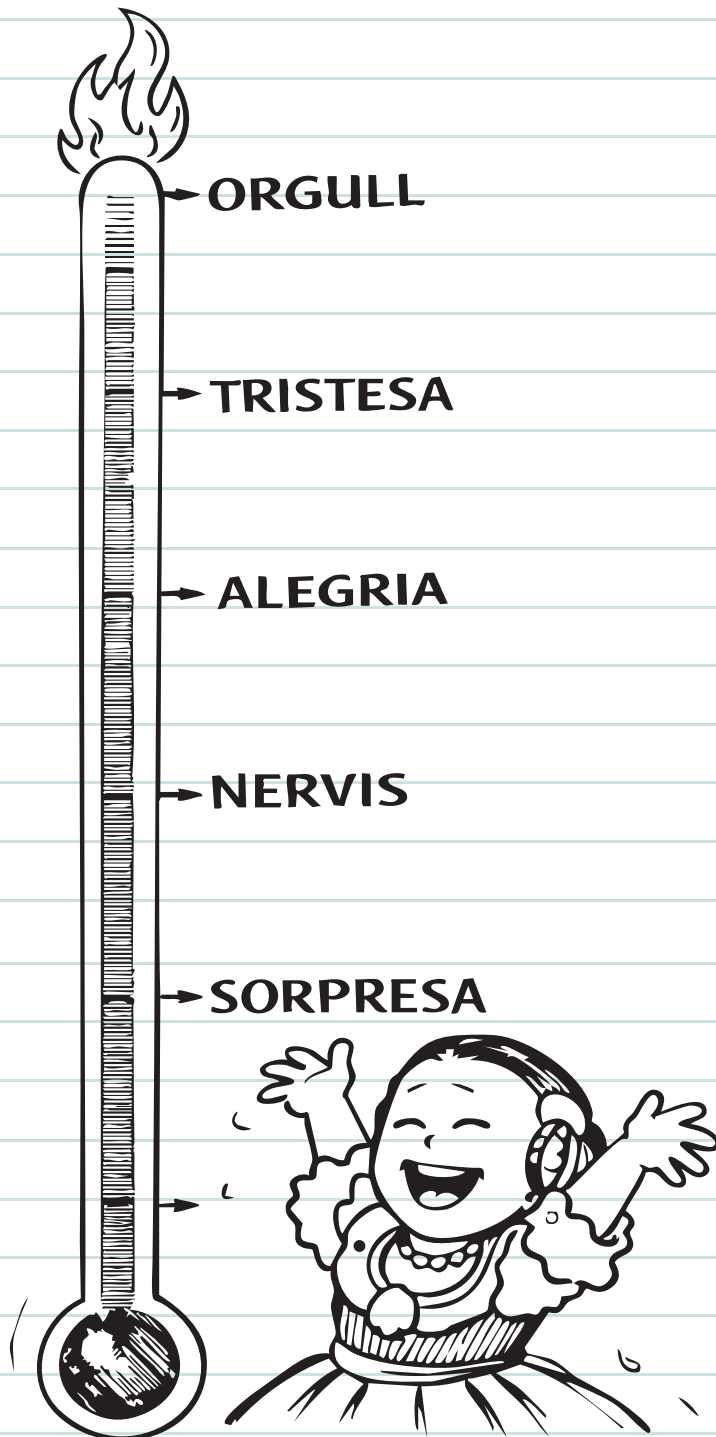
4. La recepta de la felicitat: Quines tres coses (amics, xocolata, música, el vestit...) no poden faltar mai en la teua falla per a que estigues content?

5. El secret de l'endemà: El dia 20 de març, quan tot s'ha acabat, quina és la primera cosa que penses per a començar a somiar en les Falles de l'any que ve?

I tu, quina d'aquestes emocions sents més forta ara mateix?

Anem a jugar amb elles!

EL "TERMÒMETRE FALLER" DE LES EMOCIONS

Dibuixa unes cares relacionades amb el termòmetre de les emocions falleres

Alegria: Quan escolte la banda de música pel carrer.

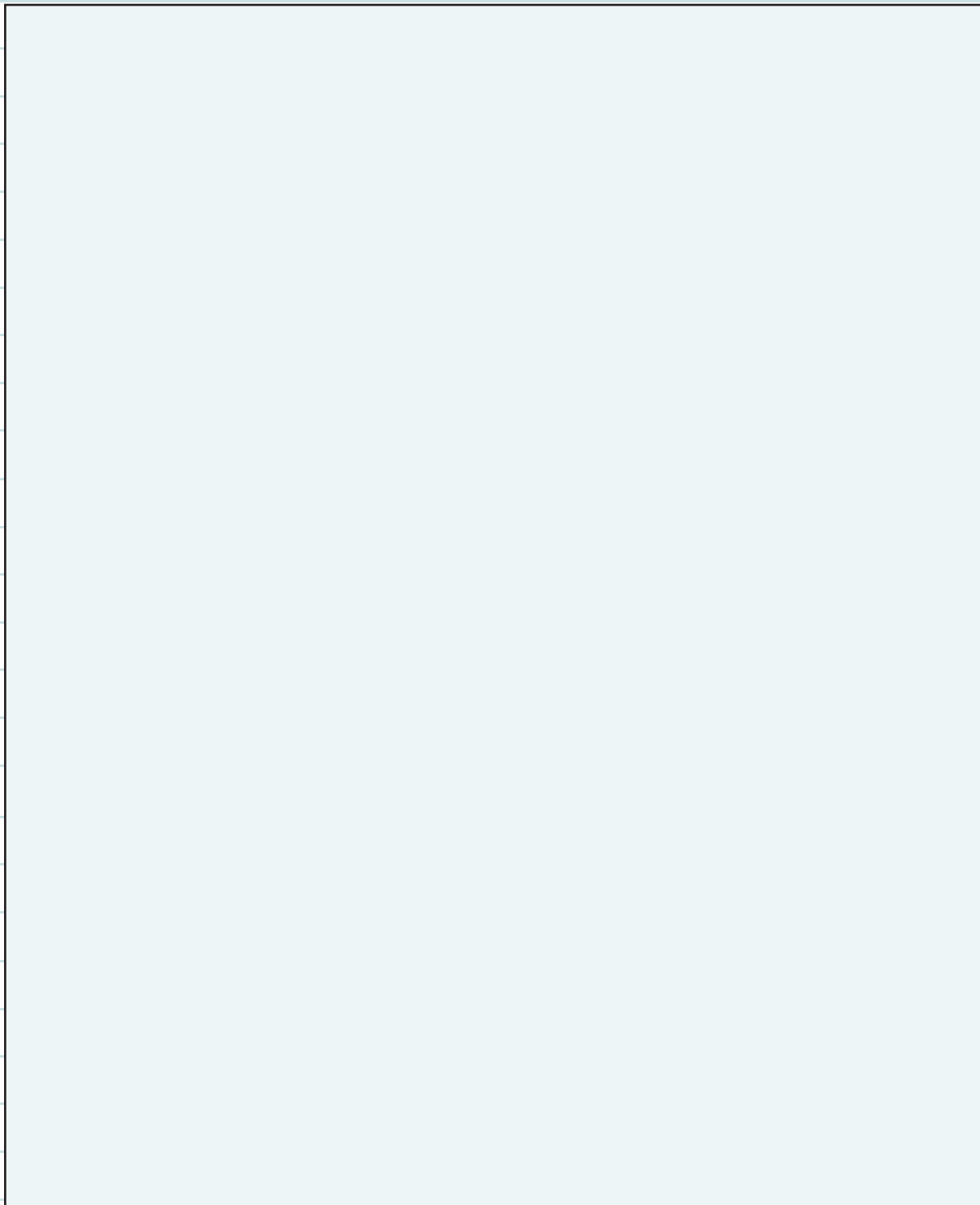
Nervis: El matí de la Plantà, quan veig el monument créixer.

Tristesa: Quan veig que la meua falla es devorada per les falmes la nit de la Cremà.

Orgull: Quan em pose el mocador o el vestit de valencià/na.

Sorpresa: En veure els colors dels focs artificials.

DIBUIXA EL TEU NINOT DE L'EMOCIÓ

“Si hagueres de crear un ninot que representara com et sents hui, com seria?

Si estàs content, posa-li colors brillants; si estàs cansat de tant caminar, potser està dormint sobre un bunyol!”

“EL TRESOR FALLER”

Sopa de lletres on has de trobar paraules clau que són part indispensable de la nostra festa:

Música (fa ballar el cor)

Flors (fan olor a Ofrena)

Foc (il·lumina la nit)

Amics (per a jugar al casal)

Mascletà (el soroll de la festa)

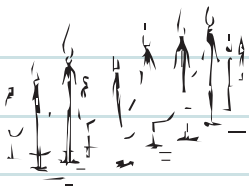

Música (fa ballar el cor)

Foc (il·lumina la nit)

J V Q D L I X S D G V O N
 Y X G R S P T Q I V C F R
 P T U C B I E P O C E F B
 I H P A S F C E W A W I C
 Q K G S A C V K J I U R T
 U V S A Q A M F E S V R L
 W I Q L M U A U N V I X F
 V W B H B L S M M S I C A
 R R Q L V S C A Y D C H G
 V Q F C N N L M R N J B E
 B U L N A L E V H K L O S
 O E R O Q L A A E V S B J

Masclatà
(el soroll
de la festa)

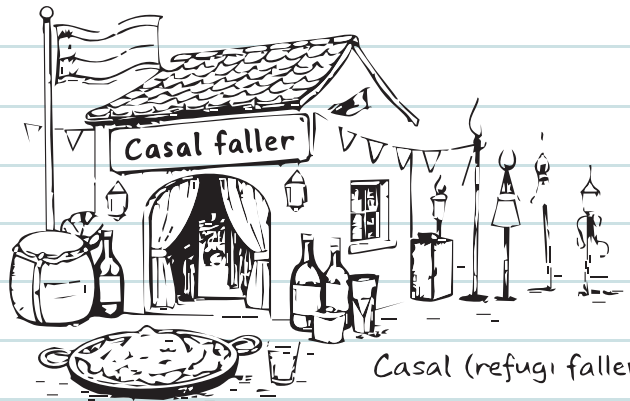

Flors
(fan oller
a Ofrena)

música • amics • flors • foc • masclatà

Amics (per a jugar al casal)

Casal (refugi faller)

EL DAU DE LES EMOCIONS

- Cada cara del dau té una emoció.
- En tirar-lo, expliquem quan hem sentit eixa emoció durant les Falles

COLOR, COLOR...

Es presenten diferents dibuixos. Cadascú pinta el dibuix complet amb el color que correspon a l'emoció que li desperta:

-Alegria: groc

-Tristesa: blau

-Por: morat

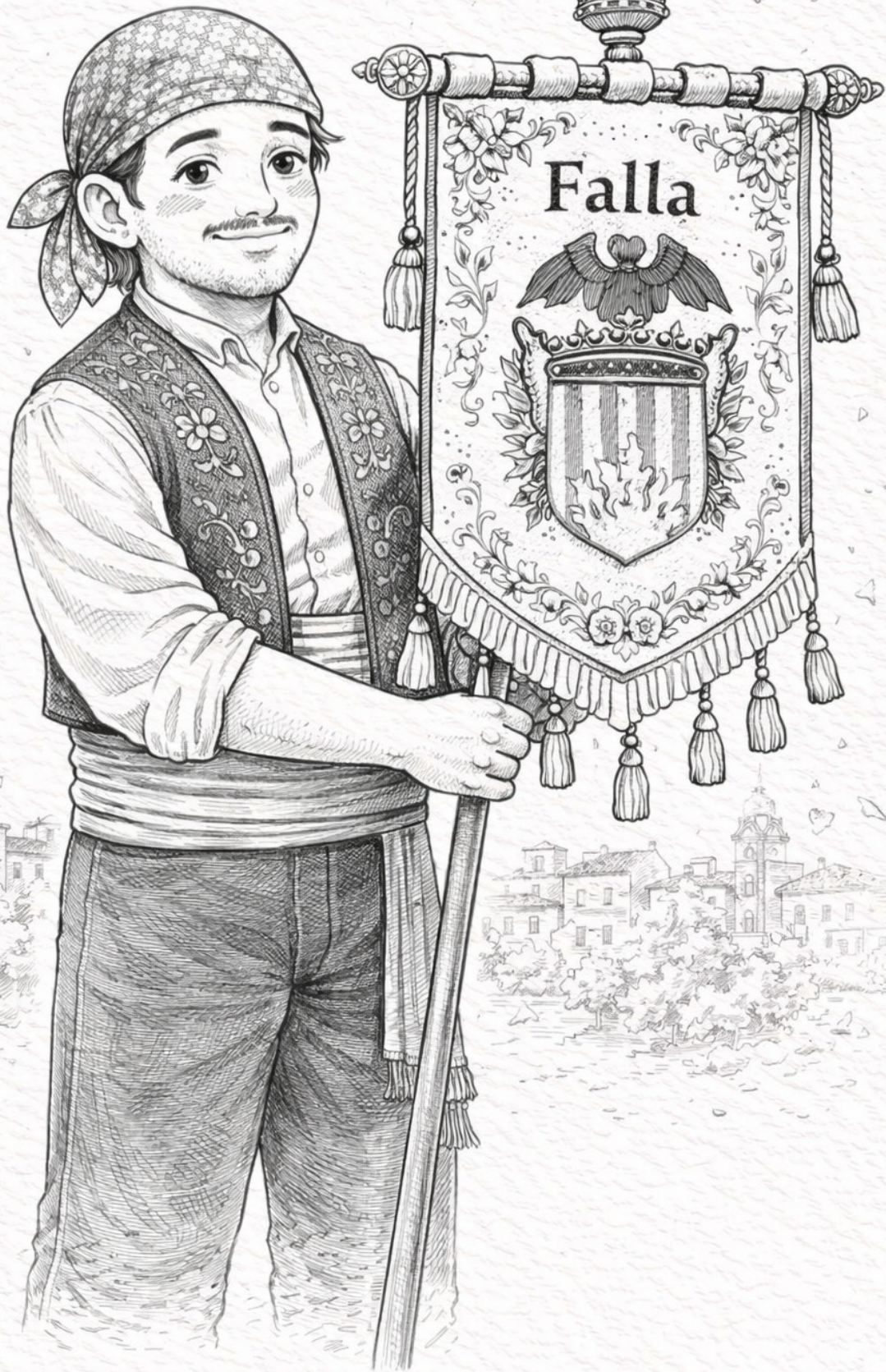
-Ira: roig

-Sorpresa: taronja

-Rebuig: verd

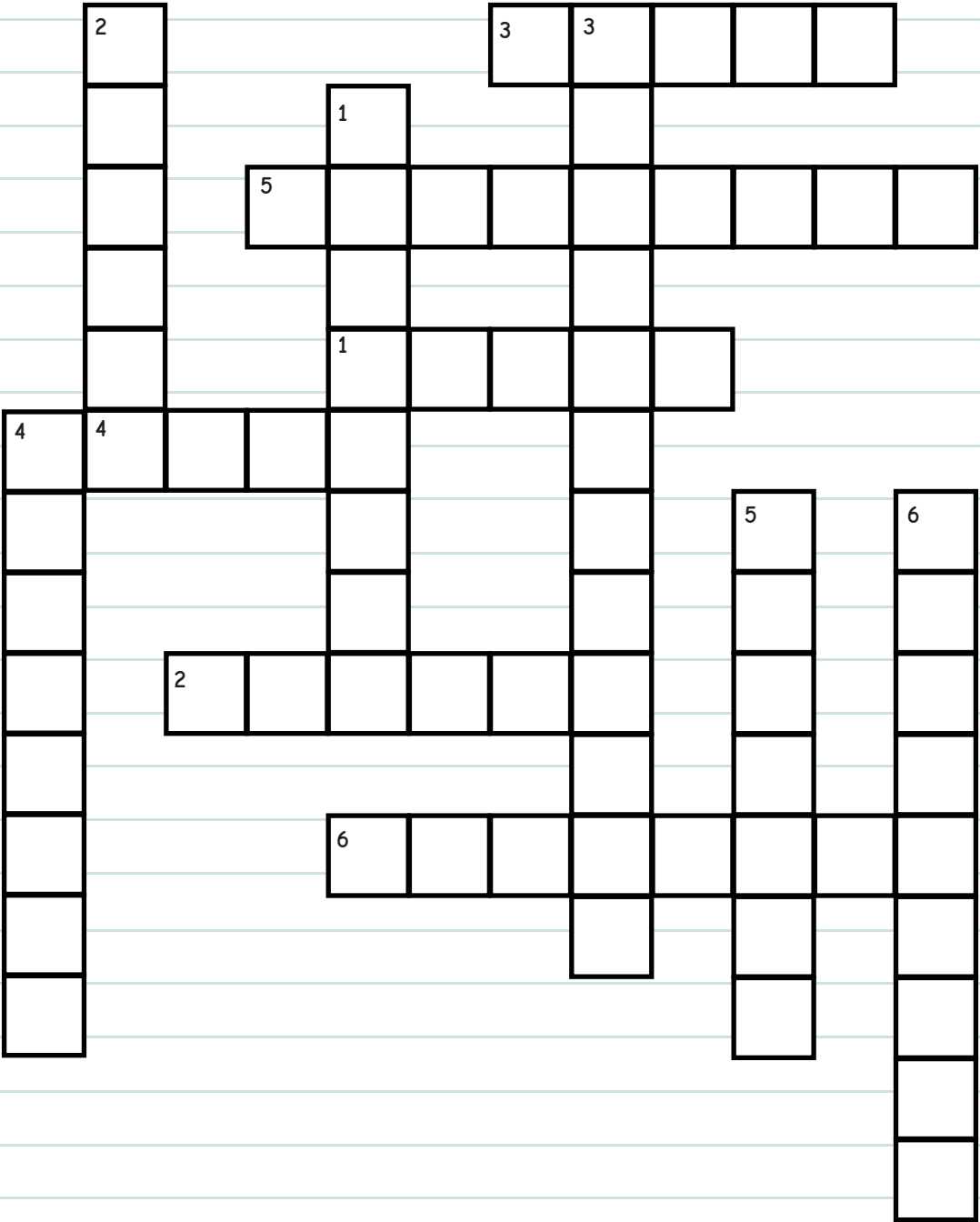
MOTS ENCREUATS FALLERS

HORIZONTALS

1. Acte on es cremen les falles
2. Dia en què es planten els monuments
3. Figura satírica que forma part de la falla
4. Lloc on es reuneix la comissió fallera
5. Música tradicional que acompanya les desfilades falleres
6. Exposició dels vestits fallers

VERTICALS

1. Sorollosa celebració amb pólvora
2. Acte d'ofrena floral
3. Vestit tradicional faller
4. Grup de persones que formen una falla
5. Persona que representa la festa fallera
6. Presentació de les falleres al Teatre Payá

CAMÍ DE LES EMOCIONS

-Joc de taula senzill amb un camí que passa per les Falles: Caselles: plantà, mascletà, ofrena, manifest, cremà, cavalcada, Creus de Maig, fer carrossa, mascletà, recollir falleres, pleitesia, Paiporta faller, entrega de premis.

-Cal fer un dibuix d'una careta que expresse com et sentiries segons la casella a la que caus.

Inici

FALLES DE BURRIANA

Plantà

Xocolatà

Cercavila

Concurs de Paelles

Espectacle

Mascletà

Desperta

Ofrena

Nit del Foc

Castell de Focs

Orquestra FT

Discomòbil

Xaranga

Festa

Jocs infantils

Entrega de Premis

Revista

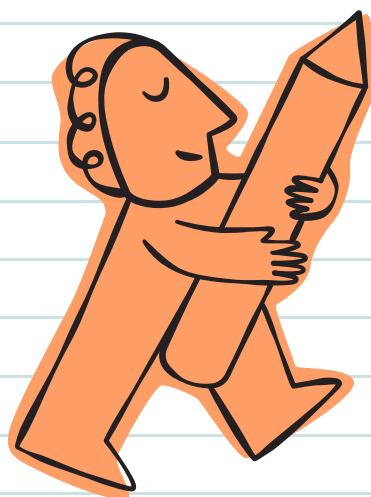
La Crema
Fi

EPÍLEG:

L'ETERN RETORN DEL SENTIMENT

Si les Falles foren només una festa, s'acabarien quan s'apaga l'última flama de la nit de Sant Josep. Si foren només una setmana de diversió, ningú sacrificaria el seu temps lliure, els seus estalvis i el seu descans durant els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any. Però els fallers sabem que la falla no és un esdeveniment en l'agenda; és una manera d'estar en el món i una forma de resistència emocional davant l'oblit. Una forma de vida.

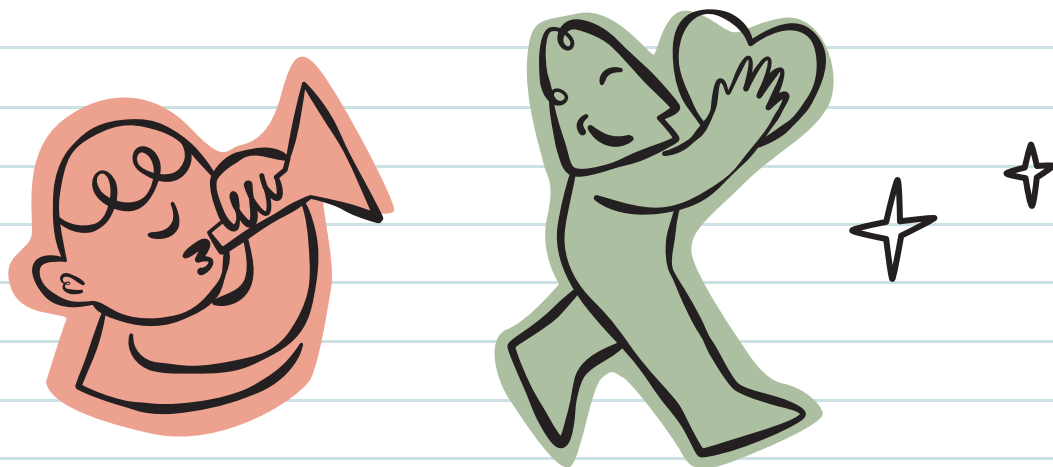
Hem recorregut els carrers de la nostra memòria i hem posat nom a les pulsacions que ens mouen el cor. Hem vist com l'Alegria ens unix en el casal, com la Tristesa ens neteja la mirada, com la Por ens fa respectuosos i com la Ira es transforma en el riure satíric de la crítica. Hem compartit la Sorpresa de l'inesperat i hem après que el Rebuig és, en realitat, l'escut que protegeix el que més estिमem. Tot este còctel d'emocions és el que forja la nostra "família triada": eixa tribu que se reconeix en el color de la brusa i que manté viu el fil que unix a l'avi amb el xiquet que tot just comença a caminar vestit de saragüells.

Ara, en tancar aquestes pàgines, la pregunta inicial troba la seua resposta definitiva. Per què tants sacrificis per una setmana de cartró? Per què dedicar la vida a un art condemnat a morir? La resposta és senzilla i, alhora, infinita: perquè ser faller no és un acte temporal, és una condició permanent. És la brúixola que ens guia durant els dotze mesos de l'any, el fil invisible que nuga la seda dels nostres vestits amb la pólvora de les nostres places, i que connecta al faller que està en la demarcació amb aquell que, des de la distància, sent el ressò de la carcassa en el seu cor.

Els valencians hem entès el secret més gran de l'existència: que res s'acaba de veritat si som capaços de recordar-ho. Som un poble que sap que la vertadera falla no és la que es planta al carrer, sinó la que portem plantada dins l'ànima. Mentre hi haja un casal obert, una banda de música fent camí cap a la plaça, i un xiquet aprenent a estimar l'olor de la metxa, el sentiment faller estarà fora de perill.

Perquè les Falles són l'excusa que hem inventat per a dir-nos que ens volem, per a celebrar que estem vius i per a recordar que, després de cada Cremà, sempre, inevitablement, hi ha una espurna que ja està somiant amb el març següent. Perquè no són només Falles. És la nostra forma de Món.

CENDRES DE NOSTÀLGIA, SOL DE PRIMAVERA

En el cor de la festa, els sentiments caminen per un fil fi. Quan l'alegria ens desborda en cada cercavila, toquem amb les mans la felicitat més pura, eixa que ens fa creure que el temps s'ha aturat sota el cel valencià.

Però la flama també té ombres. Si deixem que la ira ens domine davant l'obstacle, la passió es torna agressiva i ens despulla l'ànima. I si la por ens guanya la partida i es fa extrema, el terror ens paralitza davant el tro i la flama.

Quan el foc s'apaga i arriba la tristesa, podem caure al buit on l'ànim es fon amb l'ombra. Però en eixe abisme hi ha un refugi sagrat: la nostàlgia. Ella és el pont necessari, la pausa per a l'ànima; el lloc on meditem, tanquem l'etapa i respirem en silenci.

Perquè només des de l'enyorança es pot tornar a començar. De les cendres del que fórem, naix la força del que serem: un poble que crema el passat per a florir, de nou, cada primavera.

GLOSSARI DE L'INVISIBLE: DICIONARI DE SENSACIONS

Aquest xicotet glossari no defineix paraules, sinó els batecs que només un faller sap identificar.

Olor a nard: L'aroma de la memòria. És el perfum que ens indica que ja estem en el cor de la família i que les nostres arrels floreixen un any més.

El calfred del primer tro: Eixa descàrrega elèctrica que recorre l'esquena quan la pólvora desperta la ciutat. És el senyal de que el cos ja no ens pertany, ara és de la festa.

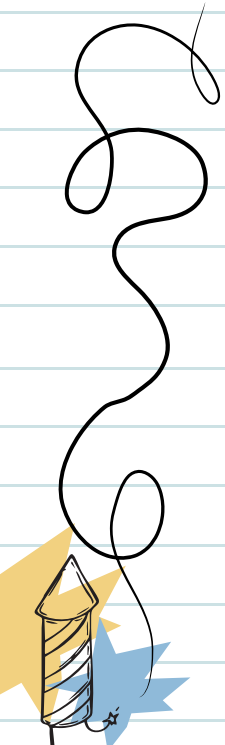
L'eco del silenci: El buit sonor que es queda a la plaça just després de l'últim avís de la mascletà o quan cau el monument. És el moment on el cor aprofita per a respirar.

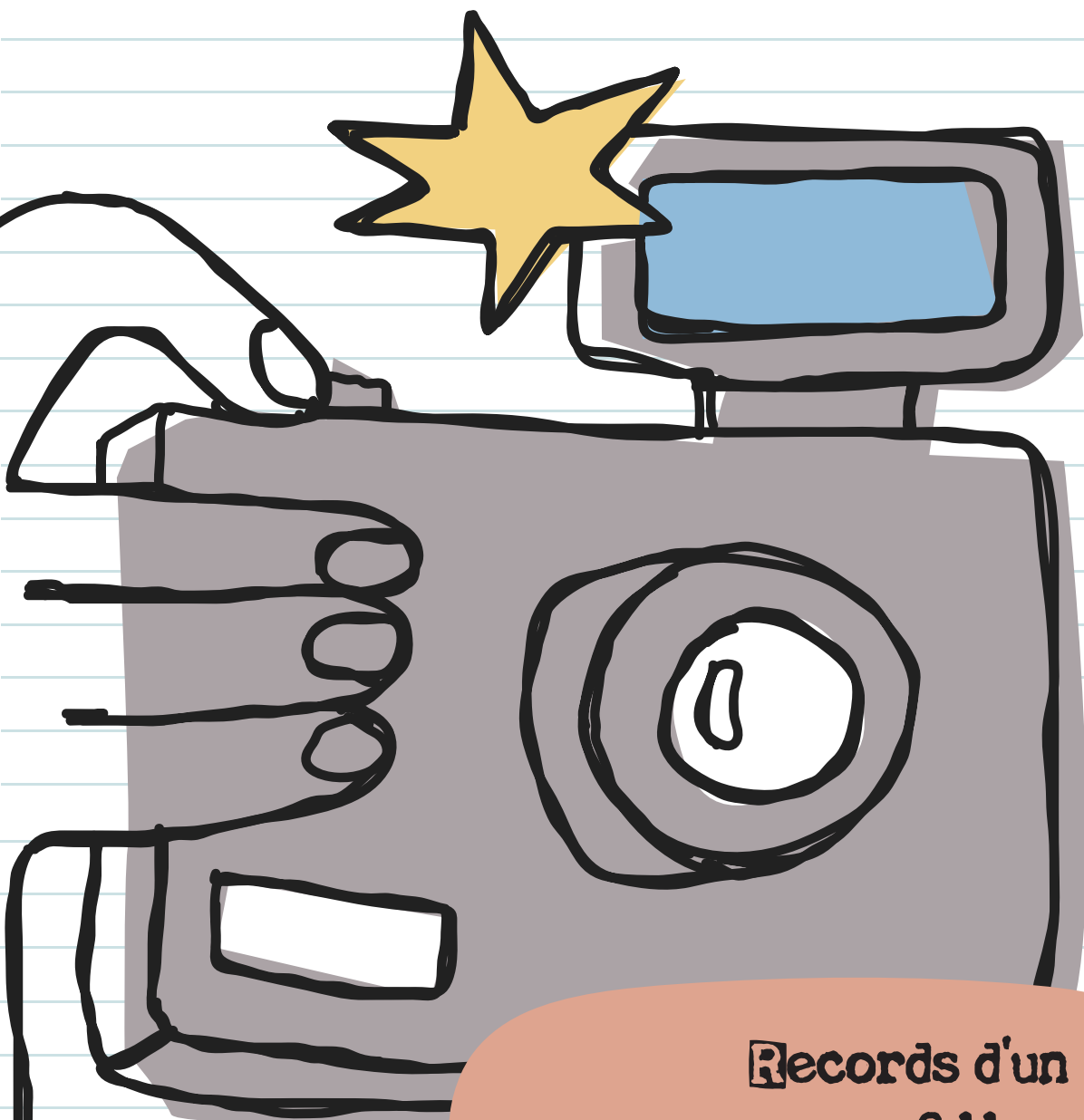

Tacte de seda i metall: La barreja de la delicadesa de la falda amb el pes de l'adreç o la banda. És la sensació física d'ostentar un somni que pesa, però que t'ompli d'orgull.

El fred de la cendra: Eixe calfred que entra al cos quan la flama s'apaga la nit de Sant Josep. No és un fred d'hivern, és la nostàlgia que ens avisa que el cicle ha acabat per a tornar a començar.

Records d'un
any faller
- Àlbum faller

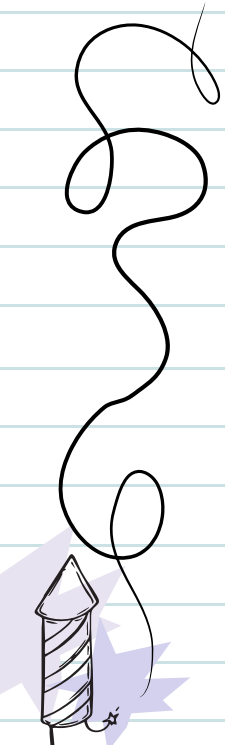

Agraïments

A Sofía, la nostra Fallera Major Infantil,

a la nostra Cort d'Honor Infantil,

a Roser Gumbau, Sara Arrufat, Isabel Lozano i Ferran Balaguer,

a Emilio Dávila, Juane Gumbau i Paloma Boix,

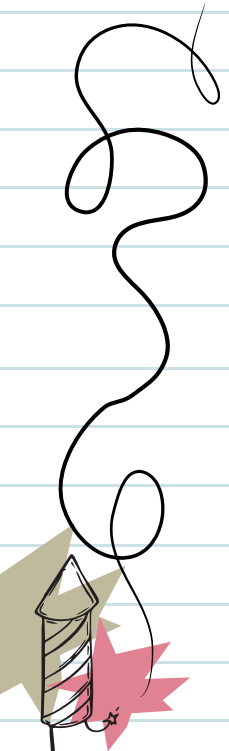
a tot aquell que ha deixat la seua lletra en aquestes pàgines,

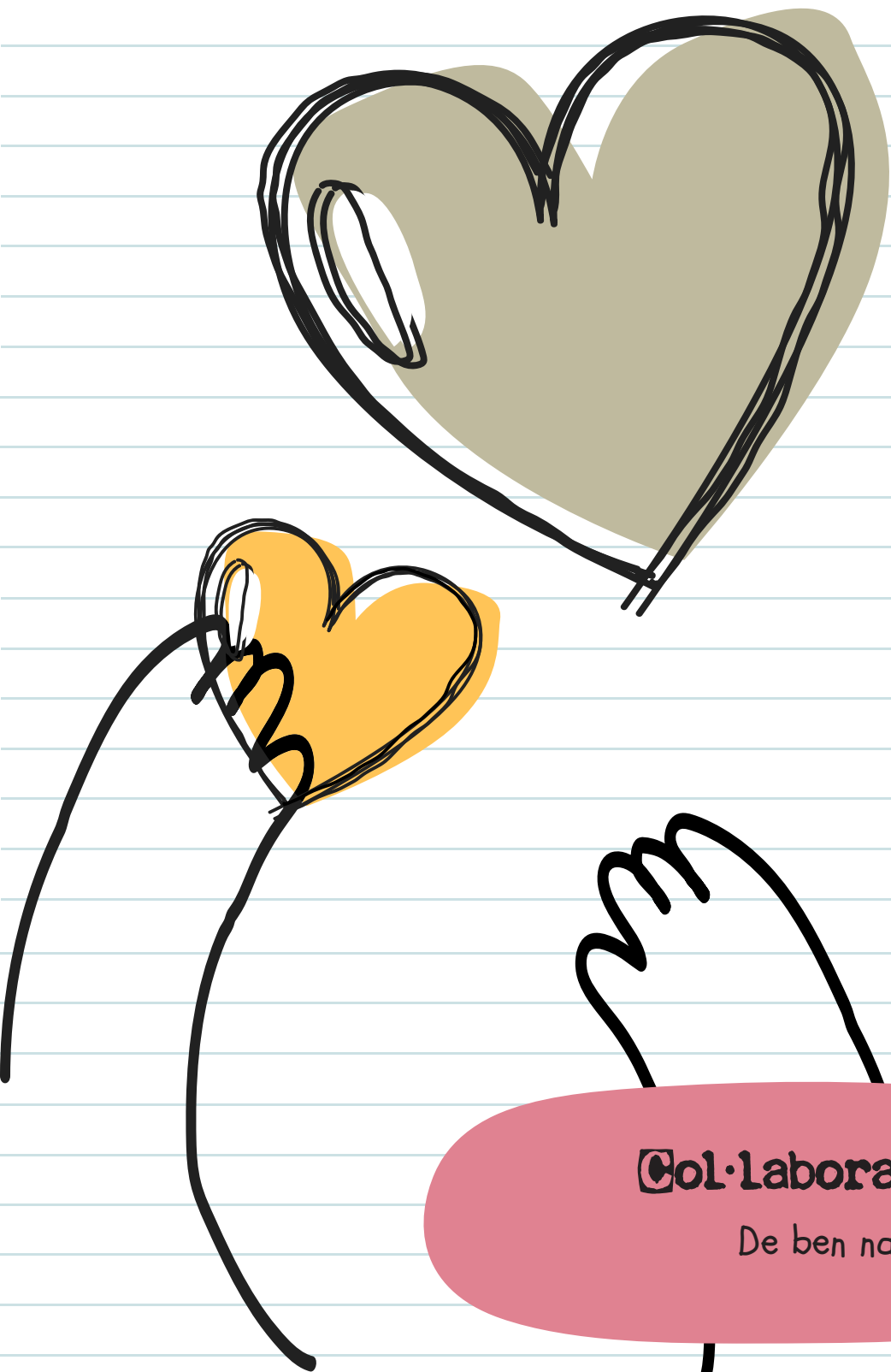
a Conmove,

a ángel Asurmendi i la Comunitat Salesiana,

a la comissió de la Falla Don Bosco,

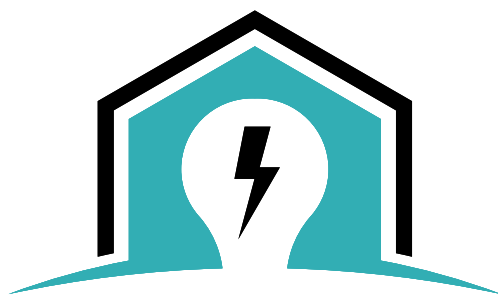
a les nostres col·laboradores i col·laboradors

Col·laboradors

De ben nascuts...

MÉS QUE LLUM

Javier Arrufat

☎ 615 152 096

📷 @javimesquellum

📘 @javimesquellum

✉ javimesquellum@gmail.com

⚡ Electricitat

⚡ Manteniment

⚡ Muntatge

**OYE EL
BOOM
BOOM
BOOM
DE MI CORAZÓN**

comove

comove
marketing emocional
AMB LES FALLES

**MERCHANDISING * ROBA LABORAL * LLIBRETS
RETOLACIÓ * IMPRESSIÓ * PERSONALITZACIÓ**

AVDA. CORTS VALENCIANES 36, BAIX | 964 516 282

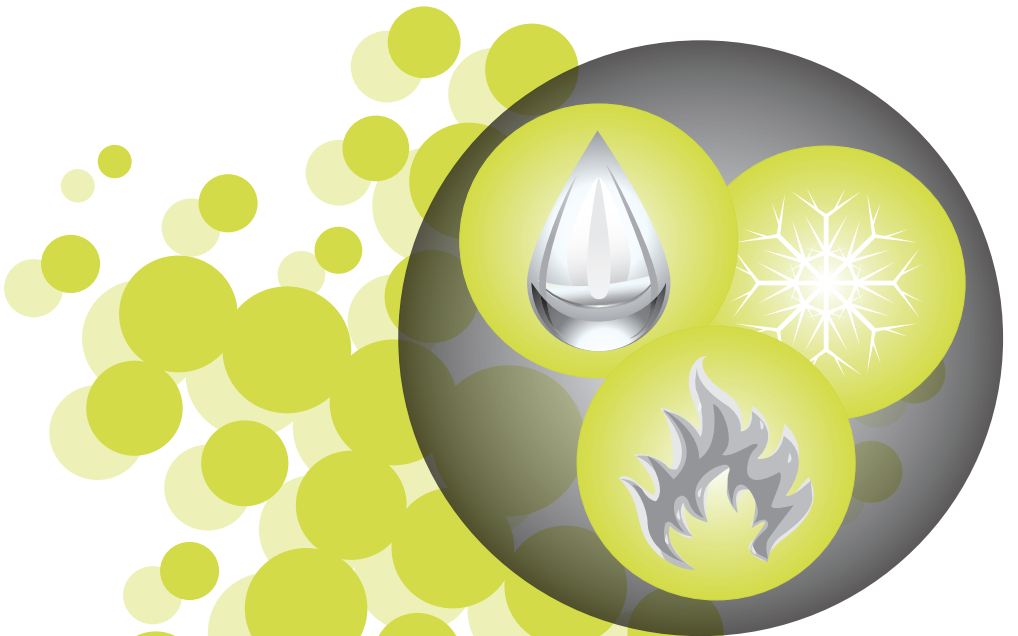

DECORREXPO 10

DECORACION EN CARPINTERIA / STANDS / LOCALES COMERCIALES

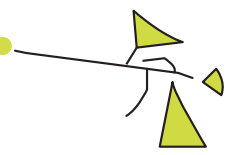
Francisco Pastor Aymerich tel: 687774004 email: decorexpo10@decorexpo.es

APL

AISLAMIENTOS Y PROYECTADOS LEVANTE

TALLERES PAMI S.L.

SERVICIO OFICIAL PEUGEOT

*al lado de
nuestras fiestas*

Haz rugir a tu bestia

Exposición: Avda. Corts Valencianes, 47
Teléfono 964 57 07 00
Taller: C/ Canalejas, 10
Teléfono Taller: 964 51 42 93
12530 Burriana (Castellón)
pami@tallerspami.es

La Tanda

Fruites i Verdures

Excelente relación calidad-precio
Nuestros 30 años de experiencia en el sector nos avalan

C/La Tanda 28, 625565672

BRITISH
SCHOOL OF
VILA-REAL

International
Schools
Partnership

grows
confidence

Where

**Los grandes comienzos
son así de sencillos.**

✉ info@bsvr.edu.es ☎ 964 500 155

📍 Ctra. Vila-real a Burriana (junto a Hospital La Plana), 12540, Vila-real.

The background features a stylized sun in yellow and light green at the top, and several large, wavy leaves in shades of green and yellow below it. The text is centered over these elements.

globeenergy
energía para todos

café
Balancilla

TRADICIÓN TOSTADORA

www.cafesbalancilla.es

orgullosos
de nuestro
café

Café de especialidad de los mejores orígenes y tueste artesanal

Infusiones en pirámide, 100% naturales

*Borriana
en Falles !!!*

Esperit Faller

Ribes

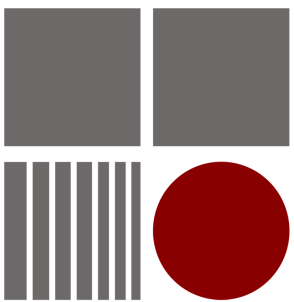
Distribuciones

EL TOSTADERO®
ESPRESSO EVOLUTION

**Estrella
Galicia**

Burriana

CENTECO

Asesoría y Gestión Integral

ASESORÍA LABORAL

ASESORÍA FISCAL

GESTORÍA

CORREDURÍA DE SEGUROS

PREVENCIÓN RIESGOS
LABORALES

FINANCIERO- CONTABLE

ASESORÍA JURÍDICA

SEGURIDAD SOCIAL

CONSULTORÍA RGPD

#CuentaconCenteco

BURRIANA

Camí d'Onda, 5-1º · 12530
T 964 592 222

LES ALQUERIES

C/ Mayor, 27 · 12539
T 964 516 412

BENICÀSSIM

Av. Castelló, 66 · 12560
T 964 214 055

VALÈNCIA

Av. de l'Oest, 24 · 46001
T 963 156 615

CASTELLÓ

C/ Navarra, 118 · 12002
T 964 214 055

VILA-REAL

Av. del Cedre, 24 · 12540
T 964 524 112

L'ALCORA

C/ País Valencià, 11 · 12110
T 964 361 061

ONDA

C/ Salvador Barri, 27 · 12200
T 964 524 112

www.centeco.es

ASESORÍA - ABOGADOS

Encarnación Ruíz Giménez | **Graduado Social**
Pedro Rodríguez Ruíz | **Abogado-Asesor Fiscal**
Javier Ripolles Montoliu | **Abogado**

Pasaje Rey Don Jaime - 8 - 2º - 3º
Tel. 964 861 017 · 964 215 578

ALEXANDRA

SINCE 1994

VISITE NUESTRA EXPOSICIÓN

C/ Del Coure, s/n
Parque Empresarial Carabona
12530 Burriana (Castellón)
Tel. 964 513451

www.coleccionalexandra.com |

MAGMA

AMIANTO Y DERRIBOS

RECHILBUR

RECICLAJES Y CHATARRAS

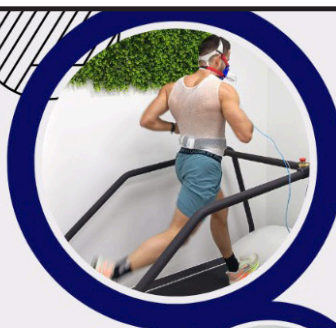
**NO TIRES TU CHATARRA,
NOSOTROS TE LA COMPRAMOS.**

964 033 425

www.rechilbur.es

Carretera de Nules, km 66. Burriana.

Vital Cor Burriana

CALLE LA CARRERA 38, BURRIANA

CARDIOLOGÍA CLÍNICA Y DEPORTIVA

PRUEBA DE ESFUERZO CONVENCIONAL, ERGOESPIROMETRÍA Y ECOCARDIOGRAFÍA

HOLTER DE ELECTRO Y HOLTER DE TENSIÓN ARTERIAL

RIESGO CARDIOVASCULAR, HIPERTENSIÓN Y PROGRAMA DE OBESIDAD

ATENCIÓN PRIMARIA ESPECIALIZADA

PSICOLOGÍA SANITARIA

NUTRICIÓN Y DIETÉTICA GENERAL Y DEPORTIVA

SUPLEMENTACIÓN Y MEDICINA INTEGRATIVA

REUMATOLOGÍA Y MEDICINA REGENERATIVA

MICROPIGMENTACIÓN ARTÍSTICA

DISTRIBUIDORES OFICIALES DE BY_VELCHEVA,

ESENCIAS PARA EL HOGAR

ATENCIÓN MÉDICA PERSONALIZADA Y SIN ESPERAS
CONTAMOS CON LAS PRINCIPALES ASEGURADORAS

HORARIO

LUNES A JUEVES DE 9:15 A 13:00 HORAS
LUNES, MARTES Y MIÉRCOLES DE 16:30 A 20:30
SÁBADOS DE 9:15 A 11:00 HORAS

www.vitalcorburriana.es

661531562

CONTAMOS CON LAS PRINCIPALES ASEGURADORAS

CARNISSERIA
652078935

TERESA I JUANMA

DIDÀCTICA

CENTRE D'ESTUDIS

TOTES LES ASSIGNATURES

GRUPS REDUÏTS
PRIMÀRIA - ESO - BATXILLER
UNIVERSITAT

 651 475 303

 centrestudisdidactica@gmail.com

NÚRIA SALES PÉREZ

 C/ Sant Pere Pasqual 3 - Burriana

Bones **FESTES**

Bones
IMPRESSIONS
Imprenta · Reprografía · Copistería · Librería

@ disseny@bonesimpressions.es

☎ 964 838 460 📞 613 326 968

📍 Avda. Cardenal Tarancon, 18 baix - Burriana

ALMAKIVI

• venta y alquiler de maquinaria •

FIESTAS INFANTILES

**PARQUES INFANTILES
Y ANIMACIONES**

**WANDA
PARC**

Tel. 649 632 056

PROYECTOS DE ANIMACIÓN
649632056

IUXTA-LEX
ABOGADOS Y ECONOMISTAS

Jordi Mallol Escura

Abogado y Economista

C/ Falcó, 2-7º-Derecha
12001 Castellón de la Plana (Castellón)
Tel./Fax +(34) 964 057 553

www.iuxta-lex.es

Fem del teu dia, un dia especial!

Club de Temps Lliure C.B.

✉ 664 330 592

✉ clubdetempslliure@gmail.com

MM

ANA MARTÍN
hair & beauty studio

Plaza 9 de Octubre, 1
12530 Burriana (CS)

Tel: 964 103 286

ASES

ABOGADOS CONSULTORES

www.asesconsultores.net

Manuel Ríos Sarmiento

**Calle San Jaime, 23, 2º A. 12530 Burriana
Telf.: 964230489**

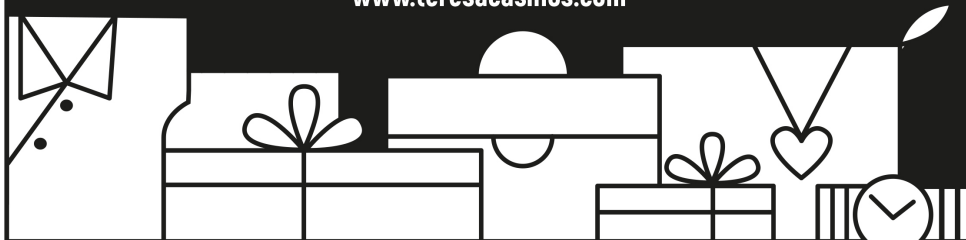
TERESA CASINOS

Calle Escorredor, 48 - 12530 Burriana, Castellón

Tel.: 964 51 04 87 · Whatsapp: +34 634 77 47 38 · Mail: teresacasinosa@gmail.com

Síguenos en Facebook e Instagram: @teresacasinosa @teresacasinosa_man

www.teresacasinosa.com

TOUS

P
X
A
P

GUESS

Desigual.

anartxy.

O bag

Pepe Jeans
LONDON

**AMERICAN
TOURISTER**
SINCE 1993

RONCATO

Y muchas más...

fv clínica dental

francisco ventura aguilera - odontólogo

odontología general · implantología
ortodoncia

pere cornell, 17-19
Tel- 964 51 07 96
12530 Burriana

CLINICA DENTAL

IBANA MORENO LLÁCEF

odontología general
implantología
ortodoncia

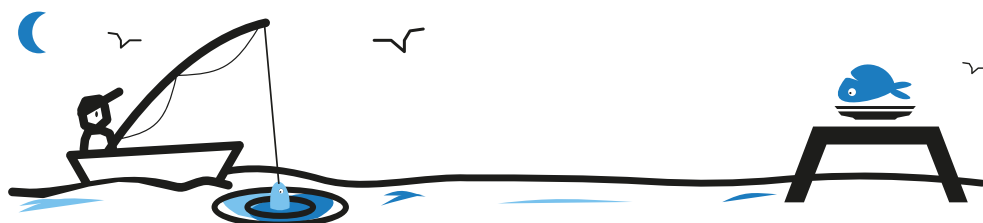
Avgda. Jaume Chicharro, 3-2A · 12530 Burriana
Teléfono y Fax 964 51 23 33

RG peluqueros

Telf. 964 51 15 90

Del mar a la mesa

Alberto Valero

www.delmaralamesa.com

Envíanos un WhatsApp y te lo llevamos a casa
Servicio a Domicilio Gratuito

 639 610 574

DFYC
DE FLORES Y CANDELAS

Camí d'Onda, 22. Burriana

624 626 518

Cati Carniceria

Cati_carniceria

ASICVAL Asociación de Inmobiliarios de la Comunidad Valenciana

SIC VALENCIA

SIC CASTELLÓN

C. San Vicente nº 21 - bajo
12530 BURRIANA (Castellón)
Tel.: 964 054 380

Delegación Valencia:

Av. Hermanos Machado, 13 - 8ª - Pta. 807
(EDIFICIO ARENA) 46019 VALENCIA
Tel.: 96 321 99 44

Gestione
ASESORES INMOBILIARIOS

Guillermo Raigal
Asesor Inmobiliario

677 554 478

Tu confianza, mi compromiso

CPC Corte y Plegado Castellonense, S.L.

suministrosfandos
HOSTELERÍA E HIGIENE INDUSTRIAL

675 032 881 - 964 012 694

Ctra. Nules, nº 101, Naves A3 y A4
12530 Burriana (Castellón)

www.suministrosfandos.com

L'ESTORETA

FABRICACIÓN DE
TODO TIPO DE INSIGNIAS
LACADAS Y DE JOYERÍA

A SU SERVICIO DESDE 1985

San Carlos, 16 B • 46470 ALBAL (Valencia)
Tel. y Fax 96 117 36 12 • Móvil 606 116 697
E-mail: lestoreta@ono.com

**Cuadros, Pergaminos,
Placas, Trofeos y Medallas
Personalizadas**

**Aderezos de Fallera,
Castellonera y complementos
para Él y Ella**

La publicidad a través del objeto

**Regalos
de empresa**

Marcaje

Tampografía

Impresión Digital

láser

Artículos

publicitarios

Estampación textil

Serigrafía técnica

Tel. 964 51 09 70 • info@coinpa.com • www.coinpa.com
Camino Hondo, 38 • 12530 BURRIANA (Castellón)

LÓPEZ

LÓPEZ

PINTURA & DECORACION
660670636 C/ BASALT 3

SANMIGUEL
arquitectura

696 43 39 91 luis@sanmiguelarquitectura.com
www.sanmiguelarquitectura.com

DENTIBELA

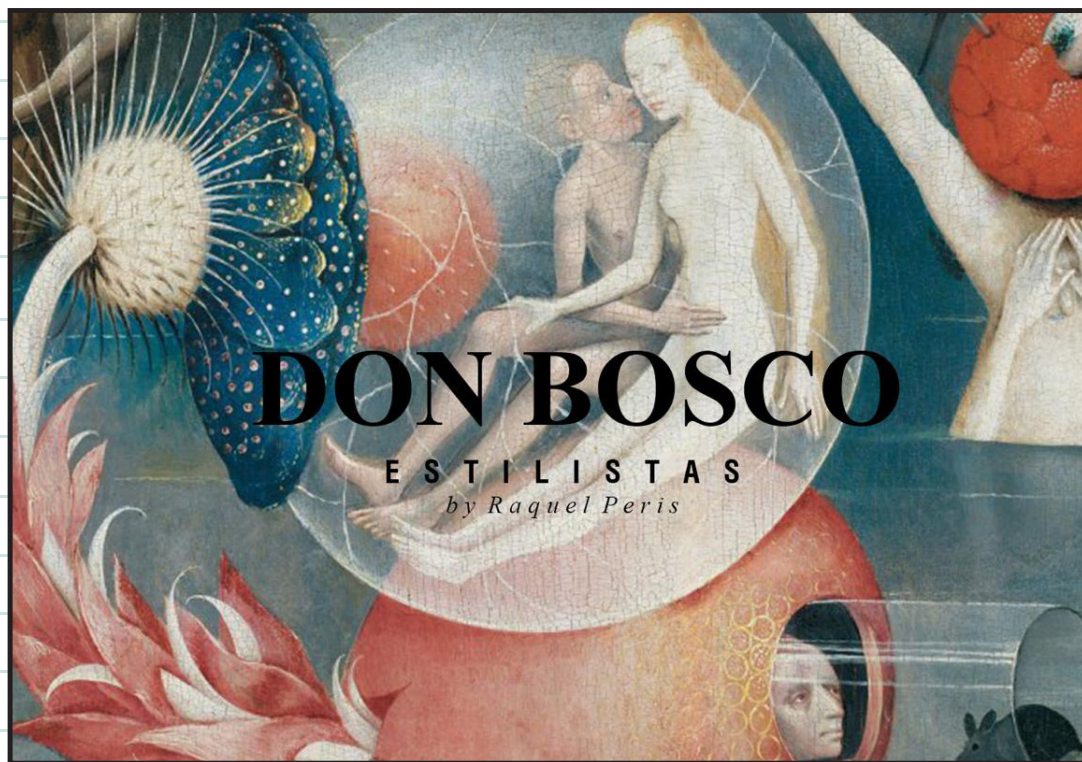
CLÍNICA DENTAL BELTRÁN Y MUÑOZ

C/ L'ESCORREDOR, 78 BURRIANA
Tels: 964 510690 | 601074000

RESINES

V I L A - R E A L

DON BOSCO

ESTILISTAS

by Raquel Peris

VINOS, CAVAS Y ESPIRITUOSOS

C/Siervas de Jesús, 7
12530 Burriana (Castellón)

Tlf: 964 57 15 73

www.dispasa.com

josemaria@dispasa.com

Mvl: 696 458 231

Admón. Nº1 de Nules

**Loterías y Apuestas
del Estado**

C/ COLÓN, 14. NULES

964 673 166 - 642 727 103

www.laestrelladelafortuna.com

PROPODA

JARDINERIA INTEGRAL

WWW.PROPODA.ES

657 658 153

Floristería

maf

MEJOR
ARTESANO
FLORISTA 2017

Interflora

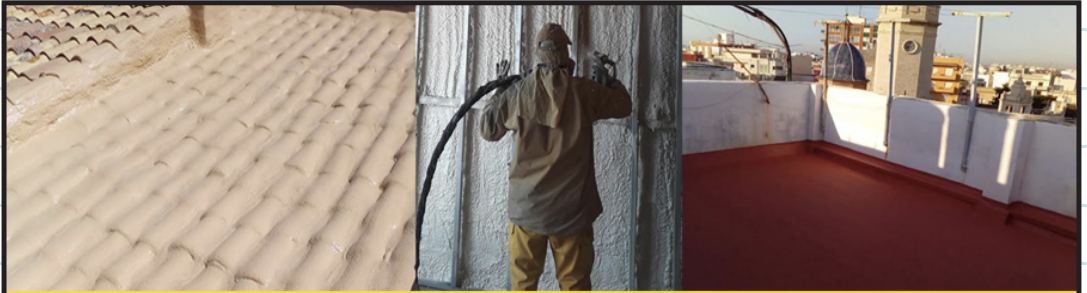
Menéndez y Pelayo, 6 · 12530 BURRIANA

Teléfono 964 51 80 59

Móvil 650 21 60 68

lolafloristeria@hotmail.es

IMPERMEABILIZACIONES CON MEMBRANAS DE POLIURETANO Y CAUCHO-ACRÍLICAS

TELS. 630 077 851 - 609 987 883

BURRIANA (CASTELLÓN)

www.jjdhormicel.com

PELUQUERIA

MARIN

M^{te} Carmen Marin Gonzalez

TLF. - 9 6 4 . 5 7 . 0 0 . 6 8

C/ MENENDEZ Y PELAYO N° 17

BURRIANA 1 2 5 3 0

Núria Piqueres

Carrer Corts Valencianes, 46
12520 Nules, Castelló
964 67 33 35
<http://nuriapiqueres.moda>

CAR GARAGE SLOT

SCALEXTRIC

**¡CELEBRA TU CUMPLE
CON NOSOTROS!**

CARRER MAJOR 26 BAJO

TLF: 654983571

buraudio

Sonido iluminación audiovisuales
Alquiler sillas y mesas para eventos

C/ ESCORREDOR 58, BAJO
12.530 BURRIANA, CASTELLÓN

EXÁMENES OFICIALES

- Centro preparador Cambridge
- Centro examinador y preparador Pearson
- Centro preparador exámenes francés, alemán, español y valenciano

FORMACION ON-LINE

- Cursos inglés y valenciano
- Preparación exámenes oficiales

idiomes
CENTROS

EMPRESAS

CURSOS DE IDIOMAS

- Inglés
- Francés
- Alemán
- Italiano
- Español
- Valenciano

idiomas
VIAJES

TRADUCCIÓN

IDIOMAS EN EL EXTRANJERO

Cursos a medida para jóvenes y adultos

- Años académicos
- Salidas grupales
- Inmersión lingüística
- Salidas individuales
- Campamentos
- Mini stays (Centros educativos)

Vila-real | Castellón | On-line

 +34 964 534 034

www.tecidiomas.es

www.tecidiomes.es

*Cafeteria con
encanto*

Donde podrás
venir a disfrutar del
desayuno y
meriendas, y los
viernes alargamos
la tarde con
nuestras cenas...

Disponemos de
catering para
cualquier evento
y tendrás la
opción de
recoger o que te
lo llevemos, es
más si necesitas
que lo
decoremos
nosotros
también lo
hacemos.

Realizamos
eventos privados
en nuestro salón.

*Camino de onda 29
Burriana*

Tel: 633183828

c/ La Tanda. Borriana

Pà de sempre i ans especials,
tots els dies!

Cocoro

CERRAJERIA

CARPINTERIA DE ALUMINIO
HIERRO
ACERO INOXIDABLE
CERRAMIENTOS DE ALUMINIO
Y VIDRIO
AUTOMATISMOS
PUERTAS METÁLICAS

Ctra. Nules - Polígono D-5 C/Argila, 16
Tel. 964 51 12 07 • Fax. 964 51 77 02
Apdo. 233 • 12530 BURRIANA
tecdehi@gmail.com
www.cerrajeriaticdehi.es

MAN
/OLI
IMAGEN Y ESTILISMO UNISEX

C/Menéndez y Pelayo 9
Burriana

PINOCCCHIO

Carrer de l'Escullera de Ponent, 1
Tlf 964 58 65 13

pastelería

LA PALMA

Desde 1916

Plaza El Pla, 22
12530 Burriana
964 51 04 21

*"Fontaneria que flueix, confiança que perdura"
25 anys amb tu*

WWW.VILAIGUA.COM

PILAR MARÍ

LABORATORIO

**ANÁLISIS CLÍNICOS
GENÉTICA MOLECULAR**

VILA-REAL · 12540
Francesc Tàrrrega, 27 bajo
T. **964 53 68 09**
Móvil **605 953 829**

CASTELLÓN · 12001
Plaza Cardona Vives, 4 - bajo 3
T. **964 22 54 66**
Móvil **670 587 080**

Horario

Lunes a Viernes
de 8:00 a 13:30 h.
de 17:00 a 19:00 h.

Sábados
de 9:00 a 11:00 h.

info@laboratoriopilarmari.com

www.laboratoriopilarmari.com

LaRepera CREA
TIVA

www.lareperacreativa.com

comunicación visual | diseño gráfico | web | ambientes 3D | impresión | packaging

Somos el condimento que necesitas
para potenciar tus proyectos.

JOSE DOMINGO ESCRIBANO
ABOGADO

CITA PREVIA
690 620 573
Calle Colón, 50-1
12530 · Burriana

Regala
B
Bayarri
peluquería estética

Bones FALLES

f i TIKTOK

Avda La Murà 27, Entlo. Izq. · Vila-real · T. 964 530 418 · 629 486 198

Los Girasoles Central Garden

Sergio Raúl Marín Ruiz
636 99 33 79 – 964 51 74 05

ajfloristas@hotmail.com · Ctra. Burriana-Vila-Real, S/N

Marilar Rosell Diago

Podòloga - nº col. 838462159

 964 57 13 19

 c/ Els Frares, 3 · 12530 Burriana

ALICATADOS SEGARRA SL

Especialista en Alicatado y solado - Stand para ferias - Showroom
Promoción industrial - Reformas Integrales

INDUSTRIAS VIDECA, S.A.

Ctra. Puebla Larga, s/n P.O. Box 7
46270 VILLANUEVA DE CASTELLÓN • (Valencia)
Te.: 96 245 20 08 • FAX: 96 245 41 28
E-mail: videca@videca.es • www.videca.es

Camí Les Monges, 2
12530 BURRIANA (Castellón)
Teléfono 964 57 01 44
www.videca.es • videca.burriana@videca.es

GELATERIA - ORXATERIA

La Murà

DES DE 1975

**Més de 50 anys creant
sabors inoblidables**

BOX TO BOX

LOGÍSTICOS EXPERTOS

DOLORES

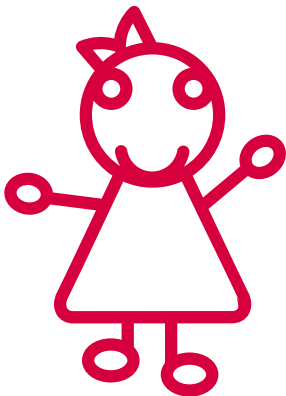
www.dolorescostura.com

La Taperia Mimi

Passeig Sant Joan Bosco, 8
12530 Borriana - Castelló
964836197 - 677178103 (s'accepta Whatsapp)

nina

www.ninaninita.com

La Casa del Gourmet

CATERING - LLEVAR Y RECOGER

ABRIMOS
TODOS LOS
DIAS DE
11:30H A
15:30H

PAELLAS POR
ENCARGO
(MÍNIMO 4
RACIONES)

MENÚ DE
LUNES
A
VIERNES

AVINGUDA FRANÇA, 93 - VILLA-REAL (12540)
TFNO: 964 743 775 - 691 605 119

manuela

964 51 31 65

Peluquería Unisex

Peluquería - Manicuras - Maquillaje

SUCESORES DE SANTIAGO MANZANET, S.L.

Presupuestos para toda clase de instalaciones - Electricidad en general

Ctra. de Onda, Km. 1

Teléfono 964 52 03 97

12540 - Vila-real (Cs)

Pastisseria La Mercé

Trabajamos de noche para darle lo mejor del día

964 518 072 - 639 970 517

Facebook e Instagram

VOILÀ
Fotografía & Publicidad

www.voilafotografia.es

Camí d'Onda 4 - Burriana - tel. 665 87 82 20 @voilafotografia.es

ABOGADA

SARA SANMIGUEL GÓMEZ

T.964.592.829

C/Juan Bta. Rochera Mingarro 10B

Lina Granell Vidal

Farmacéutica · Dietista · Nutricionista

650 87 77 89

info@linagranelnutricion.com

www.linagranelnutricion.com

12540 Vila-real (Castellón)

La Falla Don Bosco vol agrair a tos els col·laboradors

AUTOBUR, S.L.

Avda, 16 de Julio, 3 · Apdo. Correos, 93
12530 Burriana (Castellón)

Oficina: 608 675 667
Taller: 610 198 634
autoburiveco@gmail.com

Ctra. Nules, 99, nave 17
Teléfono 964 51 27 02
Móvil 678 88 11 27

**JUAN
DOMÍNGUEZ, S.L.**

GARAGE BURRIANA, S.L.

Servicio Oficial **CITROËN**

Avda. Corts Valencianes, 10
Teléfono 964 51 67 64
garageburriana@garageburriana.es

TALLERES HNOS ROIS

HYUNDAI
NEW THINKING.
NEW POSSIBILITIES.

Ctra. de Nules, 87 - Teléfono 964 51 44 96
hyundaiburriana@hotmail.com

Servicio Oficial

HNOS. MURCIANO, S.L.

Camí d'Onda, 49
Tel. 964 51 21 76 Fax 964 51 53 11

Mercedes-Benz

KIA MOTORS

talleres Agustí

Avda. Jaime Chicharro, 19 • 12530 Burriana
Tel.: 964 51 05 85
agusti@talleresagusti.com • www.talleresagusti.com

CHAPA
PINTURA
EL PUENTE S.L.

J. HERMOSO

Ctra. Nules, 67, nave 8 • 12530 BURRIANA
Tel. y fax 964 51 25 33 • chapaelpuente@gmail.com

ferjosa

AUTOBOX BURRIANA

TALLER DE REPARACIÓN - MANTENIMIENTO
LAVADO Y TAPICERÍAS • RECOGIDA A DOMICILIO

NEUMÁTICOS
NUEVOS - ON LINE - OCASIÓN

Benito Pérez Galdós, 7 • Tlf. 964 57 04 27

NEUMATICOS FERJOSA

NEUMÁTICOS Y MECÁNICA

Avda. Jaime Chicharro, 9 • Tel. 964 51 16 61
ferjosa@neumaticosferjosa.es

C/ Canalejas, 10
Teléfono 964 51 42 93

Talleres VERCHE, S.L.

REPARACIÓN Y VENTA DE AUTOMÓVILES

Carrer Ample, 60
Teléfono 964 51 01 96 • Fax 964 57 08 25

AUTO ALNIPER

Venda i Reparació
☎ 873 673 503 • Les Alqueries

GARATGE JAVIER

Avda. Nules, 81 • Teléfono 964 59 15 49
garjavier123@gmail.com

Talleres VICENTE RAMOS, s.l.

Camí Ecce-Homo, 5 • Nave 7
Teléfono 964 51 07 85
e.mail: t.vicenteramos@gmail.com

The background features a teal gradient. On the left, there are dark silhouettes of three people standing on a roof, looking towards the right. A flag is visible on the far left. In the upper right, a large, vibrant display of fireworks in blue, yellow, and pink bursts against the sky. The text 'Falles 2026' is written in a white, elegant script font across the middle. Below it, a slogan is written in a clean, sans-serif font. At the bottom center is the logo for 'caixa rural burriana', consisting of three stylized human figures. On the bottom right, there is a large silhouette of a person's head and shoulders, wearing a traditional hat.

Falles 2026

Any rere any, **compromesos amb tu.**
Compromesos amb el que és nostre.

caixa rural
burriana